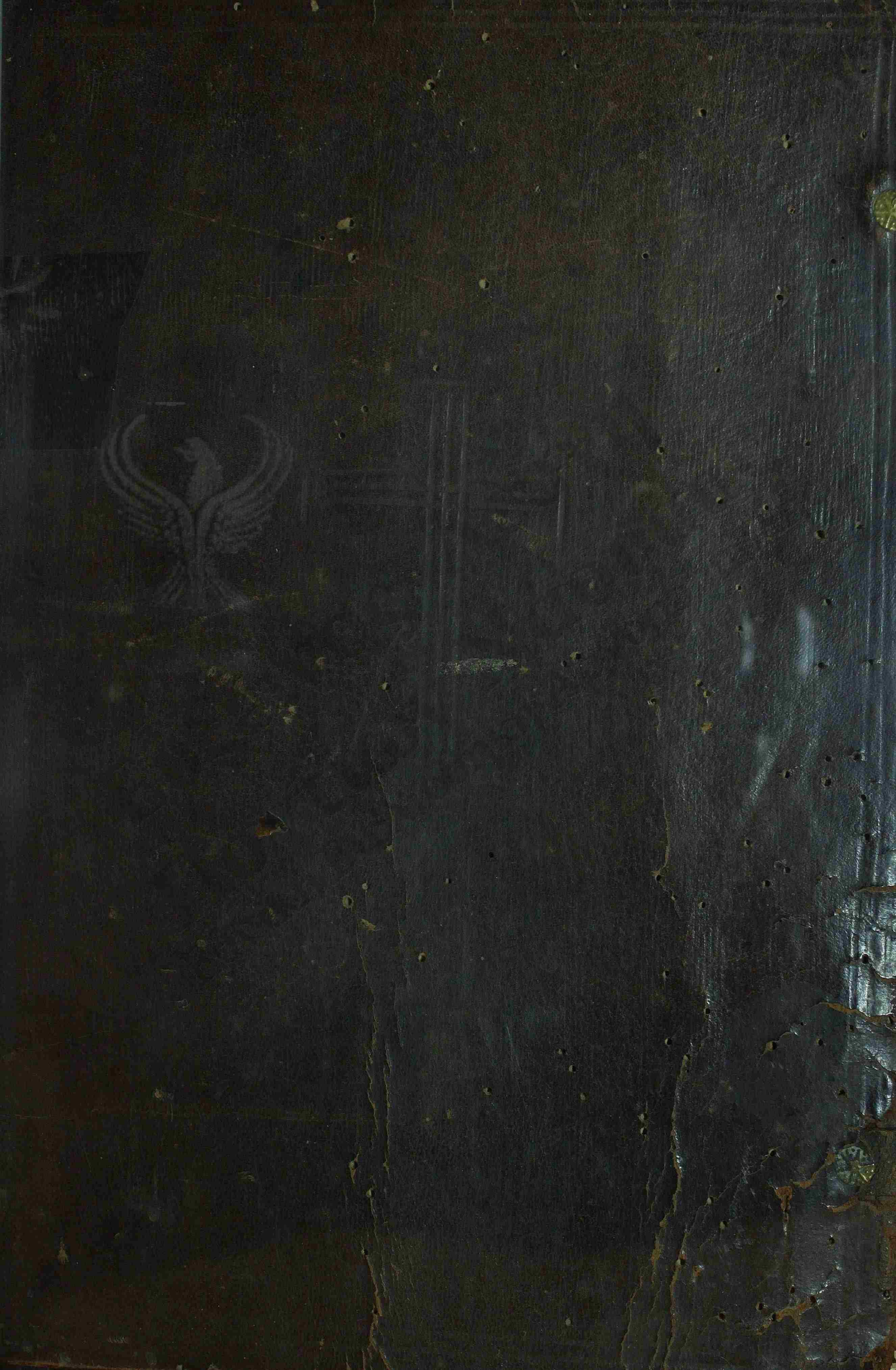

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

251

Εύξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΑΦΙΕΡΩΘΕΝ ΜΕΝ ΤΩ ΠΟΤΕ

Μακαριωτάτῳ καὶ Σοφωτάτῳ

Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων,

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΧΡΥΣΑΝΘΩ

Οὗτινος προξοπῇ ἐπανωρθώθησαν καὶ τὰ ἐνταῦθα λέ. Κανόνια, μεπατυπωθὲν δὲ ὄπεσασίᾳ καὶ ὄπιμελείᾳ τοῦ Ἱεροδιακόνου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΠΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

ᾳψοϛ'. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1776.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

Con Licenza de' Superiori.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ant. Zulianni fc.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Τῇ γ΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 98
Τῇ δ΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 99
Τῇ ε΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 99
Τῇ παρασκ. τῆς ς΄. Ἑβδ. 99
Σαββάτῳ ς΄. Λυκᾶ. 100
Κυριακῇ ς΄. Λυκᾶ. 100
Τῇ β΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομ. 100
Τῇ γ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομ. 101
Τῇ δ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομ. 101
Τῇ ε΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομ. 101
Τῇ παρασκ. τῆς ζ΄. Ἑβδ. 102
Σαββάτῳ ζ΄. Λυκᾶ. 102
Κυριακῇ Ζ΄. Λυκᾶ. 103
Τῇ β΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 103
Τῇ γ΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 104
Τῇ δ΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 104
Τῇ ε΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 105
Τῇ παρασκ. τῆς η΄. Ἑβδ. 105
Σαββάτῳ η΄. Λυκᾶ. 105
Κυριακῇ Η΄. Λυκᾶ. 106
Τῇ β΄. τῆς θ΄. Ἑβδομ. 106
Τῇ γ΄. τῆς θ΄. Ἑβδομ. 106
Τῇ δ΄. τῆς θ΄. Ἑβδομ. 107
Τῇ ε΄. τῆς θ΄. Ἑβδομ. 107
Τῇ παρασ. τῆς θ΄. Ἑβδ. 108
Σαββάτῳ θ΄. Λυκᾶ. 108
Κυριακῇ Θ΄. Λυκᾶ. 108
Τῇ β΄. τῆς ι΄. Ἑβδομ. 109
Τῇ γ΄. τῆς ι΄. Ἑβδομ. 109
Τῇ δ΄. τῆς ι΄. Ἑβδομ. 109
Τῇ ε΄. τῆς ι΄. Ἑβδομ. 110
Τῇ παρασκ. τῆς ι΄. Ἑβδ. 110
Σαββάτῳ ι΄. Λυκᾶ. 110
Κυριακῇ Ι΄. Λυκᾶ. 111
Τῇ β΄. τῆς ια΄. Ἑβδομ. 111
Τῇ γ΄. τῆς ια΄. Ἑβδομ. 111
Τῇ δ΄. τῆς ια΄. Ἑβδομ. 112
Τῇ ε΄. τῆς ια΄. Ἑβδομ. 112
Τῇ παρασκ. τῆς ια΄. Ἑβδ. 112
Σαββάτῳ ια΄. Λυκᾶ. 113
Κυριακῇ ΙΑ΄. Λυκᾶ. 113
Τῇ β΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομ. 113
Τῇ γ΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομ. 114
Τῇ δ΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομ. 114
Τῇ ε΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομ. 115
Τῇ παρασκ. τῆς ιβ΄. Ἑβδ. 115
Σαββάτῳ ιβ΄. Λυκᾶ. 115
Κυριακῇ ΙΒ΄. Λυκᾶ. 116
Τῇ β΄. τῆς ιγ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 116
Τῇ γ΄. τῆς ιγ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 116
Τῇ δ΄. τῆς ιγ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 117
Τῇ ε΄. τῆς ιγ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 117
Τῇ παρασκ. τῆς ιγ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 117
Σαββάτῳ ιγ΄. Λυκᾶ. 118
Κυριακῇ ΙΓ΄. Λυκᾶ. 118
Τῇ β΄. τῆς ιδ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 119
Τῇ γ΄. τῆς ιδ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 119
Τῇ δ΄. τῆς ιδ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 119
Τῇ ε΄. τῆς ιδ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 120
Τῇ παρασκ. τῆς ιδ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 120
Σαββάτῳ ιδ΄. Λυκᾶ. 121
Κυριακῇ ΙΔ΄. Λυκᾶ. 121
Τῇ β΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 121
Τῇ γ΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 121
Τῇ δ΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομ. κατὰ Μάρκ. 122
Τῇ ε΄. τῆς ιε΄. Ἑβδομ. κατὰ Μάρκ. 122
Τῇ παρασκ. τῆς ιε΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 122
Σαββάτῳ ιε΄. Λυκᾶ. 123
Κυριακῇ ΙΕ΄. Λυκᾶ. 123
Τῇ β΄. τῆς ις΄. Ἑβδομ. κατὰ Μάρκ. 124
Τῇ γ΄. τῆς ις΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 124
Τῇ δ΄. τῆς ις΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 124
Τῇ ε΄. τῆς ις΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 125
Τῇ ς΄. τῆς ις΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 125
Σαββάτῳ ις΄. Λυκᾶ. 126
Κυριακῇ τῆς Χαναναίας, κτ᾽ Ματθαίου. 126
Κυριακῇ Ις΄. τῶ Τελώνῃ & Φαρισαίῳ, Λυκᾶ. 126
Τῇ β΄. τῆς ιζ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 127
Τῇ γ΄. τῆς ιζ΄. Ἑβδομ. κατὰ Μάρκ. 127
Τῇ δ΄. τῆς ιζ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 127
Τῇ ε΄. τῆς ιζ΄. Ἑβδομ. κατὰ Μάρκ. 128
Τῇ παρασκ. τῆς ιζ΄. Ἑβδομ. κτ᾽ Μάρκ. 128
Σαββάτῳ ιζ΄. Λυκᾶ. 128
Κυριακῇ τῶ Ἀσώτῳ, Λυκᾶ. 129
Τῇ β΄. τῆς Ἀποκρέω, κατὰ Μάρκ. 129
Τῇ γ΄. τῆς Ἀποκρέω, κατὰ Μάρκ. 130
Τῇ δ΄. τῆς Ἀποκρέω, κατὰ Μάρκ. 131
Τῇ ε΄. τῆς Ἀποκρέω, κατὰ Μάρκ. 132
Τῇ παρασκ. τῆς Ἀποκρέω, κτ᾽ Μάρκ. 133
Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω, κτ᾽ Λυκαῦ. 133
Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, κτ᾽ Ματθαίου. 134
Τῇ β΄. τῆς Τυροφάγου, Λυκᾶ. 134
Τῇ γ΄. τῆς Τυροφάγου, Λυκᾶ. 136
Τῇ ε΄. τῆς Τυροφάγου, Λυκᾶ. 137
Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, κτ᾽ Ματθαίου. 139
Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, κτ᾽ Ματθαίου. 139

Εὐαγγέλια εἰς τὰς παμμυχίδας τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ β΄. Ἑσπέρας, Λυκᾶ. 140
Τῇ γ΄. Ἑσπέρας, κτ᾽ Ματθαίου. 141
Τῇ δ΄. Ἑσπέρας, κτ᾽ Μάρ. 141

Τῇ έ. Ἑσπέρας, κατὰ Ματθαῖον. 142
Τῇ παρασκ. Ἑσπέρας, κατὰ Ἰωάμμην. 142

Εὐαγγέλια τῶ κατὰ Μάρκον.

Ἀρχόμενα ἀπὸ τῆ Α΄. Σαββάτε τῆς Νηστειῶν.
Σαββάτῳ πρώτῳ τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 147
Κυριακῇ Α΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Ἰωάμμην. 148
Σαββάτῳ β΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 148
Κυριακῇ Β΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 148
Σαββάτῳ γ΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 149
Κυριακῇ Γ΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 149
Σαββάτῳ δ΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 150
Κυριακῇ Δ΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 150
Σαββάτῳ έ. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 151
Κυριακῇ Ε΄. τῆς Νηστειῶν, κατὰ Μάρκ. 151
Σαββάτῳ τῆ Λαζάρε, κατὰ Ἰωάμμην. 151
Κυριακῇ τῆς Βαΐων τῆ Ὄρθρε, κατὰ Ματθαῖον. 153
Εἰς τὴν Λειτργίαν τῆς Βαΐων. κατὰ Ἰωάμμην. 154
Τῇ μεγάλῃ Β΄. εἰς τὸν Ὄρθρον. 154
Εἰς τὴν Λειτργίαν. 156
Τῇ μεγάλῃ Γ΄. εἰς τὸν Ὄρθρον. 157
Εἰς τὴν Λειτργίαν. 159
Τῇ μεγάλῃ Δ΄. εἰς τὸν Ὄρθρον. 161
Εἰς τὴν Λειτργίαν. 163
Τῇ μεγάλῃ Ε΄. εἰς τὸν Ὄρθρον. 163
Εἰς τὸν Νιπτῆρα Α΄. Εὐαγγέλιον. 164
Εἰς τὸν Νιπτῆρα Β΄. Εὐαγγέλιον. 165
Εἰς τὴν Λειτργ. τῇ μεγ. Ε΄. 165

Εὐαγγέλια τῆς Ἁγίων Παθῶν.

Εὐαγγέλιον Α΄. τ̃ Ἰωάμ. 169
Β΄. τ̃ Ἰωάμ. 173
Γ΄ τ̃ Ματθ. 174
Δ΄. τ̃ Ἰωάμ. 175
Ε΄. τ̃ Ματθ. 176
ς΄. τ̃ Μάρ. 177
Ζ΄. τ̃ Ματθ. 178
Η΄. τ̃ Λεκᾶν. 179
Θ΄. τ̃ Ἰωάμ. 179
Ι΄. τ̃ Μάρ. 180
ΙΑ΄. τ̃ Ἰωάμ. 180
ΙΒ΄. τ̃ Ματθ. 180

Εὐαγγέλια τῆς Ὡρῶν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς.

Ὥρα Α΄. τ̃ Ματθαῖον. 181
Ὥρα Γ΄. τ̃ Μάρκον. 183
Ὥρα ς΄. τ̃ Λεκαῦ. 184
Ὥρα Θ΄. τ̃ Ἰωάμμην. 184
Τῇ μεγάλ. Παρασ. Ἑσπέρ. 185
Τῷ μεγάλῳ Σαββ. πρωΐ. 187
Εἰς τὴν Λειτργίαν. 188

Εὐαγγέλια τὰ ΙΑ΄. Ἑωθινά.

Ἑωθινὸν Α΄. Ματθαίε. 189
Ἑωθινὸν Β΄. Μάρκε. 189
Ἑωθινὸν Γ΄. Μάρκε. 189
Ἑωθινὸν Δ΄. Λεκᾶ. 190
Ἑωθινὸν Ε΄. Λεκᾶ. 190
Ἑωθινὸν ς΄. Λεκᾶ. 191
Ἑωθινὸν Ζ. Ἰωάμμε. 192
Ἑωθινὸν Η΄. Ἰωάμμε. 192
Ἑωθινὸν Θ΄. Ἰωάμμε. 192
Ἑωθινὸν Ι΄. Ἰωάμμε. 193
Ἑωθινὸν ΙΑ΄. Ἰωάμμε. 194

Εὐαγγέλια τῆ Μηνολογίε.

Σεπτέμβριος. 195. ἕως 202
Ὀκτώβριος. 203. ἕως 205
Νοέμβριος. 206. ἕως 210
Δεκέμβριος. 210. ἕως 217
Ἰανυάριος. 217. ἕως 225
Φεβρυάριος. 225. ἕως 229
Μάρτιος. 229. ἕως 231
Ἀπρίλλιος. 231. ἕως 232
Μάϊος. 233. ἕως 234
Ἰούνιος. 234. ἕως 238
Ἰούλιος. 238 ἕως 240
Αὔγυστος. 240. ἕως 245
Εὐαγγέλια εἰς διαφόρυς μνήμας Ἁγίων. 245. ἕως 247
Εἰς Ἐγκαίνια Ναῆ. 247
Εἰς Σχῆμα Μοναχῆ, ἢ Μοναχῆς. 247. ἕως 248
Εἰς Ἀθεμήτας. 248
Εἰς Κοιμηθέντας. 249
Εἰς Σεισμόν. 250
Εἰς ἐμπρησμόν. 250
Εἰς Ἀνομβρίαν καὶ Ἐπιμίκια Βασιλέως. 250
Εἰς Ἐπιδρομὴν ἐθνῶν. 251
Εἰς ἐπέλευσιν Σαρακηνῶν. 251
Εἰς πᾶσαν αἴτησιν. 251
Εἰς ἐξομολογυμένυς. 251
Ἐπὶ Ἐξομολογυμένων Γυναικῶν. 252
Ἀναπλήρωσις εἰς τὸ καθημερύσιον Εὐαγγέλιον. 253
Εὐαγγελιστάριον, ἤγυν Ἑρμηνεία τ̃ ΛΕ΄. Κανονίων εἰς εὕρεσιν τῆς Εὐαγγελίων κατὰ τ̃ ἀνάβασιν καὶ κατάβασιν τῦ Πάσχα, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων, πρὸς τὸ τέλος. Φύλλ. 4

Σημείωσαι, ὅτι τὸ τ̃ Μάρκον Εὐαγγέλιον ἐμβαίνει εἰς τ̃ σειρὰν τ̃ τ̃ Ἰωάμμην Εὐαγγελίων, καθὼς ἢ εἰς τὴν σειρὰν τῆ Ματθαίε ἢ Λεκᾶ, ὡς φαίνεται ἐν τῷ παρόντι πίνακι. ἀλλ' εἰς ἀκριβεστέραν εὕρεσιν ἑκάστε Εὐαγγελίε ἑκάστης Κυριακῆς, ἐράνησον ἐπιμελῶς τὴν ἑρμηνείαν τ̃ ἀνωθι ΛΕ΄. Κανονίων, τ̃ περὶ ἀρέσεως τῆ Κύκλε τῆ Ἡλίε, τ̃ Σελήνης, τῆ Θεμελ. αὐτῆς, ἢ τῆ Βισέκτε, Φύλ. 26. ἢ ἀκολύθως τὸ Κανόνιον τῆ Πάσχα, ὡς φαίνεται φύλ. 28. εἰς τὸ τέλος τῆ Εὐαγγελισ. ἢ ἔρρωσο.

ΕΥ̃ΡΕ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εἰς ἀκολωτέραν εὕρεσιν τῶν ἀναγνωσθησομένων Εὐαγγελίων ὅλου τοῦ χρόνου. Φιλοπονηθεὶς παρὰ Γεωργίου Κωνσταντίνου χάριν ἀλαβείας αὐτῶν πρὸς τὸ σεβασμιώτατον Ἱερατεῖον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Εὐαγγέλια τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, ἕως τῆς Πεντηκοστῆς.

Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἰς τὴν Λειτουργίαν κατὰ Ἰωάν. Φύλλ. 7
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. 8
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαιν. 8
Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινισ. κατὰ Λουκᾶν. 8
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαιν. 9
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Διακαιν. 10
Τῇ παρασκ. τῆς Διακαιν. 11
Τῷ σαββάτῳ τῆς Διακαιν. 11
Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, ἤτοι τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸν Ὄρθρον Ἑωθινὸν πρῶτον. 189
Εἰς τὴν Λειτουργ. τοῦ Θωμᾶ. 12
Τῇ β΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 12
Τῇ γ΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 13
Τῇ δ΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 13
Τῇ ε΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 13
Τῇ παρασκ. τῆς β΄. Ἑβδ. 14
Σαββάτῳ β΄. 14
Κυριακῇ Γ΄. τῶν Μυροφόρων, εἰς τὸν Ὄρθρον Ἑωθινὸν δ΄. κατὰ Λουκᾶν. 190
Εἰς τὴν Λειτουργ. κατὰ Μάρ. 15
Τῇ β΄. τῆς γ΄. Ἑβδομ. 16
Τῇ γ΄. τῆς γ΄. Ἑβδομ. 16
Τῇ δ΄. τῆς γ΄. Ἑβδομ. 16
Τῇ ε΄. τῆς γ΄. Ἑβδομ. 17
Τῇ παρασκ. τῆς γ΄. Ἑβδ. 17
Σαββάτῳ γ΄. 17
Κυριακῇ Δ΄. τοῦ Παραλύτου, εἰς τὸν Ὄρθρον Ἑωθινὸν ε΄. κατὰ Λουκᾶν. 190
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. 18
Τῇ β΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. 18
Τῇ γ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. 19
Τῇ δ΄. τῆς Μεσοπεντηκοστ. 19
Τῇ ε΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. 20
Τῇ παρασκ. τῆς δ΄. Ἑβδ. 20
Τῷ σαββάτῳ τῆς δ΄. Ἑβδ. 21
Κυριακῇ Ε΄. τῆς Σαμαρείτιδος. εἰς τὸν Ὄρθρον Ἑωθ. ς΄. 192
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. 21
Τῇ β΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. 23
Τῇ γ΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. 23
Τῇ δ΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. 23
Τῇ ε΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. 24
Τῇ παρασκ. τῆς ε΄. Ἑβδ. 24
Τῷ σαββάτῳ τῆς ε΄. Ἑβδ. 25
Κυριακῇ ς΄. τοῦ Τυφλοῦ, εἰς τὸν Ὄρθρον, Ἑωθινὸν η΄. 192
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. 25
Τῇ β΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 27
Τῇ γ΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 27
Τῇ δ΄. τῆς ς΄. Ἑβδομ. 28
Τῇ ε΄. τῆς Ἀναλήψεως, τοῦ Ὄρθρου Ἑωθινὸν γ΄. 189
Εἰς τὴν Λειτουργ. κατὰ Λουκᾶν. 28
Τῇ παρασκ. τῆς ς΄. Ἑβδ. 29
Σαββάτῳ ς΄. 29
Κυριακῇ Ζ΄. τῶν Ἁγίων Πατέρων, τοῦ Ὄρθρου Ἑωθ. ι΄. 193
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. 30
Τῇ β΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 30
Τῇ γ΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 31
Τῇ δ΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 31
Τῇ ε΄. τῆς η΄. Ἑβδομ. 31
Τῇ παρασκ. τῆς η΄. Ἑβδ. 32
Τῷ σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστ. 32
Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὸν Ὄρθρον. 33
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. 33

Εὐαγγέλια τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. 37
Τῇ γ΄. τῆς α΄. Ἑβδ. Ματθ. 38
Τῇ δ΄. τῆς α΄. Ἑβδομ. 38
Τῇ ε΄. τῆς α΄. Ἑβδομ. 39
Τῇ παρασκ. τῆς α΄. Ἑβδομ. 39
Σαββάτῳ α΄. μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. 39
Κυριακῇ Α΄. τῶν Ἁγίων Πάντων.
Τῇ β΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 40
Τῇ γ΄. τῆς β΄. Ἑβδομ. 40
Τῇ δ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομ. 40
Τῇ ε΄. τῆς ε΄. Ἑβδομ. 41
Τῇ παρασκ. τῆς α΄. Ἑβδ. 41
Σαββάτῳ β΄. κατὰ Ματθ. 41

Κυριακῇ Β'. τῶ χῦ Ματθ. 41
Τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 42
Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 42
Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 42
Τῇ ε'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 43
Τῇ παρασκ. τῆς γ'. Ἑβδ. 43
Σαββάτῳ γ'. 43
Κυριακῇ Γ'. χῦ Ματθαίου. 44
Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 44
Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομ.. 45
Τῇ δ'. τῆς Ἑβδομ. 45
Τῇ ε'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 46
Τῇ παρασκ. τῆς δ'. Ἑβδομ. 46
Σαββάτῳ δ'. χῦ Ματθ. 46
Κυριακῇ Δ'. χῦ Ματθ. 46
Τῇ β'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 47
Τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 47
Τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 48
Τῇ ε'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 48
Τῇ παρασκ. τῆς ε'. Ἑβδ. 48
Σαββάτῳ ε'. χῦ Ματθ. 49
Κυριακῇ Ε'. χῦ Ματθ. 49
Τῇ β'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. 49
Τῇ γ'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. 50
Τῇ δ'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. 50
Τῇ ε'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. 51
Τῇ παρασκ. τῆς ϛ'. Ἑβδ. 51
Σαββάτῳ ϛ'. χῦ Ματθ. 51
Κυριακῇ ϛ'. χῦ Ματθαίου. 52
Τῇ β'. τῆς ζ'. Ἑβδομ. 52
Τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομ. 52
Τῇ δ'. τῆς ζ'. Ἑβδομ. 53
Τῇ ε'. τῆς ζ'. Ἑβδομ. 53
Τῇ παρασκ. τῆς ζ'. Ἑβδ. 54
Σαββάτῳ ζ'. κατὰ Ματθ. 54
Κυριακῇ Ζ'. χῦ Ματθαίου. 54
Τῇ β'. τῆς η'. Ἑβδομ. 54
Τῇ γ'. τῆς η'. Ἑβδομ. 55
Τῇ δ'. τῆς η'. Ἑβδομ. 55
Τῇ ε'. τῆς η'. Ἑβδομ. 55
Τῇ παρασκ. τῆς η'. Ἑβδ. 56
Σαββάτῳ η'. χῦ Ματθ. 56
Κυριακῇ Η'. χῦ Ματθαίου. 56
Τῇ β'. τῆς θ'. Ἑβδομ. 57
Τῇ γ'. τῆς θ'. Ἑβδομ. 57
Τῇ δ'. τῆς θ'. Ἑβδομ. 58
Τῇ ε'. τῆς θ'. Ἑβδομ. 58
Τῇ παρασκ. τῆς θ'. Ἑβδ. 59
Σαββάτῳ θ'. χῦ Ματθ. 59
Κυριακῇ Θ'. χῦ Ματθαίου. 59
Τῇ β'. τῆς ι'. Ἑβδομ. 60
Τῇ γ'. τῆς ι'. Ἑβδομ. 60
Τῇ δ'. τῆς ι'. Ἑβδομ. 60
Τῇ ε'. τῆς ι'. Ἑβδομ. 61
Τῇ παρασκ. τῆς ι'. Ἑβδομ. 61
Σαββατῳ ι'. χῦ Ματθαίου. 61
Κυριακῇ Ι'. χῦ Ματθαίου. 62
Τῇ β'. τῆς ια'. Ἑβδομ. 62
Τῇ γ'. τῆς ια'. Ἑβδομ. 62
Τῇ δ'. τῆς ια'. Ἑβδομ. 63
Τῇ ε'. τῆς ια'. Ἑβδομ. 63
Τῇ παρασκ. τῆς ια'. Ἑβδ. 64
Σαββάτω ια'. χῦ Ματθ. 64
Κυριακῇ ΙΑ'. χῦ Ματθ. 65
Τῇ β'. τ' ιβ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 65
Τῇ γ'. τ' ιβ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 66
Τῇ δ'. τ' ιβ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 66
Τῇ ε'. τ' ιβ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 66
Τῇ παρ. τ' ιβ'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 67
Σαββ. ιβ'. κατὰ Ματθ. 67
Κυριακῇ ΙΒ'. χῦ Ματθ. 67
Τῇ β'. τ' ιγ'. Ἑβδ. μτ' Μάρ. 68
Τῇ γ'. τ' ιγ'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 68
Τῇ δ'. τ' ιγ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 68
Τῇ ε'. τ' ιγ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 69
Τῇ παρ. τ' ιγ'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 69
Σαββάτῳ ιγ'. χῦ Ματθ. 69
Κυριακῇ ΙΓ'. χῦ Ματθ. 69
Τῇ β'. τ' ιδ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 70
Τῇ γ'. τ' ιδ'. Ἑβδ. χῦ Μαρ. 70
Τῇ δ'. τ' ιδ'. Ἑβδ. χῦ Μαρ. 71
Τῇ ε'. τ' ιδ'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 71
Τῇ παρ. τ' ιδ'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 72
Σαββάτῳ ιδ'. χῦ Ματθ. 72
Κυριακῇ ΙΔ'. χῦ Ματθ. 73
Τῇ β'. τ' ιε'. Ἑβδ. χῦ Μαρ. 73
Τῇ γ'. τ' ιε'. Βδ. χῦ Μάρ. 74
Τῇ δ'. τ' ιε'. Ἑβδ. χῦ Μαρ. 74
Τῇ ε'. τ' ιε'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 74
Τῇ παρ. τ' ιε'. Ἑβ. χῦ Μαρ. 75
Σαββατῳ ιε'. χῦ Ματθ. 75
Κυριακῇ ΙΕ'. χῦ Ματθ. 76
Τῇ β'. τ' ις'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 76
Τῇ γ'. τ' ις'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 77
Τῇ δ'. τ' ις'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 77
Τῇ ε'. τ' ις'. Ἑβδ. χῦ Μάρ. 78
Τῇ πα. τ' ις'. Ἑβ. χῦ Μάρ. 78
Σαββάτῳ ις'. χῦ Ματθ. 78
Κυριακῇ Ις'. χῦ Ματθ. 79
Σαββατῳ ιζ'. χῦ Ματθ. 79
Κυριακῇ ΙΖ'. τῆς Χαναναίας κατὰ Ματθαίου. 80

Εὐαγγέλια τῶ κατὰ Λουκᾶ.

Ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς δευτέρας μτ' τὴν Ὑ'ψωσιν τῦ Σταυρῦ.

Τῇ β'. τῆς α'. Ἑβδομαδ. Λουκ. μτ' ιὼ Υ'ψωσιν 85
Τῇ γ'. τῆς α'. Ἑβδομ. 85
Τῇ δ. τῆς α'. Ἑβδομ. 86
Τῇ ε'. τῆς α'. Ἑβδομ. 86
Τῇ παρασκ. τῆς α'. Ἑβδ. 87
Σαββάτῳ α'. Λουκᾶ. 87
Κυριακῇ Α'. Λουκᾶ. 87
Τῇ β'. τῆς β'. Ἑβδομ. 88
Τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομ. 88
Τῇ δ. τῆς β'. Ἑβδομ. 88
Τῇ ε'. τῆς β'. Ἑβδομ. 89
Τῇ παρασκ. τῆς β'. Ἑβδ. 89
Σαββάτῳ β'. Λουκᾶ. 89
Κυριακῇ Β. Λουκᾶ. 90
Τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 90
Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 90
Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 91
Τῇ ε'. τῆς γ'. Ἑβδομ. 91
Τῇ παρασ. τῆς γ'. Ἑβδομ. 92
Σαββατῳ γ'. Λουκᾶ. 92
Κυριακῇ Γ'. Λουκᾶ. 92
Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 93
Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 93
Τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 93
Τῇ ε'. τῆς δ'. Ἑβδομ. 94
Τῇ παρασ. τῆς δ'. Ἑβδομ. 94
Σαββατῳ δ'. Λουκᾶ. 94
Κυριακῇ Δ'. Λουκᾶ. 95
Τῇ β'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 95
Τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 96
Τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 96
Τῇ ε'. τῆς ε'. Ἑβδομ. 96
Τῇ παρασκ. τῆς δ'. Ἑβδ. 96
Σαββάτῳ ε'. Λουκᾶ. 97
Κυριακῇ Ε'. Λουκᾶ. 97
Τῇ β'. τῆς ϛ'. Ἑβδομ. 98

ΕΥ̓ΡΕΣΙΣ ΚΑΤἈ ΤΆΞΙΝ ΤὨΝ ΚΕΦΑΛΑΊΩΝ ΤΟΥ̃ ΥἸΟΥ̃ ΤΟΥ̃ ΚΑΤἈ ΙΩΆΝΝΗΝ ΑΓΙΟΥ ΕΥ̓ΑΓΓΕΛΊΟΥ.

Α'. ά. Α'. Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τὸ Πάσχα.
ή. Β'. Τῇ β'. τῆς Διακαινησίμου.
ιδ'. Γ'. Ἰανουαρίου ζ'.
ις'. Δ'. Τῇ δ'. τῆς Διακαινησίου.
ιή. Ε'. Κυριακῇ Α'. τῶν Νηστειῶν.
Β'. ς'. Τῇ β'. τῆς Β'. Ε'βδομάδος. α'. Περὶ τοῦ ἐν Κανᾷ Γάμου.
ιθ'. Ζ'. Τῇ ς'. τῆς Διακαινησίμου. β'. Περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ Ἱεροῦ.
Γ'. κδ'. Η'. Τῇ έ. τῆς Διακαινησίμου. γ'. Περὶ Νικοδήμου.
Θ'. Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως.
Ι'. Τῇ γ'. τῆς β'. Ε'βδ.
κέ. ΙΑ'. Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου. δ'. Ζήτησις περὶ καθαρισμοῦ.
Δ'. λγ'. ΙΒ'. Κυριακῇ Ε'. έ. Περὶ τῆ Σαμαρείτιδ.
λζ'. ΙΓ'. Τῇ Β'. τῆς γ'. Ε'βδομάδος. ς'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Βασιλικοῦ.
Ε'. λή. ΙΔ'. Κυριακῇ Δ'. ζ'. Περὶ τοῦ Παραλύτου.
λθ'. ΙΕ'. Τῇ δ'. τῆς β'. Ε'βδ.
μ'. Ις'. Τῇ έ. τῆς β'. Ε'βδ.
μγ'. ΙΖ'. Τῇ ς'. τῆς β'. Ε'βδ.
μθ'. ΙΗ'. Τῇ δ'. τῆς έ. Ε'βδ. ή. Περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων, Ματθ. ις'. Λουκ. κή. Μάρκ. ις'.
ς'. ν'. ΙΘ'. Σαββάτῳ δευτέρῳ. θ'. Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου, Ματθ. κζ. Μάρκ. ις'.
νγ'. Κ'. Τῇ γ'. τῆς γ'. Ε'βδ.
νέ. ΚΑ'. Τῇ δ'. τῆς γ'. Ε'βδ.
νή. ΚΒ'. Τῇ έ. τῆς γ'. Ε'βδ.
ξγ'. ΚΓ'. Τῇ ς'. τῆς γ'. Ε'βδ.
ξζ'. ΚΔ'. Τῇ β'. τῆς δ'. Ε'βδ.
οέ. ΚΕ'. Τῇ γ'. τῆς δ'. Ε'βδ.
Ζ'. οσ'. Κς'. Τῇ δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
πά. ΚΖ'. Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.
Η'. πς'. ΚΗ'. Εἰς Γυναῖκα μεταvοοῦσαν.
πζ'. ΚΘ'. Τῇ έ. τῆς δ'. Ε'βδ.
πθ'. Λ'. Τῇ ς'. τῆς δ'. Ε'βδ.
ΛΑ'. Σαββάτῳ δ'.
ΛΒ'. Τῇ β'. τῆς έ. Ε'βδ.
ΛΓ'. Τῇ γ'. τῆς έ. Ε'βδ.
Θ'. ΛΔ'. Κυριακῇ ς'. ί. Περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ.
ΛΕ'. Τῇ έ. τῆς έ. Ε'βδ.
Ι'. ύ. Λς'. Νοεμβρίῳ ιγ'.
υγ'. ΛΖ'. Τῇ ς'. τῆς έ. Ε'βδ.
ΛΗ'. Σαββάτῳ έ. τῇ τῇ ιβ'. Ἰανουαρίου.
ΙΑ'. υδ'. ΛΘ'. Σαββάτῳ τῷ Λαζάρῳ. ιά. Περὶ τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου.
υέ. Μ'. Τῇ β'. τῆς ς'. Ε'βδ.
ΙΒ'. υή. ΜΑ'. Κυριακῇ τῶν Βαΐων. ιβ'. Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ, Ματθ. ξβ'. Μάρκ. μδ'. Λουκ. κά.
ιγ'. Περὶ ὧν εἶπεν Ἰούδ.
ιδ'. Περὶ τῆς ὄνου, Ματθ. μέ. Μάρ. λβ'. Λ. ξή.
ργ'. ΜΒ'. καὶ ΜΓ'. Τῷ Ὄρθρῳ τῆς μεγάλης δ'. ιέ. Περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων, καὶ ἐρωτώντων Φίλιππον.
ΙΓ'. ριέ. ΜΔ'. Τῇ Νιπτῆρος ά. ις'. Περὶ τοῦ Νιπτῆρος.
ρις'. ΜΕ. Μετὰ τὸ νίψασθαι β'.
ρκέ. Μς'. Εὐαγ-
ΙΔ'. ρκζ'. ΜΖ'. γέλιον
ρκή. ΜΗ'. Πρῶτον.
ρλβ'. ΜΘ'. τῶν Ἁγίων
ΙΕ'. ρλγ'. Ν'. Παθῶν,
ρλέ. ΝΑ'.
ρλή. ΝΒ'. ιζ'. Περὶ τοῦ Παρακλήτου.
Ις'. ρμς'. ΝΓ'.
ρμή. ΝΔ'.
ΙΖ'. ρνγ'. ΝΕ'.
Νς'.
ΝΖ'.
ΙΗ'. ρνς'. ΝΗ'. Εὐαγγέλιον β'. τῶν Ἁγίων Παθῶν.
ρος'. ΝΘ'. Τῶν Ἁγίων Παθῶν δ'.
ΙΘ'. ρπθ'. Ξ'. Καὶ Σεπτεμβ. ιδ'.
σά. ΞΑ'. Καὶ τῇ θ'. ὥρᾳ τῆς μεγάλης ς'.
σς'. ΞΒ'. Τῶν Ἁγίων Παθῶν ιά. ιή. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κυριακοῦ Σώματος, Ματθ. ξή. Μάρ. μή. Λουκ. πβ'.
Κ'. σθ'. ΞΓ'. Εὐωδινὸν ζ'.
σιά. ΞΔ'. Εὐωδινὸν ή.
σιγ'. ΞΕ'. Εὐωδινὸν θ'.
ΚΑ'. σιή. Ξς'. Εὐωδινὸν ί.
σιζ'. ΞΖ'. Εὐωδινὸν ιά.

ΒΙΌΣ ΤΟΥ ΆΓΙΌΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΆΝΝΟΥ ΚΑΤΆ ΣΩΦΡΌΝΙΟΝ.

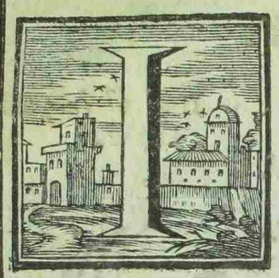

ΙΩΆΝΝΗΣ, ὃν Ἰησοῦς πάνυ ἠγάπησεν, Υἱὸς Ζεβεδαίου, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ ὑπὸ Ἡρώδου μετὰ τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου ἀποκεφαλισθέντος, ἔσχατος πάντων ἔγραψεν Εὐαγγέλιον. Παρακληθεὶς παρὰ τῶν τῆς Ἀσίας Ἐπισκόπων, καὶ κατὰ Κηρίνθου καὶ ἄλλων Αἱρετικῶν, καὶ μάλιστα τηνικαῦτα τοῦ τῶν Ἐμβιωνιτῶν δόγματος ἀνακύψαντος, τῶν φασκόντων τὸν Χριστὸν πρὸς Μαρίας μὴ γεγεννῆσθαι. Ὅθεν ἠναγκάσθη τὴν θείαν γέννησιν αὐτοῦ εἰπεῖν· καὶ ἄλλην δὲ αἰτίαν τούτου τοῦ Συγγράμματος φέρουσιν· ἀναγνοὺς γὰρ Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ τὰ τεύχη, ἐδοκίμασε μὲν τὸ ὕφος τῶν Ἱστοριῶν, καὶ ἀληθῆ αὐτοὺς εἰρηκέναι ἐβεβαίωσεν· ἑνὸς δὲ ἐνιαυτοῦ μόνον, ᾧ καὶ ἔπαθε, μετὰ τὴν φυλακὴν Ἰωάννου τὴν Ἱστορίαν συντάξαι. ἐάσας τοίνυν τὸν ἐνιαυτὸν, οὗ τὰ πεπραγμένα παρὰ τῶν τριῶν ἐξετέθη, τοῦ ἀνωτέρου χρόνου, πρὶν ἢ τὸν Ἰωάννην ἐμβληθῆναι εἰς τὴν εἱρκτὴν, τὰς πράξεις ἐξέθετο, καθὰ σαφηνισθῆναι δυνήσεται τοῖς ἐπιμελῶς τοῖς τέτταρσιν Εὐαγγελίοις ἐντυγχανουσιν· ὅπερ καὶ τὴν διαφωνίαν τὴν δοκοῦσαν εἶναι Ἰωάννου μετὰ τῶν λοιπῶν εἴργει· ἔγραψε δὲ μίαν Ἐπιστολὴν, ἧς ἀρχή ἐστιν· Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς· ἥτις παρὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἐγκρίνεται· αἱ δὲ λοιπαὶ δύο, ὧν ἡ ἀρχή ἐστι, πρώτης μέν· Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ· δευτέρας δέ· Ὁ Πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ· Ἰωάννου πρεσβυτέρου λέγονται, οὗ ἔτι καὶ νῦν, ἕτερον μνῆμα ἐν τῇ Ἐφέσῳ τυγχάνει· εἰ καί τινες νομίζουσι, τὰ δύο μνημεῖα Ἰωάννου εἶναι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, περὶ οὗ ἡνίκα κατὰ τάξιν εἰς Παπίαν τὸν τούτου ἀκροατὴν ἔλθωμεν, ἐξηγησόμεθα. Τοιγαροῦν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, δεύτερον μετὰ Νέρωνα διωγμὸν κινοῦντος Δομετιανοῦ, εἰς Πάτμον Νησον περιορισθεὶς, συνέταξεν Ἀποκάλυψιν, ἣν μετέφρασεν Ἰουστῖνος Μάρτυς, καὶ Εἰρηναῖος· σφραγέντος δὲ Δομετιανοῦ, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ, διὰ τὴν πολλὴν ὠμότητα, παρὰ τῆς Συγκλήτου ἀκυρωθεισῶν, ἐπὶ Νέρβα εἰς Ἔφεσον ἀναζεύξας, ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐκεῖσε διατελέσας, πάσας τὰς τῆς Ἀσίας εθεμελίωσε καὶ ᾠκοδόμησεν Ἐκκλησίας, καὶ λίαν γηράσας ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ ἐνιαυτῷ, μετὰ τὸ Πάθος Κυρίου τελευτήσας, πλησίον τῆς προειρημένης Πόλεως ἠξιώθη τῆς κοιμήσεως.

ΤΟΥ̃ ΑΥ̓ΤΟΥ̃ ΕΥ̓ΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ̃ ΒΙΟΣ

ΕΚ ΤΗ̃Σ ΤΟΥ̃ ΔΩΡΟΘΕΟΥ̃ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΚΑἸ ΤΥΡΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ̃ ΣΥΝΟΨΕΩΣ.

Ὁ Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστὴς τοῦ Κυρίου λεγόμενος, ὃν καὶ ἠγάπα ὁ Κύριος, ἐν μιᾷ τῶν Ἀσίας ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ δὲ Τραϊανοῦ Βασιλέως ἀπεστάλη ἐν τῇ Νήσῳ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. ἐκεῖ δὲ ὢν ἔγραψε τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ἐξέδωκεν ἐν Ἐφέσῳ, διὰ Γαΐου τοῦ Ξενοδόχου Διακόνου, ᾧ ὁ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος μαρτυρεῖ λέγων Ῥωμαίοις· ἀσπάζεται ὑμᾶς Γαΐος ὁ ξένος μου καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. μετὰ δὲ τὸν τελευτῶντα Τραϊανὸν, ἐπαύσατο τῆς Νήσου ὁ Μακάριος Ἰωάννης, καὶ παραμένει ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἔζησεν ἔτη ρκ΄. καὶ μετὰ ταῦτα ζῶν, ἑαυτὸν ἐκεῖ ἔθαψε Θεοῦ βουλήσει· εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες μὴ ἐπὶ Τραϊανοῦ αὐτὸν ἐξορισθῆναι ἐν Πάτμῳ, ἀλλὰ ἐπὶ Δομετιανοῦ, υἱοῦ Οὐεσπασιανοῦ.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης

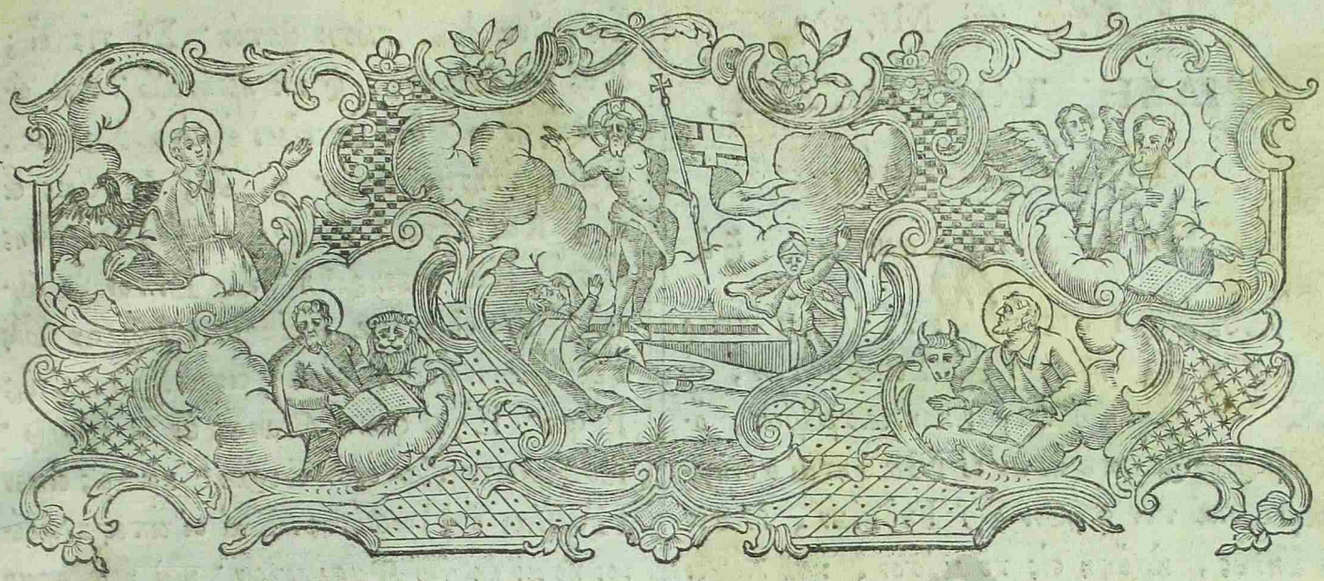

ΤΗ Α ΓΙΑ,
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ,
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. ά.

Κεφ. Α'. ΕΝ Ἀρχῇ ἰῶ ὁ Λόγος, ϗ ὁ Λόγος ἰῶ πρὸς τὸν Θεόν, ϗ Θεὸς ἰῶ ὁ Λόγος. Οὗτος ἰῶ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτῦ ἐγένετο· ϗ χωρὶς αὐτῦ ἐγένετο ἐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἰῶ, ϗ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. β. γ. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, ϗ ἡ σκοτία αὐτὸ ὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. γ. γ. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῦ φωτός. δ. ε. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τῷ Κόσμῳ ἦν, ϗ ὁ Κόσμος δι' αὐτῦ ἐγένετο· ϗ ὁ Κόσμος αὐτὸν ὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, ϗ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτῦ. Οἱ ὐκ ἐξ αἱμάτων, ὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, ὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· ϗ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. ϗ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτῦ, δόξαν ὡς μονογενῦς παρὰ Πατρὸς, πλήρης χάριτος ϗ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτῦ, ϗ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μὲ ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μὲ γέγονεν, ὅτι πρῶτός μὲ ἦν. Καὶ ἐκ τῦ πληρώματος αὐτῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, ϗ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις ϗ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστῦ ἐγένετο.

ε. α. ε. ι. ζ. ι.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ,

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξέ.

Κ'. σιγ. ε. Ὄψης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. σιδ. ι. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. σιε. ζ. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. σιϛ. ι. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων· καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Τῇ β'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. β'.

Α'. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν· ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· οὐκ εἰμί. Ὁ Προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· οὔ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; ι. Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· α. Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἠσαΐας ὁ Προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· ια. ι. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις; εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ Προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· ιβ. α. μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. ιγ. ι. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων,

Τῇ γ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ριγ'.

ΚΔ'. τλθ. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἑωθινὸν, Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν σλθ. η. πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Περὶ τοῦ Κλεόπα, γ'. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο

αὐ-

αὐτοῖς· Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν· Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ· Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην, οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Τῇ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κδ' Ἰωάννου. δ'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐρχεται ὁ Ἰωάννης, ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο Μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε,) πῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον πῦ μένει. καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν

Α'. ιε'. ί.

Μεσ-

Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· Σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τῇ ε. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ή.

Γ'. Περὶ τοῦ Νικοδήμου, γ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, Ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὶ, οἴδαμεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας Διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ αὐτὸ καὶ Γαννουαρίῳ, β'. κδ'. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς Μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι εἶπόν σοι. Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει, πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσε-

τε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν Οὐρανὸν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ Οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ζ'.

Β'. ιθ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους. Καὶ ποιήσας φραγγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε. Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν. Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου οἶκον ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν. Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν Ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ Ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τῇ Γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Περὶ τῶν ἐκβληθέντων ἐκ τοῦ ἱεροῦ, β'.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιά.

Γ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν. καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν, ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο. Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν Μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, Ϛ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται· Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί. Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν.

Περὶ καθαρισμοῦ ζήτησις. δ'.

Τὸ αὐτὸ καὶ Ἰανουαρίῳ ή.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, Ζήτει Ἑωθινὸν α'.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξε'.

Κ'. σιγ. ε. Ὄψης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. σιδ. ι. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς. σιε. ζ. Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· σις. ι. ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. σιζ. θ. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ. Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. σικ. ι. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες· σιθ. θ. Πολλὰ μὲν οὖν, καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Τῇ β'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ς'.

Β'. Περὶ τ... ρᾶς τοῦ ἐν Κανᾷ Γάμου, α... Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν Γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, Γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγει ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ Ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ Ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν Νυμφίον ὁ Ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν

μεθυ-

μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

σιγ. θ'.

Τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ι'.

Γ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ Κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται. Ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Κοιμηθέντας.

Τῇ δ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιε'.

Ε'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μήτι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

λθ'.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Κοιμηθέντας.

μ'. α'.

Τῇ ε'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιϛ'.

Ε'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Κοιμηθέντας.

μ'. α'.

μα'. ι'.

ἀνθρώ-

ἀνθρώπου ἐστί. Μὴ θαυμάζητε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαν-
μβ'. ά. τες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως· Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιζ'.

Ε'. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέ-
μγ'. λημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός· Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου. τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ Πατὴρ, ἵνα τελειώσω αὐτά· αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπέσταλκε· Καὶ ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωρά-
μδ'. γ'. κατε. Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναι εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι μέ. ί.
περὶ ἐμοῦ. Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε· Πῶς δύ- μϛ'. ά.
νασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες. καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε; Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε· Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, μζ'. β.
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ ἐμοῦ γὰρ ἐκεῖνος ἔγραφεν· Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε; Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, πέραν τῆς μή. ά.
θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Σαββάτῳ β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιθ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδόντες οἱ ϛ'.
ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· ὅτι οὗτός ν'.
ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης γ'.
ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν Κόσμον· Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν νά. δ'.
βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ Ὄρος αὐτὸς μόνος· Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία ἤδη ἐγε-

Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου. θ'.

γόνει,

γόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· ἥτε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο. Ἐληλακότες οὖν, ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον· Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἕν, ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον· Ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου. Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ἐκεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν, οὐδὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ, πότε ὧδε γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε· Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· Τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός.

νβ'. ι'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'.
ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸ Εὐαγγέλιον Ζήτει Ἑωθινὸν δ'.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξθ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον;

ΙΕ'. σκζ. α. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Σώματος τοῦ Κυρίου. μή. σκη. τκθ. σλή. η. Ιϛ'. σλα. α. σλβ. β.

ἠγέρ-

ἠγέρθη, ἐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν· Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ. σλγ. α.

Τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Ἰωαννου. ιγ'.

Ω, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις Βασιλικὸς, οὗ ὁ Υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ. Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα καταβῇ, καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν Υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλικός. Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ Υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν, ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἔγνω οὖν ὁ Πατὴρ, ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ὁ Υἱός σου ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη· Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Δ'. λζ. β. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Βασιλικοῦ ε'.

Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Ἰωαννου. κ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ Θεός. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ; Οἱ Πατέρες ἡμῶν τὸ Μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ Κόσμῳ. ϛ'. νγ. δ. νδ. α.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Ἰωαννου. κά.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· Ὁ ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατὴρ, πρός ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ ϛ'. νε. νϛ. ι. νζ. α.

θέ-

θέλημα τ̃ πέμψαντός με. Τ̃το δέ ἐστι τὸ θέλημα τ̃ πέμψαντός με Πατρὸς, ἵνα παν̃ ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτ̃, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τῇ ε. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ̃ Ἰωάννου. κβ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Τ̃το ὄν̃ τὸ θέλημα τ̃ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον ὃν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτ̃, ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος, ὁ καταβὰς ἐκ τ̃ Οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ̀ οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς Ἰωσὴφ, ὃν ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα; πῶς ὃν λέγει ὅτι ἐκ τ̃ Οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη ὃν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐαν̀ μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτὸν, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τ̃ κ̃ Ἰωάννου. κγ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. οἱ Πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ Μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον· Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τ̃ Οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τ̃ Οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τ̃ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τ̃ Κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο ὃν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν ὃν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τ̃ Υἱοῦ τ̃ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, κἀγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Σαββάτῳ γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νβ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· Εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τ̃ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τ̃ Κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τ̃ Κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, κὴ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με· Εἰ μὴ ἦλθον κὴ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τ̃ ἁμαρτίας αὐτῶν· Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν. ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος,

ΙΕ'. ρλη. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Μαρτυρας.

ρλθ. γ. ρμ. ι. ρμα. α. ρμβ. γ. ρμγ. ι. ρμδ. ι.

ρμε. ι.

Περὶ τοῦ Παρακλήτου. ιζ'.

ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸ Εὐαγγέλιον Ζήτει Ἑωθινὸν ε'.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιδ'.

Ε'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ Προβατικῇ Κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὴ Βηθεσδᾶ, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς, μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧδήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, τεκείμενον, καὶ γνοὺς, ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν Κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειραι, ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει· Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, Ϛ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, Ϛ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει· Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς, οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν, ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Περὶ τοῦ λή. ἔτη ἔχοντος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. ζ'.

λθ. ι.

Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κδ'.

ϛ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ· Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν Πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβὰς, οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ Πατέρες ὑμῶν τὸ Μαννα, καὶ ἀπέθανον. ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν Συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος. τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν; εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύζουσι

ξζ. ξη. ι.

ξζ. α.

περὶ

περὶ τούτου οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς. τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα, ὅπου ἦν τὸ πρότερον; τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. Τὰ ῥή-
ε. δ. ματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, Πνεῦμά ἐστι,
οα. ι. καὶ ζωή ἐστιν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἳ
οβ. δ. οὐ πιστεύουσιν. Ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ
ογ. ι. παραδώσων αὐτόν· καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρός μου. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκ ἔτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλε-
οδ. α. τε ὑπάγειν; Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κέ.

Ζ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν
οε. οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ Σκηνοπηγία. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ Μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι· Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ Κόσμῳ· οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐπίστευον εἰς αὐτόν· Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος· Οὐ δύναται ὁ Κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν. Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν Ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν Ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω πεπλήρωται. Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν Ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ Ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. Οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, οὔ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. Οὐδεὶς μέν τοι παῤῥησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Τῇ δ'. τῆς ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ'Σ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κϛ'.

Ζ'. Τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε, καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς; Ἀ-
οϛ. πεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με. Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ. Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν, οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν Πατέρων, καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν Σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ; Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ Ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχεται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν. Ἔκραξεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων, καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμὶ, κἀκεῖνός με ἀπέστειλεν. Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

ε ς. ζ.

ρ ζ. ε.

Τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κ. Ἰωάννου. κθ'.

Η'. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, ἢ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ, καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν. Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με Πατήρ. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν Πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν Πατέρα μου ἤδειτε ἄν. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Γαζοφυλακείῳ, διδάσκων ἐν τῷ Ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

πγ. ζ. πη. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κ. Ἰωάννου. λ'.

Η'. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι·

π γ. ε.

κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν Κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν δὲ ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ, καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κζ Ἰωαννίου. λά.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς Μαθηταί μου ἐστέ· Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλεύθερώσει ὑμᾶς. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις. Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας. Ὁ δὲ δοῦλος, οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ Πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε· Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν· Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν· Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· Ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'.
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ,

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.
Ζήτει Ἑωθινὸν ζ'.
Τῆς Λειτουργίας.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ Χωρίου, ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ Υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ· Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται Γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν· (Οἱ γὰρ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν Πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.) Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ Γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης Γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν· Λέγει αὐτῷ ἡ Γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ Υἱοὶ αὐτοῦ,

Η'. Περὶ τῆς Σαμαρείτιδος ἐκ

τῦ, ϛ τὰ ῥέμματα αὐτῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῦ ὕδατος τύτυ, διψήσει πάλιν. Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τῦ ὕδατος, ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γλυήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένυ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ Γυνή· Κύριε, δός μοι τῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μὴ δὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν· Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα συ, ϛ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ Γυνή, ϛ εἶπεν· Κερ.ϛ'. Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα ὐκ ἔχω. Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· ϛ νῦν ὃν ἔχεις, ὐκ ἔστι συ ἀνήρ· τῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ Γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι Προφήτης εἶ σύ. Οἱ Πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τύτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπυ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· γ'. Γύναι, πίστευόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε ὔτε ἐν τῷ ὄρει τύτῳ, ὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις, προσκυνήσετε τῷ Πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ ὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνῦμεν, ὃ οἴδαμεν. ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰυδαίων ἐστίν· Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ϛ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσυσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι, ϛ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιύτυς ζητεῖ τὺς προσκυνῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός· ϛ τὺς προσκυνῦντας αὐτὸν, ἐν Πνεύματι ϛ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ Γυνή. Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, γ'. ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς. Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τύτῳ ἦλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, καὶ ἐθαύμασαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· Οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν ὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ Γυνή· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα, ὅσα ἐποίησα· μήτι ὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον ὖν ἐκ τῆς Πόλεως, ϛ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν· Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἠρώτων αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ λέγοντες· Ῥαββὶ, φάγε· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς ὐκ οἴδατε· Ἔλεγον ὖν οἱ Μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλυς· Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τῦ πέμψαντός με, ϛ τελειώσω αὐτῦ τὸ ἔργον· Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τὰς ὀφθαλμὰς ὑμῶν, ϛ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λεύκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, ϛ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα ϛ ὁ σπείρων ὁμῦ χαίρῃ, ϛ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τύτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, ϛ ἄλλος ὁ θερίζων· Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν, ὃ ὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, ϛ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς Πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς Γυναικὸς, μαρτυρύσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς ὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· ϛ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείυς ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτῦ· Τῇ τε Γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι ὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν, ὅτι ὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τῦ Κόσμου, ὁ Χριστός.

Τῇ

Τῇ β'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κζ' Ἰωαννίου. λβ'.

Η'. ΕΙπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ. ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω. οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε. Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν. Ὑμεῖς ἐκ Πατρὸς τοῦ Διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ, ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει. διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κζ' Ἰωαννίου. λγ'.

Η'. ΕΙπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε, καὶ οἱ Προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε, καὶ οἱ Προφῆται ἀπέθανον; τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ Πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι. Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης. Ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι. Ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως.

Τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωαννίου. ιή.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ θεασάμενος, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, πειράζων αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ,

Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου. Ἔστι παιδάριον ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες, τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πενταχισχίλιοι. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς Μαθηταῖς, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μήτι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων, ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν· Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν Κόσμον.

Τῇ ε. τῆς ε. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λε.

Θ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα, οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νυνὶ δὲ λέγετε, ὅτι βλέπομεν· Ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν, μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ε. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λζ'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Διὰ τοῦτό ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ ιγ'. τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρός μου. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, διὰ τοὺς λόγους τούτους. Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον ἔχων δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ

Κεφ. ί. Ἀρχὴ εἰς Ἱεράρχας.

χει-

χειμὼν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Εἶπον ὑμῖν· καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ, τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι, κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς ε. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λή.

I. Εἶπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάζει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. Ὁ Πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρός μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν ἐσμεν. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρός μου, διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν; Ἐγὼ εἶπα Θεοί ἐστε· Εἰ ἐκείνους εἶπε Θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ Γραφή· Ὃν ὁ Πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν Κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, ὅτι βλασφημεῖς; ὅτι εἶπον, Υἱός τοῦ Θεοῦ εἰμι. Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι. Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'.

Τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ζήτει Ἑωθινὸν ή.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λδ'.

Θ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ. ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν. Ἔρχεται νὺξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ Κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμὶ τοῦ Κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν, καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν.

π θ'. Περὶ τοῦ ἐκ γενετῆς Τυφλοῦ ί.

Ἐκεῖ-

Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγώ εἰμι· Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεῴχθησάν σε οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὸν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα· Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους τὸν ποτὲ τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ· ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς, τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσιν οὖν τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνέῳξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη, πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον· Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὑτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους. ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε, τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ Μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἶ Μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν Μαθηταί· Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι Μωσεῖ ἐλάλησεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἠνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τοῦτον ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Τῇ β'. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μ'.

ΙΑ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συνήγαγον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντες· τί ποιοῦμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ; Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν. καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸ ἔθνος. Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς. Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν· Οὐ δὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν, ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ
ιβ. ι. διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἕν. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Χώραν, ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραὶμ λεγομένην Πόλιν, κἀκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῇ γ'. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ'.

ΙΒ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ Κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ, τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· Καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέ- ργ. δ.
γων. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ρδ. ι.
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει. Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει· Ὁ ρε. γ.
φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκο- ρϛ. ι.
λουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Νῦν ἡ ψυ- ρζ. δ.
χήμου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῷσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πά- ρη. ι.
τερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου· νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ

καὶ ὁ πορευόμενος ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει· Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Τῇ δ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ̃ Ἰωάννου. μγ'.

ΙΒ'. ΕἸπεν ὁ Κύριος, πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε· Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν, ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἡσαΐας ς'. ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ρθ. α. ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας. Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ρι. ἐκ τῶν Ἀρχόντων, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ρια. α. ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν Κόσμον.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ,

Τὸ Εὐαγγέλ. τοῦ Ὄρθρ. Ζήτει Ε' ὠδ. γ' Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κτ̃ Λουκᾶ. ριδ'.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν Πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς, περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ Πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω, ἕως εἰς Βηθανίαν.

καὶ

καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ηὐλόγησεν αὐτούς· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν· Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν· Ἀμήν.

Τῇ Παρασκευῇ, τῆς Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μζ'.

ΙΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. Πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ρκζ. ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· Εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν, πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις, καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν Πατέρα, καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν.

Σαββάτῳ ς'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μή.

ΙΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰδὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι. Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω· Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μείνῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ Κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ Κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου. Ζήτει Ἑωθινὸν ι'.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νϛ'.

ΙΖ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν Υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε. Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα παῖ ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ Πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν Κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ Κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ. οὐ περὶ τοῦ Κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι. καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς· Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, Ϛ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Τῇ β'. τῆς η'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μθ'.

ΙΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα, ὅτι ὁ Πατήρ μου μείζων μου ἐστί. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ Κόσμου τούτου Ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ Κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ, οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, Ϛ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Τῇ γ'. τῆς ἡ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κῦ Ἰωαννίου. νγ'.

Ις'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νυνὶ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν. συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν Κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Τῇ δ'. τῆς ἡ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κῦ Ἰωαννίου. νδ'.

Ις'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καὶ, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν, ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτῆσαι, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ Κόσμος χαρήσεται. Ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν Κόσμον. καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν, οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

ρμη. γ.

ρμθ. ε.

ρμ. α.

ρμζ. ια

ρν. δ.

Τῇ ε'. τῆς ἡ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κῦ Ἰωαννίου. νε.

Ις'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. Αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν.

ρνα. α.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν Κόσμον. πάλιν ἀφίημι τὸν Κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. ἴδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, κἀμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ἡ. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νζ'.

ΙΖ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, εἶπε· καθὼς σὺ Πάτερ ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν Κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Κόσμον. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ Πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν. ἵνα ὁ Κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ Κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, ὃς δέδωκάς μοι θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς Κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ Κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων. καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Σαββάτῳ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξζ'.

ΚΑ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον. Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε. σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν· Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδι-

δούς

δῶσε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. Καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλά, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξέ.

Κ'. σιγ. ε. Ὄντος ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· Ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

σιδ. ι.

σιε. ζ.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κζ'.

Ζ'. πά. Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς, εἱστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραζε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με, καὶ πινέτω· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης· Ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ Γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς Κώμης, ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι Προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

πβ. ζ. πγ. ζ. πδ. ι.

πε. δ.

πς. ι.

Διακοπὴ κθ'.

ΕΥ̓ΡΕΣΙΣ ΚΑΤἈ ΤΆΞΙΝ ΤὨΝ ΚΕΦΑΛΑΊΩΝ ΤΟΥ̓ ΤΥ̓ΦΟΥ ΣΤΟΥ̓ ΚΑΤἈ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΑΓΙΟΥ̓ ΕΥ̓ΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Α'. ά. Α'. Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριςοῦ Γεννήσεως.
γ'. Β'. Τοῦ Ὁρθρου τῆς Χριςοῦ Γεννήσεως.
Β'. έ. Γ'. Δεκεμβρίῳ κέ. α. Περὶ τῶν Μάγων.
ς'. Δ'. Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριςοῦ Γέννησιν. β'. Περὶ τῶν ἀναιρεθέντων Παιδίων.
Γ'. ζ'. Ε'. Σαββάτῳ πρὸ τῶν γ'. Πρῶτος Ἰωάννης ἐκήρυξε Βασιλείαν Οὐρανῶν. Φώτων.
ιδ'. ς'. Ἰανναρείου ς'.
Δ'. ιέ. Ζ'. Σαββ. μετὰ τὰ Φῶτα.
ιή. Η'. Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. δ'. Περὶ τῆς Διδασκαλίας τοῦ Χριςοῦ.
κά. Θ'. Κυριακῇ Β'.
κγ'. Ι. Τῇ γ'. τῆς α. Ε'βδ. έ. Περὶ τῶν Μακαρισμῶν, Λυκᾶ ι ζ'.
Ε'. λβ'. ΙΑ'. Ἰανναρείῳ ιή.
λς'. ΙΒ'. Τῇ δ'. τῆς ά. Ε'βδ.
λζ'. ΙΓ'. Τῇ έ. τῆς ά. Ε'βδ.
λή. ΙΔ'. Τῇ ς'. τῆς ά. Ε'βδ.
μ'. ΙΕ'. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Πεντηκοςήν.
ς'. μβ'. Ις'. Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.
μδ'. ΙΖ'. Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου.
μζ'. ΙΗ'. Κυριακῇ Γ'.
μθ'. ΙΘ'. Τῇ β'. τῆς β'. Ε'βδ.
Ζ'. νέ. Κ'. Σαββάτῳ β'. καὶ ή Διακοσὴ τ̀ β'. Ε'βδ.
νδ'. ΚΑ'. Ὀκτωβρίῳ ιγ'.
νς'. ΚΒ'. Τῇ γ'. τῆς β'. Ε'βδ.
νθ'. ΚΓ'. Τῇ δ'. τῆς β'. Ε'βδ.
ξά. ΚΔ'. Σαββάτῳ γ'. ς'. Περὶ τ̃ Λεπρ̃, Μ.δ'.
Η'. ξδ'. ΚΕ'. Κυριακῇ Δ'. ζ'. Περὶ τῆς Ἑκατονταρχ, Ἰωαν. ς'.
ξζ'. Κς'. Σαββάτῳ δ'. ή. Περὶ τῆς Πενθερᾶς τ̃ Πέτρ, Λυκ. θ'. Μάρκ. β'.
θ'. Περὶ τῶν ἀσθενῶν ὑπὸ ποικίλων νόσων. Μάρ. γ'. Λυκ. ί.
ί. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιβλεπομένου ἀκολουθεῖν. Λυκ. λγ'.
ξθ'. ΚΖ'. Τῇ έ. τῆς β'. Ε'βδ. ιά. Περὶ τῆς βαπτισμένσεως τῶν ὑδάτων, Μάρ. ί. Λυκ. κγ'.
ΚΗ'. Κυριακῇ Ε'. ιβ'. Περὶ τῶν δύο δαιμονιζομένων.
Θ'. ό. ΚΘ'. Κυριακῇ ς'. ιγ'. Περὶ τοῦ Παραλυτικοῦ, Μάρκ. έ. Λυκ. ιγ'. Ἰωαν. ζ'.
οά. Λ'. Σαββάτῳ έ. ιδ'. Περὶ Ματθαίου τοῦ Τελώνου, Μ.σ'. Λ. ιδ'.
οβ'. ΛΑ'. Τῇ ς'. τῆς β'. Ε'βδ.
οδ'. ΛΒ'. Σαββάτῳ ἕκτῳ. ιέ. Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου Μάρκ. ιβ'. Λυκ. κέ.
ις'. Καὶ περὶ τ̀ Αἱμορροούσης, Μαρκ. ιγ'. Λυκᾶ κς'.
οέ. ΛΓ'. Κυριακῇ Ζ'. ιζ'. Περὶ τῶν δύο Τυφλῶν.
ιή. Περὶ τ̃ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ.
Ι'. οζ'. ΛΔ'. Τῇ β'. τ̀ γ'. Ε'βδ. ιθ'. Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων Διαπαγῆς, Μάρκ. ή. καὶ ι δ'. Λυκᾶ ις'.
πγ'. ΛΕ'. Τῇ γ'. τ̀ γ'. Ε'βδ.
πς'. Λς'. Τῇ δ'. τ̀ γ'. Ε'βδ.
πθ'. ΛΖ'. Τῇ έ. τ̀ γ'. Ε'βδ.
υδ'. ΛΗ'. Τῇ ς'. τ̀ γ'. Ε'βδ.
υς'. ΛΘ'. Σαββάτῳ ζ'.
ΙΑ'. ρβ'. Μ'. Τῇ β'. τ̀ δ'. Ε'βδ. κ'. Περὶ τ̃ ἀποσταλθέντων ὑπὸ Ἰωάννου, Λυκᾶ κ'.
ρζ'. ΜΑ'. Τῇ γ'. τ̀ δ'. Ε'βδ.
ρθ'. ΜΒ'. Τῇ δ'. τ̀ δ'. Ε'βδ.
ρια. ΜΓ'. Τῇ έ. τ̀ δ'. Ε'βδ.
ΙΒ'. ριδ'. ΜΔ'. Τῇ ς'. τ̀ δ'. Ε'βδ.
ριε'. ΜΕ'. Τῇ β'. τ̀ έ. Ε'βδ. κά. Περὶ τ̃ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα, Μαρκ. ζ'. Λυκᾶ ιέ.
ριζ'. Μς'. Τῇ γ'. τ̀ έ. Ε'βδ. Καὶ Σαββ. μετὰ τὴν Χριςοῦ Γένησιν. κβ'. Περὶ τῶν δαιμονιζομένων Τυφλ̃ καὶ Κωφ̃.
ρκγ'. ΜΖ'. Σαββάτῳ ή.
ρκζ'. ΜΗ'. Τῇ δ'. τ̀ έ. Ε'βδ. κγ'. Περὶ τῆς αἰτήσεως σημείου, Λυκᾶ μά.
ρλ. ΜΘ'. Τῇ έ. τ̀ έ. Ε'βδ.
ΙΓ'. ρλά. Ν'. Τῇ ς'. τ̀ έ. Ε'βδ. κδ'. Περὶ τ̃ παραβολῶν Μάρκ. θ'. Λυκ. κβ'. καὶ μ. θ'.
ρλβ'. ΝΑ'. Τῇ β'. τ̀ ς'. Ε'βδ.
ρλς'. ΝΒ'. Τῇ γ'. τ̀ ς'. Ε'βδ.
ρλζ'. ΝΓ'. Τῇ δ'. τ̀ ς'. Ε'βδ.
ρμ. ΝΔ'. Τῇ έ. τ̀ ς'. Ε'βδ.
ΝΕ'. Τῇ ς'. τ̀ ς'. Ε'βδ.
ρμά. Νς'. Τῇ β'. τ̀ ζ'. Ε'βδ.
ρμγ'. ΝΖ'. Τῇ γ'. τ̀ ζ'. Ε'βδ. κέ. Περὶ Ἰωάννου, καὶ Ἡρῴδου, Μαρκ. ιέ.
ΙΔ'. ρμζ'. ΝΗ'. Κυριακῇ Η'. κς'. Περὶ τ̃ έ. ἄρτων, καὶ τῶν β'. ἰχθύων, Μάρ. ις'. Λυκ. κή. Ἰωαν. ή.
ρμθ'. ΝΘ'. Κυριακῇ Θ'. κζ'. Περὶ τ̀ ἐν Θαλάσσῃ βαδίσεως, Μάρ. ιζ'. Ἰωαν. θ'.
ΙΕ'. ρνγ'. Ξ'. Τῇ δ'. τ̀ ζ'. Ε'βδ. κή. Περὶ τ̀ βαδίσεως τῆς ἐντολῆς τ̃ Θεοῦ, Μάρκ. ιή.
ρνέ. ΞΑ'. Τῇ έ. τ̀ ζ'. Ε'βδ.
ρνή. ΞΒ'. Κυριακῇ ΙΖ'. κθ'. Περὶ τῆς Χαναναίας, Μάρκ. ιθ'.
ρνθ'. ΞΓ'. Τῇ ς'. τ̀ ζ'. Ε'βδ. λ'. Περὶ τῶν Θεραπευθέντων ὄχλων.
Ις'. ρξ'. ΞΔ'. Σαββάτῳ θ'. λά. Περὶ τῶν ζ'. Ἄρτων, Μάρκ. κ ά.
ρξά. ΞΕ'. Τῇ β'. τ̀ ή. Ε'βδ.
ρξδ'. Ξς'. Τῇ γ'. τ̀ ή. Ε'βδ. λβ'. Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, Μαρ. κβ'.
ρξς'. ΞΖ'. Ἰουνίῳ κθ'. λγ'. Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως, Μάρ. κέ. Λυκ. κθ'.
ρξή. ΞΗ'. Τῇ δ'. τ̀ ή. Ε'βδ.
ρο. ΞΘ'. Τῇ έ. τ̀ ή. Ε'βδ.
ΙΖ'. ροβ'. Ο'. Αὐγούστῳ Ε'κτῃ. λδ'. Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριςοῦ, Μαρ. κέ. Λυκ. λ'.
ρογ'. ΟΑ'. Τῇ ς'. τ̀ ή. Ε'βδ.

ροβ'.

ροδ'. ΟΒ'. Κυριακῇ Ι'. λέ. Περὶ τῶν σεληνιαζομένου. Μ.κϛ'. Λ.λά.
ροζ'. ΟΓ'. Σαββάτῳ ι'. λϛ'. Περὶ τῶν αἰτούντων τὰ διδράχματα.
ΙΗ'. ροή. ΟΔ'. Τῇ β'. τῆς θ'. Ἑβδ. λζ'. Περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων.
ρπά. ΟΕ'. Τῇ γ'. τῆς θ'. Ἑβδ. λή. Περὶ τῶν ρ'. προβάτων παραβολή.
ρπέ. Οϛ'. Τῇ δ'. τῆς θ'. Ἑβδ. Συνάπτει καὶ μέρος τοῦ οζ. καὶ οή.
ρπή. ΟΖ'. Κυριακῇ ΙΑ'. καὶ ἡ διακοπὴ τῆς γ'. τῆς θ'. λθ'. Περὶ τοῦ ὀφείλοντος μυρία τάλαντα.
ρπθ'.
ΙΘ'. ρυά. ΟΗ'. Σαββάτῳ ιά. καὶ ἡ διακοπὴ τῆς γ'. τῆς θ'. Ἑβδομάδος. μ'. Περὶ τῶν ἐπερωτήσαντος εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκ. Μ.κή.
ρυβ'.
ρυγ'. ΟΘ'. Κυριακῇ ΙΒ'. καὶ ἡ διακοπὴ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. μά. Περὶ τῶν ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὴν Ἰν. Μάρ. κθ'. Λουκ. ξγ'.
Κ'. σ'. Π'. Τῇ δ'. τῆς θ'. Ἑβδ. μβ'. Περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν.
σβ'. ΠΑ'. Τῇ ε'. τῆς θ'. Ἑβδ. μγ'. Περὶ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου, Μάρκ. λ'.
σέ. ΠΒ'. Σαββάτῳ ιβ'. μδ'. Περὶ τῶν δύο Τυφλῶν Μάρ. λά. Λουκ. ξδ'.
ΚΑ'. σϛ'. ΠΓ'. Τοῦ Ὄρθρου τῶν Βαΐων συνάπτει καὶ μέρος τοῦ πδ'. μέ. Περὶ τῆς ὄνου καὶ τῶν πώλου, Μάρκ. λβ'. Λουκᾶ ξή. Ἰωάν. ιδ'.
σιά. ΠΔ'. Τῇ ϛ'. τῆς θ'. Ἑβδ. καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ Ὄρθρου τῶν Βαΐων. μϛ'. Περὶ τῶν θεραπευθέντων Τυφλῶν καὶ Χωλῶν.
σιέ. ΠΕ'. Τῇ β'. τῆς ι'. Ἑβδ. μζ'. Περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς, Μάρκ. λγ'.
σιζ'. Πϛ'. Τῇ γ'. τῆς ι'. Ἑβδ. μή. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων Ἀρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων, Μάρ. λέ. Λουκᾶ ξθ'.
σιή. ΠΖ'. Τῇ δ'. τῆς ι'. Ἑβδ. μθ'. Περὶ τῶν δύο Υἱῶν παραβολή.
σιθ'. ΠΗ'. Κυριακῇ ΙΓ'. ν'. Περὶ τῶν ἀμπελῶνος παραβολή, Μάρ. λϛ'. Λουκᾶ ό.
ΠΘ'. Τῇ ε'. τῆς ι'. Ἑβδ.
ΚΒ'. σκά. υ'. Κυριακῇ ΙΔ'. νά. Περὶ τῶν κεκλημένων εἰς τὸν Γάμον. Λ.νδ'.
σκγ'. υΑ'. Σαββάτῳ ιγ'. νβ'. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον Μάρκ. λζ. Λουκ. οά.
υΒ'. Τῇ ϛ'. τῆς ι'. Ἑβδ. νγ'. Περὶ τῶν Σαδδουκαίων Μάρ. λή. Λουκ. οβ'.
σκδ'. υΓ'. Κυριακῇ ΙΕ'. νδ'. Περὶ τῶν ἐπερωτήσαντος τὸν Ἰησοῦν Νομικοῦ. Μ. λθ'. Λ. λέ.
νέ. Περὶ τῆς τῶν Κυρίου ἐπερωτήσεως. Μάρ. μ'. Λουκᾶ ογ'.
ΚΓ'. σκζ'. υΔ'. Σαββάτῳ ιδ'. νϛ'. Περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν Γραμματέων, καὶ Φαρισαίων, Λ. μγ'.
σλβ'. υΕ'. Τῇ β'. τῆς ιά. Ἑβδ.
σλδ'. υϛ'. Τῇ γ'. τῆς ιά. Ἑβδ.
σλή. υΖ'. Τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδ.
σμβ'. υΗ'. Σαββάτῳ, ιέ. νζ'. Περὶ τῆς συντελείας τῶν αἰῶνος, Μάρ. μβ'. Λουκᾶ οέ.
ΚΔ'. σμγ'. υΗ'. υΘ'. Ρ'. ΡΑ'.
σξ'. ΡΒ'. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ γ'. νή. Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας, Μ.κγ'.
σξγ'. ΡΓ'.
ΚΕ'. σξή. ΡΔ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. νθ'. Περὶ τῶν ι'. παρθένων.
σξθ'. ΡΕ'. ξ'. Περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων.
σογ'. Ρϛ'. ξά. Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ.
Κϛ'. σοδ'. ΡΖ'. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ ε'. τῆς Λειτουργίας. ξβ'. Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, Μ.μδ'. Λ.κά. Ἰω.ιβ'.
ΡΗ'.
ΡΘ'.
ξγ'. Περὶ τοῦ Πάσχα, Μάρ. μέ. Λουκ. οϛ'.
ξδ'. Περὶ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου. Μάρκ. μϛ'.
ξέ. Περὶ τῆς Παραδόσεως τοῦ Ἰούδα.
ξϛ'. Περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου, Μάρκ. μϛ'.
ΚΖ'. τιζ'. ΡΙ'. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ ϛ'. Ἑσπέρας. ξζ'. Περὶ τῆς τοῦ Ἰούδα μεταμελείας.
ΡΙΑ'.
ΡΙΒ'.
τιθ'. ΡΙΓ'. Τὸ ιβ'. τῶν Ἁγίων Παθῶν.
ΡΙΔ'.
ΚΗ'. ΡΙΕ'. Τῷ Ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὴν Λειτουργίαν. ξή. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, Μάρκ. μή. Λουκᾶ πβ'. Ἰωάν. ιή.
ΡΙϛ'. Ἑωθινὸν Α'.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

ΚΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐς, ἀπὸ Τελωνῶν, ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πρῶτος διὰ τοὺς ἐκ περιτομῆς πιστεύσαντας Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ γράμμασι καὶ ῥήμασιν Ἑβραϊκοῖς συνέταξεν, ἀγνοουμένου τοῦ μετὰ ταῦτα εἰς Ἑλληνικὸν τοῦτο μεταφράσαντος. Τὸ δὲ Ἑβραϊκόν ἐστιν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Καισαρείας, τῆς παρὰ Παμφίλου Μάρτυρος περισπουδάστως κατασκευασθείσης. Ἐμοὶ δὲ παρὰ τῶν Ναζωραίων τῶν ἐν Νεοροίᾳ τῆς Συρίας τούτῳ κεχρημένων, ἄδεια παρεσχέθη τῆς τούτου μεταγραφῆς, δι' οὗ ἔστιν ἀκριβῶς πεισθῆναι, ὡς ἔνθα ἂν ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐκ προσώπου οἰκείου, εἴτε ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος, ταῖς μαρτυρίαις κατακέχρηται τῶν Παλαιῶν Γραφῶν, μὴ ἀκολουθεῖν τῇ αὐθεντίᾳ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἑρμηνευτῶν, ἀλλὰ τῇ Ἑβραϊκῇ, ἀφ' ὧν τὰ δύο ἐστὶν ἐκεῖνα· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ὅτι, Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος.

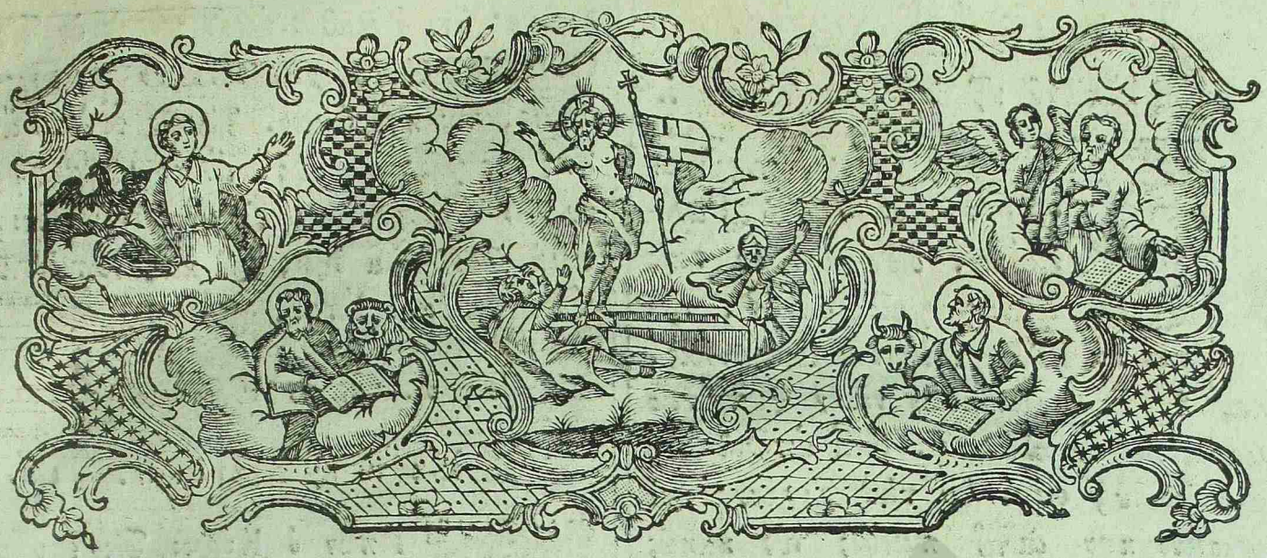

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ

ΗΤΟΙ, ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Ἐκ τοῦ κζ Ματθαίου. οέ.

Η. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν Οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενηκονταἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενηκονταἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ ἔλεγξον αὐτὸν, μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα, ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ Ἐθνικὸς καὶ ὁ Τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς Γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

ρπα. ρπβ. β΄. Περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολῆς, λη. ρπγ. ε. ρπδ. ε. ρπε. ζ.

Τῇ γ'. τῆς α'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ̄ῑ̄ Ματθαίου. ι'.

Δ'. κ,γ α. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ, εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις, καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ Ὄρος, καὶ καθήσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν· Μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται· Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται· Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς Προφήτας, τοὺς πρὸ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰμὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Περὶ τῶν Μακαρισμῶν, β. κ ε. ε. κ ς. ε. κ ζ. ε. κ η. ε. κ θ. ι. λ. ι. λα. ι.

Τῇ δ'. τῆς α'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ̄ῑ̄ Ματθαίου. ιβ'.

Ε'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· Ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· Ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ Κριτῇ, καὶ ὁ Κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

λβ. ε.

Τῇ

Τῇ ε'. τῆς α'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιγ'.

Ε'. λζ. ι. ΕΙπεν ὁ Κύριος. Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ μοιχεύσεις. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ. συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. Ἐῤῥέθη δέ· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιδ'.

Ε'. ΕΙπεν ὁ Κύριος. Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὅτι Θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι Πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ, ναὶ, οὔ, οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅς τις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· Καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. Καὶ ὅς τις σε ἀγγαρεύσῃ μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο. λη. ι. λθ. ι.

Σαββάτῳ α'. μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιε'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι, μὴ ἀποστραφῆς· Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς· ὅπως γένησθε Υἱοὶ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ Τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; Καὶ ἐὰν ἀσπάζησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ Τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν. Ε'. μβ. ι. μς. ι.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α'.
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λή.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τοῦ Ι'. υδ'. β.

Τὸ αὐτὸ καὶ Γαρνουαρίου. κβ'. Διακοπὴ, Ι

Πατρός μου, τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Ὅς τις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Διακοπὴ, ΙΘ. οθ. ρυς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα Θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα Φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. ρυη. β. ρυθ. β. Καὶ πᾶς ὅς τις ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Τῇ β'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιθ'.

ϛ'. Εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ μεριμνήσητε, λέγοντες· τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα, τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. μθ. ε. οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. Διακοπὴ Ζ. Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; κα. Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; κγ. ι.

Τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύματι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες. Ζ'. νϛ. ι. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν; ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. νζ. η. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. νη. η. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν, ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. νθ. γ.

Τῇ δ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κγ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς· Ζ'. ξ. ε. Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαι- Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἀπειλὴν Σεισμοῦ.

μό-

μόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Τῇ ε. τῆς β. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ Ματθαῖον. κζ'.

Η'. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ Θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. ξγ. β. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Περὶ τῆς ὀπτιμίσεως τῶν ὑδάτων, ια. Καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς β. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ Ματθαῖον. λά.

Θ'. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ οἱ Μαθηταὶ Ἰωάνου, λέγοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ Μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον χρόνον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ Νυμφίος; ο β. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται.

Σαββάτῳ β.

Ἐκ τοῦ κ Ματθαῖον. κ'.

Ζ'. ΕἾπεν ὁ Κύριος· Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· Ἐν ν. ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν· Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δότε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'.

Ἐκ τοῦ κ Ματθαῖον. θ'.

Δ'. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώ-

Περὶ τῆς Διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, δ'.

πων.

κα. β. πων. Οἱ δὲ αὐτέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ αὐτέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Τῇ β. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Ματθαίου. λδ'.

Ι'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι, καὶ ἐρριμμένοι, ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα Ποιμένα. Τότε λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα Ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα. πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ Τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἁλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Καναναίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς Πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν· Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

κα. β. πβ. ε. κγ. α. πα. ε. πβ. β.

Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Ματθαίου. λε.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν. Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν. Εἰς ἣν δ' ἂν Πόλιν ἢ Κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστὶ, κἀκεῖ μείνατε, ἕως ἂν ἐξέλθητε. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας, ἢ τῆς Πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ Πόλει ἐκείνῃ.

πγ. γ. πδ. η. πε. β.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Ματθαίου. λς'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

πς. ε.

πζ. α. Γίνεσθε ὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε, πῶς, ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσητε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Τῇ ε. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λζ'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ Πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς Πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστι Μαθητὴς ὑπὲρ τὸν Διδάσκαλον· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν Κύριον αὐτοῦ. Ἀρκετὸν τῷ Μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ Διδάσκαλος αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος, ὡς ὁ Κύριος αὐτοῦ· Εἰ τὸν Οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ; Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων. Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν τῇ γεέννῃ. Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ οὐ ἓξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι, ἠριθμημέναι εἰσί. Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λή.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγώ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς Μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς Πόλεσιν αὐτῶν.

Σαββάτῳ γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κδ'.

Ζ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον

οἱ

οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη. Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς, ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς. Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· θέλω, καθαρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

ξβ, β. ξγ, β. Περὶ τοῦ Λεπροῦ, ς.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιή.

ς'. μζ. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον; οὐδεὶς δύναται δυσὶ Κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν, καὶ Μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος, τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; καὶ περὶ ἐνδύματος, τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος, ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων· Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

μη. ε. μθ. ε. τ

Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ'.

ΙΑ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· πορεύ-

ρβ'. ε.

θεν-

θέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε, καὶ βλέπετε· Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν Βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν Γεννητοῖς Γυναικῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστίν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ Προφῆται καὶ ὁ Νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Περὶ τῶν ἀποσταλθέντων παρὰ Ἰωάννου, κ.

Τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ εὑρέσει τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ργ. β. ρδ. ε. ρε. ε. ρς. ι.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μά.

ΙΑ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Τίνι ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν, καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκκόψασθε. Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγουσι· δαιμόνιον ἔχει. Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, Τελωνῶν φίλος, καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ὀνειδίζειν τὰς Πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν. ρη. ς.

Τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Κύριος ὀνειδίζειν τὰς Πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν. Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδὰν, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν· Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ Οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι Γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. ΙΑ'. ρθ. ι. ρι. ι.

Τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. μγ'.

ΙΑ'. ρια. γ. ριβ. γ. ριγ. ε.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. μδ'.

ΙΒ'. ριδ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. Οἱ δὲ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυας, καὶ ἐσθίειν. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ Μαθηταί σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν Σαββάτῳ· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰμὴ τοῖς Ἱερεῦσι μόνοις; Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς Σάββασιν οἱ Ἱερεῖς ἐν τῷ Ἱερῷ τὸ Σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ Ἱεροῦ μείζόν ἐστιν ὧδε. Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν· ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους· Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ Σαββάτου, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Σαββάτῳ δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. κϛ'.

Η'. ξζ. β.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν· Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμματεύς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· Ἕτερος δὲ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν Πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβαίνοντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Περὶ τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου. η'.

Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων. θ'.

Ἡσαΐου, νγ'.

Περὶ τοῦ μὴ ὀπισθεπομένου ἀκολουθεῖν. ι'.

ξη. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. κε'.

Η'. ξδ. γ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ Ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος· Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

ἐγω

Περὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου. ζ.

ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἑκατόνταρχος, ἔφη. Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς, ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται. καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ· Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστην εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· οἱ δὲ Υἱοὶ τῆς Βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν οδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἑκατοντάρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας, γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

ζέ. δ'.

ξς. ε.

Τῇ β'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μέ.

ΙΒ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ, τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς Σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει πρόβατον ἕν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς Σάββασι εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς Σάββασι καλῶς ποιεῖν· Τότε λέγει τῷ ἀνθρώτῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

ρις.

Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα. κά.

Τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μς'.

ΙΒ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολουθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι. Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν, καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς Δαβὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰμὴ ἐν τῷ Βεελζεβοὺλ Ἄρχοντι τῶν δαιμονίων· Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα Βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα Πόλις, ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται. Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ; Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ Υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται Κριταί. Εἰδὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἢ πῶς δύναταί τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει; Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

ριζ. δ.

Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου Τυφλοῦ καὶ Κωφοῦ, κβ'.

Διακοπὴ ριθ'.

ρκ. ζ.

ρκα. β.

ρκβ. β.

ρκγ'. β'.

Τῇ δ'. τῆς έ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ̄ Ματθαίου. μή.

ΙΒ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. Γενεὰ πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν. ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει· Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον· Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα, πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, χείρονα τῶν πρώτων· Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

ρκζ. ε. ρκή. β Περὶ τῶν αἰτούντων Σημεῖον κγ'.

Τῇ έ. τῆς έ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ̄ Ματθαίου. μθ'.

ΙΒ'. ρλ. β. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λαλοῦντος τοῦ Ἰησοῦ τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. Εἶπε δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ Ἀδελφοί σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ Ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ Ἀδελφοί μου. Ὅς τις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς, αὐτός μου Ἀδελφός, καὶ Ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἱστήκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς πολλά.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς έ. Ἑβδομάδος

Ἐκ τοῦ κτ̄ Ματθαίου. ν'.

ΙΓ'. ρλα. β'. Περὶ τῶν παραβολῶν. Ζήτει καὶ τῇ β'. γ'. καὶ δ'. καὶ τῇ έ. καὶ τῇ ς'. τῆς ς'. Ἑβδ. κδ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ διὰ τοῦτο ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη. Ἄλλα δὲ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά· Ἄλλα δὲ ἔπεσεν εἰς τὴν

τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπόν. ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Σαββάτῳ ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λ'.

Θ'. Περὶ Ματθαίου τοῦ Τελώνου, ιδ'. Τὸ αὐτὸ καὶ Νοεμβρίῳ, ις'. οα. β

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ· Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ, μάθετε, τί ἐστιν· ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κή.

Η'. Περὶ τῶν δύο δαιμονιζομένων, ιβ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ Πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν.

Τῇ β'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. να.

ΙΓ'. ρλβ. β. ρλγ. ε. Ἡσαΐας ς'. ,, ,, ,, ,, ,, ρλδ. ι.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, εἶπον αὐτῷ· διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς τοῖς ὄχλοις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται. Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς λαλῶ αὐτοῖς, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ Προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ

τῇ καρδίᾳ σωιῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, ϗ ἰάσομαι αὐτούς. Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι, ϗ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ Προφῆται ϗ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς Βασιλείας, ϗ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς. Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, ϗ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, ϗ ἄκαρπος γίνεται. Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ συνιείς· ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τῇ γ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ν β'.

ΙΓ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, ϗ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, ϗ ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, ϗ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη ϗ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρος ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ. Θέλεις οὖν ἀπελθόντες, συλλέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ ἔφη, οὔ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· ϗ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῖς θερισταῖς. Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, ϗ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Τῇ δ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ν γ'.

ΙΓ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ, ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων ἐστὶ· ϗ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ϗ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς. Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ, ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, ϗ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου· Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς.

ρλδ. ι.
ρλε. ι. β.
ρλς. ι.
ΙΓ'.
ρλζ. ε.
ρλη. ς.
ρλθ. ς.
Ψαλμ. οζ.
"
"

Τῇ

Τῇ ε. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Ματθαῖον. νδ'.

ΙΓ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. Ὁ σπείρων τὸ
ρμ. ι. καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ Κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ Υἱοὶ τῆς Βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ Υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ, Ἄγγελοί εἰσιν. Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ Ἥλιος, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Ματθαῖον. νέ.

ΙΓ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖ-
ρμε. ι. νον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. Ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ Κύριε· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ, καινὰ καὶ παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ρμα. α.
ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν.

Σαββάτῳ ϛ'.

Ἐκ τοῦ κτ Ματθαῖον. λβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄρχων τις προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν

Θ'. Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἑκατοντάρχου.

οδ. η.

μόνον ἅψωμαι τῦ ἱματίυ αὐτῦ, σωθήσομαι. Ὁ δὲ Ἰησῦς ἐπιστραφεὶς, ϗ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· θάρσει θυγατερ, ἡ πίστις σε σέσωκέσε· ϗ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῦ Ἄρχοντος, ϗ ἰδὼν τὺς αὐλητὰς, ϗὶ τὸν ὄχλον θορυβέμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· ἀ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει· ϗὶ κατεγέλων αὐτῦ· Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, ϗ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη, εἰς ὅλην τὴν Γῆν ἐκείνην.

Περὶ τῆς αἱμορρόυσης, ιε'.

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'.

Ἐκ τῦ κτ Ματθαῖον. κθ'.

Θ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε, ϗὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν. Καὶ ἰδὰ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν, ἐπὶ κλίνης βεβλημμον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σε. Καὶ ἰδὰ τινὲς τῶν Γραμματέων, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· ὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐςιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε ϗ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξεσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τῦ ἀνθρώπυ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ. Ἔγερθεὶς, ἆρόν σε τὸν κλίνην σε, ϗ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σε. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῦ· Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν, ϗὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξεσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Περὶ τῦ Παραλυτικῦ, θ'.

Τῇ β'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τῦ κτ Ματθαῖον. νς'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὴν Πατρίδα αὐτῦ, ϗ ἐδίδασκε τὺς ὄχλυς ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν, ὥς τε ἐκπλήττεσθαι αὐτὺς, ϗὶ λέγειν· πόθεν τύτῳ ἡ σοφία αὕτη, ϗ αἱ δυνάμεις; ὐχ ὗτός ἐςιν ὁ τῦ Τέκτονος Υἱός; Οὐχὶ ἡ μητηρ αὐτῦ λέγεται Μαριὰμ, ϗ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτῦ, Ἰάκωβος, ϗ Ἰωσῆς, ϗ Σίμων, ϗ Ἰούδας; ϗ αἱ Ἀδελφαὶ αὐτῦ, ὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν οὖν τύτῳ ταῦτα πάντα; ϗ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· Ὁ δὲ Ἰησῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὐκ ἔςι Προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ Πατρίδι αὐτῦ, ϗὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῦ· ϗὶ ὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιςίαν αὐτῶν.

ΙΓ'. ρμα. α.

ρμβ. α.

Τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τῦ κτ Ματθαῖον. νζ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Τετραρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησῦ, ϗὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῦ· ὗτός ἐςιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιςής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ϗὶ διὰ τῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, ϗὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππυ τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· ὐκ ἔξεσί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβεῖτο τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τῦ Ἡρῴδυ, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, ϗ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ. ὅθεν μεθ' ὅρκυ ὡμολόγησεν αὐτῇ δῶναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ

ΙΔ'. ρμγ. γ. ρμδ. ε.

Περὶ Ἰωάννυ ϗὶ Ἡρῴδυ, κέ.

Τὸ αὐτὸ ϗὶ εἰς τὸν Ὀρθρον τῆς Ἐπιπομπῆς τῦ Προδρόμυ.

ρμε. 5.

τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ Κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ Μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ, εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων. ρμς. ς.

Τῇ δ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. ξ'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπιγνόντες τὸν Ἰησοῦν οἱ ἄνδρες τῆς γῆς Γεννησαρὲτ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἅψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο, διεσώθησαν. Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ, οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες· διὰ τί οἱ Μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τί Ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο λέγων· Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν Πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω· Ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ Πατρὶ ἢ τῇ Μητρὶ, δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν Πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν Μητέρα· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. Ὑποκριταὶ, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων· Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν, πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἡσαΐας κθ'.

Τῇ ε. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. ξ ά.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ Πατήρμου ὁ Οὐρανίος, ἐκριζωθήσεται. Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι· ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις ιε'. ρνε. ε. ρνς. ε. ρνζ. ε.

χερσὶ φαγεῖν, ἢ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξγ'.

ΙΕ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέρους πολλοὺς· καὶ ἔῤῥιψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς, ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

ρνθ.

Σαββάτῳ ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λθ'.

Ι'. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων, ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα Μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς Πόλεσιν αὐτῶν. ρα. α.

ΙΕ'. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν. Διὰ τοῦτό με ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρός μου. Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι; Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὸν ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· καὶ ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου. Ὁ Πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστὶ, καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρός μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἓν ἐσμεν. Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν, ὅτι Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε; Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ Γραφή· ὃν ὁ Πατὴρ ἡγίασε καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι; Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ Πατρός μου, μὴ πιστεύετε μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε, ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ἐν τῷ Πατρί. Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησε οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν. Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ. Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ, ιή. ρβ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ρ'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἔτι μικρὸν, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα πορεύομαι. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καὶ, Ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα πορεύομαι; Ἔλεγον οὖν· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδοὺ νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτήσῃ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; Ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαῤῥεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ, ιή. ρβ.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιγ'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τοῦ ζιζανίου τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κρυπτῷ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ, ιή. ρβ.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιδ'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τοῦ ζιζανίου τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κρυπτῷ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ, ιή. ρβ.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιε'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τοῦ ζιζανίου τοῦ ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοί εἰσιν. Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται, οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέτω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κρυπτῷ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· εὑρὼν δὲ ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, καὶ Κωφοῦ, ιή. ρβ.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιε'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερόν ἐστι μὲν πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παρα

ρξα. δ. δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὀψίας γενομένης λέγετε, εὐδία· πυρ-
ρξβ. ε. ράζει γὰρ ὁ Οὐρανός· καὶ πρωΐ, σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ Οὐ-
ρξγ. δ. ρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. καὶ καταλιπὼν
ρξδ. β. αὐτοὺς, ἀπῆλθε. Καὶ ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε Ϛ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Τῇ γ'. τῆς η'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξϛ'.

Ιϛ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁρᾶτε Ϛ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων·
Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, λβ. Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κο-
ρξε. ϛ. φίνους ἐλάβετε; Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν προσέχειν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ Σαδδουκαίων; Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Τῇ δ'. τῆς η'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξη'.

Ιϛ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διεστείλατο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ρξη. ϛ. ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Καὶ προσλαβόμενος ρξθ. ϛ. αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἵλεώς σοι Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ. ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς ρο. β. Μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Τῇ ε'. τῆς η'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μα- Ιϛ'. θηταῖς· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέ- ρο. λει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν Κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- ροα. ε. που ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ, κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

ροβ. β. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ή. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οά.

ΙΖ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπηρώτησαν τὸν Ἰησοῦν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα. ρογ. α. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. ροδ. β. Τότε συνῆκαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων. Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν Υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· Πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσηνέγκα αὐτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἰάθη ὁ παῖς, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Περὶ τοῦ Σεληνιαζομένου, λή.

Σαββάτῳ ή.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μζ'.

ΙΒ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. ρκγ. Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. ρκδ. ι. Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· Ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ, ἐκβάλλει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ρκϛ. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νή.

ΙΔ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀῤῥώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς Κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Περὶ τῶν ε. Ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων, κϛ'. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους, καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· ρμζ'. η.

φέρε-

φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυ-
ρμη. ς. ναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Τῇ β'. τῆς θ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οδ'.

ΙΗ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
Περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων, λζ'. ρον. εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ὅς τις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν, ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα
ροθ. β. κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ Κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι'
ρπ. ς. οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μι- ρπα. ι.
κρῶν τούτων· Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν, ἐν Οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Τῇ γ'. τῆς θ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οϛ'.

ΕΙ'πεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μα- ΙΗ'.
θηταῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· Πάλιν ἀμὴν ρπς. β.
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Τό- ρπζ. ι.
τε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ, ἕως ἑπτάκις; Λέγει αὐ- Διακοπὴ, ΙΘ'.
τῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Καὶ ἐγένετο ὅτε οζ.
ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθε- Διακοπὴ,
ράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. Τότε προσηνέχθη οη.

αὐτῷ

αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

Τῇ δ'. τῆς θ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. π'.

Κ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ, μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν δὲ ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ. Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί. Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Τῇ ε. τῆς θ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πά.

Κ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα Μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς Ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ Μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν Υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο Υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; καὶ τὸ Βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα· Καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,

σ. ιε. Περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν, μβ.

Τὸ αὐτὸ κατὰ Μαρκον, θ.

σα. β. σβ. ι. Περὶ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου, μγ.

μαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο Ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ Ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν. Ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος. Ὥσπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

σδ. δ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς θ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πδ'.

ΚΑ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε παντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ Οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· Ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς Πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ· Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν Πόλιν, ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν Συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ Συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ Μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ Συκῆ.

σιβ. ε.

Περὶ τῶν Τυφλῶν καὶ χωλῶν, μς'.

Διακοπὴ, σιδ. ς.

Περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς, μζ'.

Σαββάτῳ θ'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξδ'.

ΙΕ'. ρξ. ς. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. οἱ δὲ Μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ. Καὶ ἔφαγον παντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες, ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν, καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

Περὶ τῶν Ἑπτὰ Ἄρτων, λα.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νθ'.

ΙΔ'. ρμθ. β. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ Ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

ρν γ. Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ Περιπάτου, κζ'.

Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· ὅτι φάντασμά ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με, πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ· Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη. Καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν Γῆν Γεννησαρέτ.

ρνα. ι. ρνβ. ϛ'.

Τῇ β'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πε'.

ΚΑ'.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Πόλιν, ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν Συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ Συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ Μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ Συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς Συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται. Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

Περὶ τῆς ξηρανθείσης Συκῆς, μζ'. σιε. ϛ.

σιϛ. δ.

Τῇ γ'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πϛ'.

ΚΑ'. σιζ. β.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ διδάσκοντι, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες. Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ Οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν ἐξ Οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὡς Προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· οὐκ οἴδαμεν· Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Χριστὸν Ἀρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων. μή.

Τῇ δ'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πζ'.

ΚΑ'. σιη. ι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἐγὼ Κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

Περὶ τῶν δύο υἱῶν παραβολὴ, μθ'.

Τίς

Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ Πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ Τελῶναι καὶ αἱ Πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ. οἱ δὲ Τελῶναι καὶ αἱ Πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

Τῇ ε. τῆς ι. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πθ'.

ΚΑ'. Ἔπεσεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον.

σκ. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ι. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ϙβ'.

ΚΒ'. Τῇ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τῷ Ἰησοῦ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασιν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς Γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, ἐν Οὐρανῷ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

σκγ.

Περὶ τῶν Σαδδουκαίων, νγ'.

Σαββάτῳ ι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οϛ'.

ΙΖ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν, οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; Λέγει, ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τί σοι δοκεῖ Σίμων; οἱ Βασιλεῖς τῆς Γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τὰ τέλη, ἢ κῆνσον, ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄραγε, ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθὺν, ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς, ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν

ρο ζ. ι'.

Περὶ τῶν αἰτούντων τὰ Δίδραχμα. λς.

ρον. β.

Περὶ τῶν λεγόντων τίς μείζων, λζ'.

αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. σοβ'.

ΙΖ'. ροδ. ι. Περὶ τῆς Σελήνιαζομένου, λέ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν Υἱὸν ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν. ὦ γενεὰ ἄπιστος, καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἰάθη ὁ παῖς, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ Ὄρει τούτῳ· μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Τῇ β. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μέ.

ΚΓ. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρῖμα. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν Υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ Ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ Ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ Ναὸς, ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; Καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί. τί γὰρ μεῖζον; τὸ δῶρον; ἢ τὸ Θυσιαστήριον, τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ. Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ Ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν. Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ Θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Τῇ γ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μς'.

ΚΓ. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι

σλδ. ε. ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον. καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου. τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. σλε. α. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. σλς. ε. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. σλζ. ε. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως, καὶ ἀνομίας.

Τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ηζ'.

ΚΓ'. σλη. β. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε· εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν, ἐν τῷ αἵματι τῶν Προφητῶν. Ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς Προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν Πατέρων ὑμῶν. Ὄφεις, γεννήματα Ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας, καὶ Σοφοὺς, καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς Συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ Πόλεως εἰς Πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ Ναοῦ, καὶ τοῦ Θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς Προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

σμα. ε.

Τῇ ε. τῆς ιά. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ηθ'.

ΚΔ'. σμς. ε. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ Οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ, (ὁ ἀναγινώσκων, νοείτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ Ὄρη. Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ Σαββάτου. ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη,

σμζ. ς. σμη. β. σμθ. β. σν'. ς.

σνα. β. λη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς Κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς, κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε· Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι, καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε· Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως Δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

σνβ. ς. σνγ. β. σνδ. ς. σνε. ε. σνς. ε. σνζ. ε.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιά. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρ'.

ΚΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὥσπερ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως Δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ Ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ Σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ Ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως, καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων Οὐρανῶν, ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἤδη ὁ κλάδος ἑαυτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ Οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν· Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ Κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων· ἥξει ὁ Κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

σνη. β. σνθ. β. Διακοπὴ, ΡΓ'. σξγ ς. σξδ. β. σξε. ε. σξς. ε. σξζ. ε.

Σαββάτῳ ιά. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οή.

ΙΘ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; Ὁ δὲ ἀποκρι-

θεὶς,

Περὶ τῦ εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα, μή.

θεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τύτυ καταλείψει ἄνθρωπος τὸν Πατέρα, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε ὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Λέγυσιν αὐτῷ· τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δῦναι βιβλίον ἀποστασίυ, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωσῆς, πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ ὐ γέγονεν ὕτω. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμμένην γαμήσας, μοιχᾶται. Λέγυσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ· εἰ ὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τῦ ἀνθρώπυ μετὰ τῆς γυναικὸς, ὐ συμφέρει γαμῆσαι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν ὕτω· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

Γένεσις α. καὶ β. ρμα. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ'.

Ἐκ τῦ κῶ Ματθαίου. οζ'.

ΙΗ'. ρπη. ιι.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δύλων αὐτῦ. Ἀρξαμένυ δὲ αὐτῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ ἐχόντος δὲ αὐτῦ ἀποδῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων. Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Κύριος τῦ δύλυ ἐκείνυ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδύλων αὐτῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ συνδῦλος αὐτῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσωσοι. Ὁ δὲ ὐκ ἤθελεν. ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδυλοι αὐτῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Κύριος αὐτῦ, λέγει αὐτῷ· δῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· ὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν συνδῦλόν συ, ὡς κἀγώ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κύριος αὐτῦ, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μυ ὁ Ἐπυράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Περὶ τῦ ὀφείλοντος μυρία τάλαντα, λθ'.

Τῇ β'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τῦ κῶ Μάρκου. β'.

Α'. 5. Β.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου, εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως, ἀναβαίνων ἀπὸ τῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένυς τὺς Οὐρανὺς.

Ἀπὸ τῆς παρούσης β'. ἄρχεται τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὰς Ἑβδομάδας τοῦ Ματ.

καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ Ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ. Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγων· ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε τῷ Εὐαγγελίῳ.

ζ. ϛ. β. η.

Τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. γ'.

Α'. θ. ϛ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν Θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ Θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ Ἁλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν Πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐδίδασκε. Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

ι. β. ια. ϛ. ιβ'. η. ιγ. β.

Τῇ δ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. δ'.

Α'. ιδ. η.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων, ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε, λέγων· ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντας. τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη; ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Περὶ τοῦ δαιμονιζομένου, α'.

Τῇ ε'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ε'.

Α'. Περὶ τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, β'. ιε. β. ιϛ. η.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Οἰκίαν Σίμωνος, καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου, καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ Πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθὼν, ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς· Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ Ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. Καὶ ἡ Πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς, κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· καὶ Δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, Ϛ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν Χριστὸν εἶναι. Καὶ πρωῒ

Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων, γ'.

ἔννυχον λίαν ἀναστὰς, ἐξῆλθεν· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τοπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. θ'.

Β'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦσαν οἱ Μαθηταὶ Ἰωάννου, καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, νηστεύοντες, καὶ λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· διὰ τί οἱ Μαθηταὶ Ἰωάννου, καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ Μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ Υἱοὶ τοῦ Νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ Νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; Ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν· Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· Εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· Εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

κγ θ.

Σαββάτῳ ιβ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πβ'.

Κ'. σε. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ. Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ.

Περὶ τῶν δύο Τυφλῶν, μδ'.

Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; Λέγουσιν αὐτῷ. Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΒ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οθ'.

ΙΘ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· τὸ, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν· Λέγει αὐτῷ ὁ Νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν Οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ Νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος. ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν· Ἀκούσαντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ

ρυγ. β. Περὶ τοῦ Ἐπερωτήσαντος τὸν Ἰησοῦν πλουσίου, μά.

ρυδ. β.

ρυε. β.

ρυς. ι.

Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Τῇ β'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιά.

Γ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν. Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας· καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι.

κς. δ. κ. α. κη. η.

Τῇ γ'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιβ'.

Γ. κθ. β. λ. β. Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων Ἐκλογῆς, η'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός. Καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐποίησε δωδέκα, ἵνα ὦσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ Δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον· Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργὲς (ὅ ἐστιν, Υἱοὶ βροντῆς.) Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

λα. ι.

Τῇ δ'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιγ'.

Γ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ Ἄρχοντι τῶν Δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται Σατανᾶς, Σαταναν ἐκβάλλειν; Καὶ ἐὰν Βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ Βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν Ϛ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

λα. β. λγ. β.

Τῇ

Τῇ ε. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιδ'.

Γ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι, ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως· ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Ἔρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἑστῶτες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, ϛ οἱ Ἀδελφοί σου, καὶ αἱ Ἀδελφαί σου, ἔξω ζητοῦσί σε· Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ Ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ Ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος Ἀδελφός μου, καὶ Ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ ἐστί.

λδ. β. λε. ε.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιε'.

Δ'. λϛ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Ἀκούετε· Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό. Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε. καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα. καὶ ἓν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Περὶ τοῦ Σπόρου Παραβολὴ, θ'.

Σαββάτῳ ιγ'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μά.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς Μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ, ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ Κήνσου· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ· καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

ΚΒ'. σκγ. β. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον, νβ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πή.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν Οἰκοδεσπότης, ὅς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ΚΑ'.

φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν Γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν· Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς Γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ Γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· ἐντραπήσονται τὸν Υἱόν μου. Οἱ δὲ Γεωργοὶ ἰδόντες τὸν Υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς Γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις Γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς, ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς Γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

σιθ. β.

Περὶ τῆς Παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος, ν.

Ψαλμ. ριζ.

Τῇ β'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιϛ'.

Δ'. λζ. α.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατὰ μόνας, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα, τὴν παραβολὴν τοῦ σπόρου. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται· ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι. μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει· οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως, οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν· καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται. Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες· καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι, συμπνίγουσι τὸν λόγον, ϛ ἄκαρπος γίνεται. Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; Οὐ γὰρ ἐστί τι κρυπτὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

λη. β.

λθ. β.

μ. β

Τῇ γ'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιζ'.

Δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ

προςεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν. Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαςάνῃ, καὶ μηκύνηται, ὡς οὐκ εἶδεν αὐτός. αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα ςάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ ςάχυϊ. Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποςέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέςηκεν ὁ θερισμός. Καὶ ἔλεγε· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν; ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥςτε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν. χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

μά. μβ'. β'. μγ'. ι'. μδ'. β'. μέ. ς'.

Τῇ δ'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιή.

Δ'. μς'. έ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥςε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι. Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ, ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐςε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίςιν; Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐςιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων, ι'. μζ'. ι'.

Τῇ έ. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ιθ'.

Ε'. μή. έ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν Χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἁλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι· καὶ διαπαντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις· Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ κράξας φωνῇ μεγάλη, εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίςου; Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς. ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων. Λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἐσμέν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποςείλῃ ἔξω τῆς Χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ

Περὶ τοῦ λεγεῶνος, ια

πρὸς τὰ Ὄρη, ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη. Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ Δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν· Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ. Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν Πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν. Διηγήσαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων· καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα ᾖ μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς, ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

μή. ή.

Διακοπὴ κά.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κζ' Μάρκου. κ'.

Ε'. μθ'.

Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου, ιβ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἷς τῶν Ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· ὅτι τὸ Θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν, ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται. Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς. Καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ Ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν Διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ Ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας, καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. καὶ εἰσελθὼν, λέγει αὐτοῖς, τί θορυβεῖσθε, καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν Πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται, ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Τὸ κοράσιον σοὶ λέγω. ἔγειραι. Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ Κοράσιον, καὶ περιεπάτει. ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ, καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Σαββάτῳ ιδ'. Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου.

Κγ'. σκζ. Περὶ τοῦ παλαισμοῦ τῶν Γραμματέων, καὶ Φαρισαίων, ν ς.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων. Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθησαν οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι· πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε, καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν, μὴ ποιεῖτε. λέγουσι

σκη. ε. γουσι γαρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν. Φιλοῦσί τε τὰς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς Ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββὶ, Ῥαββί· Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε· Καὶ Πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς. εἷς γάρ ἐστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ κληθῆτε Καθηγηταί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ Καθηγητὴς, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔστω ὑμῶν διακονος. ὅς τις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

σκθ'. θ'. σλ'. ι. σλα. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΔ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιγ'.

ΚΒ'. σκα. ε. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ Βασιλεῖ, ὅς τις ἐποίησε γάμους τῷ Υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν Πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε, καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Ἐσελθὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη. Τότε εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τὸν ὀδόντων· Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Περὶ τῶν κεκλημένων εἰς τὸν Γάμον, να'. σκβ'. ι.

Τῇ β'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κα'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ Γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος, ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα, ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι,

μθ'. β'. Περὶ τῆς Αἱμορροούσης, ιγ'.

ματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ, τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἥψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ Γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Τῇ γ'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κβ'.

ς'. ν'. α'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ. καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ γενομένου Σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ Συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες, ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ Υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰούδα, καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ Ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι οὐκ ἔστι Προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι. εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε· καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. καὶ περιῆγε τὰς Κώμας κύκλῳ, διδάσκων. Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν, δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

ν α'. α'. ν β'. α'.

Τῇ δ'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κγ'.

ς'. ν γ'. β'. Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων διαταγῆς, ιδ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν, δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε, ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ Πόλει ἐκείνῃ. Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐθεράπευον.

ν δ'. β'. ν ε'. β'. ν ς'. α'.

Τῇ ε'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κε'.

ς'. ξ α'. Περὶ τῶν ε'. Ἄρτων, καὶ τῶν δύο ἰχθύων, ις'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι, καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί. καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν. Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν. Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι,

ξ β'.

ϗ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· ϗ πεζῇ ἀπὸ
πασῶν τῶν Πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ
προῆλθον αὐτοὺς, ϗ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.
ξγ Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον,
ϗ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς
πρόβατα μὴ ἔχοντα Ποιμένα· ϗ ἤρξατο
ξδ. διδάσκειν αὐτοὺς πολλά. Καὶ ἤδη ὥρας
πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· ὅτι ἔρημός
ἐστιν ὁ τόπος, ϗ ἤδη ὥρα πολλή. ἀπόλυσον
αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ Ἀ-
γροὺς, καὶ Κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν. Ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς
ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελ-
θόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων
ἄρτους, ϗ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; Ὁ δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγε-
τε, ϗ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· πέν-
τε, ϗ δύο ἰχθύας· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλιθῆναι πάντας, συμπόσια συμ-
πόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ. ϗ ἀνέπεσον
πρασιαὶ, πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν, καὶ ἀνὰ
πεντήκοντα. Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρ-
τους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας
εἰς τὸν Οὐρανὸν, εὐλόγησε, ϗ κατέκλα-
σε τοὺς ἄρτους· ϗ ἐδίδου τοῖς Μαθηταῖς αὐ-
τοῦ, ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· ϗ τοὺς δύο ἰχ-
θύας ἐμέρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον πάντες,
ϗ ἐχορτάσθησαν· ϗ ἦραν κλασμάτων δώ-
δεκα κοφίνους πλήρεις, ϗ ἀπὸ τῶν ἰχθύων·
Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ
ξε. πεντακισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εὐθέως ἠνάγ-
ς. κασε τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν
πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν
ὄχλον.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιέ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κϛ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ϛ'.
ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ξϛ.
ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ϛ.
προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς
Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄ-
χλον. Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλ- ξζ.
θεν εἰς τὸ Ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ὀψίας δ.
γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θα-
λάσσης, ϗ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ Περιπάτου, ιζ'.
εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν·
ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. Καὶ περὶ
τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἔρχεται
πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης· ϗ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς· οἱ δὲ ἰ-
δόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, ϗ ἀνέκρα- ξη.
ξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, ϗ ἐταράχ- ε.
θησαν· ϗ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, ϗ
λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φο-
βεῖσθε. Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον·
ϗ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. ϗ λίαν ἐκ περισσοῦ
ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, ϗ ἐθαύμαζον· οὐ γὰρ
συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ
καρδία πεπωρωμένη. Καὶ διαπεράσαντες,
ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ.

Σαββάτῳ ιέ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. υή.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον ΚΔ'.
οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ,
ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδο-
μὰς τοῦ Ἱεροῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα;
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λί-
θος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθήσεται.
Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐ- σμβ.
λαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ σμγ. β.

κατ'

Περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, νζ.

κατ' ἰδίαν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε, μήτις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες. ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ Βασιλεία ἐπὶ Βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψεις, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς· καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

σμδ. α.

σμε. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ηγ'.

ΚΒ'. σκδ. ϛ. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν Ἰησοῦν Νομικοῦ, νδ'. Λευϊτ. ϛ. Λευϊτ. ιθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή· Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ Νόμος, καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος Υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαβίδ. Λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι, Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων· εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς Υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον. οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου Ἐπερωτήσεως, νδ'. Ψαλμ. ρθ'.

σκϛ. β.

Τῇ β'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κζ'.

ϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθόντος τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ Πλοίου, ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ τῆς Γῆς Γενησαρὲτ, περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην. καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι. Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς Κώμας, ἢ Πόλεις, ἢ Ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ, ἐσῴζοντο. Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ Φαρισαῖοι, καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων, καὶ ξεστῶν, καὶ χαλκίων, καὶ κλινῶν. Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ οἱ

ξθ. β.

ο. ι.

Περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ιή.

οα. ϛ.

Γραμ-

Γραμματεῖς· διὰ τί οἱ Μαθηταίσου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶ ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν Ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίμε τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταίμε, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡσαΐας κθ. „ „ „ „

Τῇ γ'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κή.

Ζ'. οα. ϛ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπηρώτησαν οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν Ἰησοῦν· διὰ τί οἱ Μαθηταίσου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερσὶν, ἐσθίουσιν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν Ὑποκριτῶν· ὡς γέγραπται· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίμε τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταίμε, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν, καὶ ποτηρίων. καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα, πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπε· τίμα τὸν Πατέρασου, καὶ τὴν Μητέρασου· καὶ ὁ κακολογῶν Πατέρα ἢ Μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ Πατρὶ ἢ τῇ Μητρί· Κορβᾶν, (ὅ ἐστι δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς. καὶ οὐκ ἔτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέμου πάντες καὶ συνίετε. Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἡσαΐας κθ. „ „ „ „

Ἔξοδ. κ'. Λευϊτ. θ'. Ἔξοδ. κά. Λευϊτ. κ'. Παροιμ. μ'.

Τῇ δ'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κθ'.

Ζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέμου πάντες καὶ συνίετε· Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς· καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. Ἔλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι, κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη, πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν

οβ. ϛ.

ἄν-

ἄνθρωπον. Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος.

Τῇ ε. τῆς ις'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. λ'.

Ζ'. Περὶ τῆς συροφοινίσσης, ιθ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν. Ἀκούσασα γὰρ Γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, (Ἦν δὲ ἡ Γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοινισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα. οὐ γάρ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων. Καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε. Ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

ργ. 5.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ις'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. λβ'.

Ζ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκασι. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά. Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι. καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. Ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Περὶ τῶν Ἑπτὰ Ἄρτων, κά.

Σαββάτῳ ις'.

Ἐκ τοῦ κζ Ματθαίου. ρά.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι τῶν Οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος. Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ, ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ Οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο, καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΚΔ'.

σξ. ε.

Διαποτὴ, ργ σξγ. β.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ις'.

Ἐκ τοῦ κῶ Ματθαίου. ρέ.

ΚΕ'. σξϑ. β.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν, ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα. ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν. ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ Κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει λόγον μετ' αὐτῶν. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε. Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον λαβὼν, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων, ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνει. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

σοα. ε. σοβ. ι.

Περὶ τῶν τάλαντα λαβόντων, ξ'.

Σαββάτῳ ιζ'.

Ἐκ τοῦ κῶ Ματθαίου. ρό.

ΚΕ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς, κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

σξη. ε. Περὶ τῶν Δέκα Παρθένων, νϑ'.

Ἀπερ-

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ'.

Τῆς Χαναναίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξβ'.

ΙΕ'. Περὶ τῆς Χαναναίας, κθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ Γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον· Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν Κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλησου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ Θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ρνη. ε.

Χρὴ γινώσκειν· τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς Χαναναίας, διὰ τὸ πολλάκις γίνεσθαι ἐξώπασχα, ὧδε μὲν οὐ χωρεῖ ἀναγινώσκεσθαι εἰς τὸ Σαββατοκυριακὸν τοῦ Ματθαίου, ὅτι σπανίως ἀναγινώσκεται τῇ ιζ'. τοῦ Ματθαίου Κυριακῇ. ἀναγινώσκεται δὲ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν, τῇ πρὸ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ Τελώνου Κυριακῇ· εἴπερ ἄρα λείψει εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Κυριακὴ, διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὸ Πάσχα.

Τὸ δὲ κατὰ Λουκᾶν Ἅγιον Εὐαγγέλιον ἄρχεται ἀναγινώσκεσθαι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν β'. ἐν ὅλαις Ἑβδομάσι ιβ'. ἀπ' ἀρχῆς δὲ τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος, τὸ κατὰ Μάρκον ταῖς πέντε ἡμέραις· τοῖς δὲ Σάββασι καὶ ταῖς Κυριακαῖς, πάλιν ὁ Λουκᾶς.

ΕΥ̃ΡΕΣΙΣ ΚΑΤᾺ ΤΆΞΙΝ ΤΩ̃Ν ΚΕΦΑΛΑΊΩΝ

ΤΟΥ̃ Υ̃ΦΟΥΣ

ΤΟΥ̃ ΚΑΤᾺ ΛΟΥΚΑ̃Ν

Α̃ΓΊΟΥ ΕΥ̃ΑΓΓΕΛΊΟΥ.

Α'. ά. Α'. Γουνίῳ κδ'. Συνάπτει καὶ μέρος τι ἐκ τοῦ τετάρτου.
Β'. Σεπτεμβρίῳ κγ'.
Γ'. Μαρτίω κέ.
Δ'. Σεπτεμβρίῳ ή. καὶ αἱ διακοπαὶ τῶν Ἰουν. κδ'.
Β'. γ'. Ε'. Δεκεμβρίῳ κδ'. ά. Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς.
β'. Περὶ τῶν ποιμένων.
ς'. Ἰάνν. ά. Συνάπτει καί τι ἐκ τοῦ ζ'.
Ζ'. καὶ ή. Φευρ. β'. καὶ ἡ διακοπὴ τῆς τοῦ Ἰαννουαρίου ά. γ'. Περὶ τοῦ Συμεών.
δ'. Περὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.
Η'. Ἰαννουαρίῳ έ.
Γ'. ς'. Θ'. Ἰαννουαρίῳ έ. έ. Περὶ τῶν γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην.
ς'. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων αὐτὸν, Ματθ. γ'.
ιγ'. Ι'. Τῇ β'. τῆς ά. Ε'βδ.
ιδ'. ΙΑ'. Τῇ γ'. τῆς ά. Ε'βδ.
Δ. ιέ. ΙΒ'. Τῇ δ'. τῆς ά. Ε'βδ. ζ'. Περὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ Σωτῆρος.
ιή. ΙΓ'. Τῇ έ. τῆς ά. Ε'βδ.
ιθ'. ΙΔ'. Τῇ ς'. τῆς ά. Ε'βδ.
κδ'. ΙΕ'. Σαββάτῳ ά. ή. Περὶ τῶν ἔχοντος πνεῦμα δαιμονίου, Μάρ. ά.
κς'. Ις'. Τῇ β'. τῆς β'. Ε'βδ. θ'. Περὶ τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, Ματθ. ή. Μάρκ. β'.
ί. Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων. Ματθ. θ'. Μάρ γ'.
Ε'. κθ'. ΙΖ'. Κυριακῇ Α'. ιά. Περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων.
λγ'. ΙΗ'. Τῇ γ'. τῆς β'. Ε'βδ. ιβ'. Περὶ τοῦ Λεπροῦ, Ματθ. ς'. Μάρκ. δ'.
λζ'. ΙΘ'. Σαββάτῳ β'. ιγ'. Περὶ τοῦ Παραλυτικοῦ, Ματθ. ιγ'. Μάρ. έ. Ἰωάν. ζ'.
λή. Κ'. Σαββάτῳ γ'. ιδ'. Περὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Τελώνου, Ματθ. ιδ'. Μάρκ. ς'.
λθ'. ΚΑ'. Τῇ δ'. τῆς β'. Ε'βδ.
ς'. μά. ΚΒ'. Σαββάτῳ δ'. ιέ. Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα, Ματθ. κά. Μάρκ. ζ'.
μγ'. ΚΓ'. Τῇ έ. τῆς β'. Ε'βδ. ις'. Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῆς, Ματθ. ιθ'. Μάρκ. ή.
μς'. ΚΔ'. Εἰς Ὁσίους. ιζ'. Περὶ τῶν Μακαρισμῶν, Ματθ. έ.
ν'. ΚΕ'. Τῇ β'. τῆς γ'. Ε'βδ.
νδ'. Κς'. Κυριακῇ Β'.
νς'. ΚΖ'. Τῇ γ'. τῆς γ'. Ε'βδ.
ξγ'. ΚΗ'. Τῇ δ'. τῆς γ'. Ε'βδ.
Ζ'. ξέ. ΚΘ'. Σαββάτῳ έ. ιή. Περὶ τῶν Ἑκατοντάρχου, Ματ. ζ'. Ἰωάν. ς'.
ξζ'. Λ'. Κυριακῇ Γ'. ιθ'. Περὶ τῶν Υἱοῦ τῆς χήρας.
ξή. ΛΑ'. Τῇ έ. τῆς γ'. Ε'βδ. κ'. Περὶ τῶν ἀποσταλθέντων παρὰ Ἰωάννου, Ματθ. κ'.
ογ'. ΛΒ'. Τῇ ς'. τῆς γ'. Ε'βδ.
οδ'. ΛΓ'. Τῇ β'. τῆς δ'. Ε'βδ. κά. Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κν̄ Μύρω, Ματθ. ξβ'. Μ. μδ'. Ἰω. ιβ'.
Η'. οέ. ΛΔ'. Τῇ γ'. τῆς δ'. Ε'βδ.
ος'. ΛΕ'. Κυριακῇ Δ'. κβ'. Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου, Ματθ. κδ'. Μάρκ. θ'.
οθ'. Λς'. Σαββάτῳ ς'.
πγ'. ΛΖ'. Τῇ δ'. τῆς δ'. Ε'βδ. κγ'. Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων, Ματ. ιά. Μάρ. ί.
πδ'. ΛΗ'. Κυριακῇ ς'. κδ'. Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν λελεγεῶνα, Ματθ. ιβ'. Μάρκ. ιά.
Θ'. πέ. ΛΘ'. Κυριακῇ Ζ'. κέ. Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου, Ματθ. ιέ. Μαρκ. ιβ'.
κς'. Περὶ τῆς Αἱμορροούσης, Ματθ. ις'. Μ. ιγ'.
πς'. Μ'. Σαββάτῳ ζ'. κζ'. Περὶ τῆς Ἀποστολῆς τῶν ΙΒ. Ματ. ιθ'. Μάρκ. ιδ'.
υ'. ΜΑ'. Τῇ έ. τῆς δ'. Ε'βδ.
υγ'. ΜΒ'. Τῇ ς'. τῆς δ'. Ε'βδ. κή. Περὶ τῶν έ. Ἄρτων καὶ τῶν δύο ἰχθύων, Ματθ. κς'. Ἰωάν. ή.
υδ'. ΜΓ'. Τῇ β'. τῆς έ. Ε'βδ. κθ'. Περὶ τῆς τοῦ Κυ̃ ἐπερωτήσεως, Ματ. λγ'. Μάρκ. κδ'.
υς'. ΜΔ'. Τῇ γ'. τῆς έ. Ε'βδ.
υή. ΜΕ'. Αὐγούστῳ ς'. εἰς τὸν Ὄρθρον. λ'. Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, Ματ. λδ'. Μάρ. κέ.
υθ'. Μς'. Σαββάτῳ ή. λά. Περὶ τοῦ σελυνιαζομένου, Ματθ. λέ. Μάρκ. κς'.
ρά. ΜΖ'. Τῇ δ'. τῆς έ. Ε'βδ. λβ'. Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων, Ματ. λζ'. Μάρκ. κζ'.
ργ'. ΜΗ'. Τῇ έ. τῆς έ. Ε'βδ.
ρέ. ΜΘ'. Σαββάτῳ θ'. λγ'. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν. Ματθ. ί.
Ι'. ρζ'. Ν'. Τῇ ς'. τῆς έ. Ε'βδ. λδ'. Περὶ τῶν ἀναδειχθέντων Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν.
ρις'. ΝΑ'. Σαββάτῳ ί.
ριθ'. ΝΒ'. Τῇ β'. τῆς ς'. Ε'βδ.
ρκά. ΝΓ'. Κυριακῇ Η'. λέ. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος τὸν Κύριο Νομικοῦ. Ματθ. ιδ'. Μάρ. λθ'.
λς'. Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστας.
ρκβ'. ΝΔ'. Σεπτεμβρίῳ ή. Συνάπτει καὶ ἐκ τῶν νή. λζ'. Περὶ Μαρθας καὶ Μαρίας.

ΙΑ'. ρκγ'. ΝΕ'. Τῇ γ'. τ̃ ϛ'. Ἑβδ. λή. Περὶ τῆς Προσευχῆς.
ρκέ. Νϛ'. Τῇ δ'. τ̃ ϛ'. Ἑβδ.
ρκϛ'. ΝΖ'. Τῇ έ. τ̃ ϛ'. Ἑβδ. λθ'. Περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν. Μ. κβ'.
ρλ'. ΝΗ'. Τῇ ϛ'. τ̃ ϛ'. Ἑβδ. διακοπὴ Σεπτεμβρίου ή. μ'. Περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπιβασάσης φωνήν.
ρλβ'. ΝΘ'. Τῇ β. τ̃ ζ'. Ἑβδ. μά. Περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον, Ματθ. κγ'.
ρλδ'. Ξ'. Τῇ γ'. τ̃ ζ'. Ἑβδ. μβ'. Περὶ τῶν Φαρισαίου τῶν καλέσαντος τὸν Κν̄.
ρλϛ'. ΞΑ'. Τῇ δ'. τ̃ ζ'. Ἑβδ. μγ'. Περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν Φαρισαίων καὶ Νομικῶν.
ΙΒ'. ρμ'. ΞΒ'. Τῇ έ. τ̃ ζ'. Ἑβδ. μδ'. Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, Ματθ. λβ'. Μάρκ. κβ'.
ρμδ'. ΞΓ'. Τῇ ϛ'. τ̃ ζ'. Ἑβδ.
ρμϛ'. ΞΔ'. Τῇ ϛ'. Νοεμβρίου.
ρμθ'. ΞΕ'. Τῇ β'. τ̃ ή. Ἑβδ. Συνάπτει καὶ μέρος ἐκ τοῦ ξϛ'. μέ. Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν.
ρν'. Ξϛ'. Κυριακῇ Θ. Διακοπὴ τ̃ β'. τῆς ή. Ἑβδομ. μϛ'. Περὶ οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου.
ρνά. ΞΖ'. Σαββάτῳ ιά.
ρνζ'. ΞΗ'. Τῇ γ'. τ̃ ή. Ἑβδ.
ρξ'. ΞΘ'. Τῇ δ'. τ̃ ή. Ἑβδ.
ΙΓ'. ρξγ'. Ο'. Τῇ έ. τ̃ ή. Ἑβδ. μζ'. Περὶ τῶν Γαλιλαίων, καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωάμ.
ρξέ. ΟΑ'. Κυριακῇ Ι'. μή. Περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας.
ρξζ'. ΟΒ'. Σαββάτῳ ιβ'. μθ'. Περὶ τῶν παραβολῶν Ματθ. κδ'. Μάρκ. θ'.
ν'. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι.
ρογ'. ΟΓ'. Τῇ ϛ'. τ̃ ή. Ἑβδ. νά. Περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ διὰ Ἡρώδην.
ΙΔ'. ροϛ'. ΟΔ'. Σαββάτῳ ιγ'. νβ'. Περὶ τοῦ Ὑδρωπικοῦ.
ρπ'. ΟΕ'. Τῇ β'. τ̃ θ'. Ἑβδ. νγ'. Περὶ τῶν μὴ ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας.
ρπά. Οϛ'. Κυριακῇ ΙΑ'. νδ'. Περὶ τῶν καλουμένων ἐν τῷ δείπνῳ. Μ. ιά.
ρπβ'. ΟΖ'. Τῇ γ'. τ̃ θ'. Ἑβδ. νέ. Παραβολὴ περὶ οἰκοδομῆς τοῦ πύργου.
ΙΕ'. ρπϛ'. ΟΗ'. Τῇ δ'. τ̃ θ'. Ἑβδ. νϛ'. Περὶ τῶν ρ'. προβάτων παραβολή.
ρυ'. ΟΘ'. Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. νζ'. Περὶ τῶν ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακραν.
Ιϛ'. ρυά. Π'. Τῇ έ. τ̃ θ'. Ἑβδ. νή. Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας.
ΠΑ'. Σαββάτῳ ιδ'.
ρυγ'. ΠΒ'. Τῇ ϛ'. τ̃ θ'. Ἑβδ. καὶ μέρος ἐκ τῶν πγ'.
ΙΖ'. ρυζ'. ΠΓ'. Κυριακῇ Ε'. καὶ ἡ διακοπὴ τ̃ ϛ'. τῆς θ'. Ἑβδ. νθ'. Περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ Λαζάρου.
ρυή. ΠΔ'. Σαββάτῳ ιέ.
σά. ΠΕ. Κυριακῇ ΙΒ'. ξ'. Περὶ τῶν δέκα Λεπρῶν.
σβ'. Πϛ'. Τῇ β'. τ̃ ί. Ἑβδ.
σζ'. ΠΖ'. Τῇ γ'. τ̃ ί. Ἑβδ.
ΙΗ'. σιδ'. ΠΗ'. Σαββάτῳ ιϛ'. ξά. Περὶ τῶν κριτῶν τῆς ἀδικ.
σιέ. ΠΘ'. Κυριακ. Ιϛ'. τῶν Τελώνου καὶ Φαρισαίου. ξβ'. Περὶ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

σιϛ'. υ'. Τῇ δ'. τ̃ ί. Ἑβδ. Συνάπτει καὶ μέρος τοῦ υά.
σιή. υΑ'. Κυριακῇ ΙΓ'. καὶ ἡ διακοπὴ, ξγ'. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Ἰησοῦν, Ματθ. μά. Μάρκ. κθ'.
σκβ'. υΒ'. Τῇ έ. τῆς ί. Ἑβδ.
σκδ'. υΓ'. Κυριακῇ ΙΔ'. ξδ'. Περὶ τοῦ Τυφλοῦ, Ματ. μδ'. Μάρ. λά.
σκέ. υΔ'. Κυριακῇ ΙΕ'. ξέ. Περὶ τοῦ Ζακχαίου.
ΙΘ'. σκή. υΕ'. Τῇ ϛ'. τ̃ ί. Ἑβδ. ξϛ'. Περὶ τοῦ πορευθέντος λαβεῖν τὴν βασιλ.
ξζ'. Περὶ τοῦ λαβόντος δέκα Πόλεις.
σλβ'. υϛ'. Τῇ β'. τ̃ Τυροφάγου. Συνάπτει καὶ μέρος τοῦ ρή. ξή. Περὶ τοῦ Πώλου, Ματθ. μέ. Μαρκ. λβ'. Ἰωάν. ιδ'.
Κ'. σλδ'. υΖ'. Τῇ β'. τ̃ ιά. Ἑβδ.
σλή. υΗ'. Τῇ γ'. τ̃ ιά. Ἑβδ.
σμ'. υΘ'. Τῇ δ'. τ̃ ιά. Ἑβδ. ξθ'. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κν̄ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, Ματθ. μή. Μάρκ. λέ.
σμά. Ρ'. Τῇ έ. τ̃ ιά. Ἑβδ. ό. Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή, Ματ. ν'. Μαρκ. λϛ'.
σμβ'. ΡΑ'. Τῇ ϛ'. τῆς ιά. Ἑβδ. οά. Περὶ τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον, Ματ. νβ'. Μάρ. λζ'.
σμδ'. ΡΒ'. Τῇ β'. τ̃ ιβ'. Ἑβδ. οβ'. Περὶ τῶν Σαδδουκαίων, Ματ. νγ'. Μάρ. λή.
ογ'. Καὶ περὶ τοῦ πῶς Υἱὸς Δαβὶδ ἐστὶν ὁ Χριστός, Ματθ. νέ. Μάρκ. μ'.
ΚΑ'. σμϛ'. ΡΓ'. Σαββάτῳ ιζ'. οδ'. Περὶ τῆς τὰ δύο λεπτὰ βαλούσης, Μάρ. μά.
σμθ'. ΡΔ'. Τῇ δ'. τ̃ ιβ'. Ἑβδ.
σν'. ΡΕ'. Ρϛ'. ΡΖ'. Τῇ β'. τῆς ά. Ἑβδομ. τῶν Νηστειῶν. οέ. Περὶ τῆς συντελείας, Ματθ. νζ'. Μάρκ. μβ'.
ΚΒ'. σξ'. ΡΗ'. Τῇ ϛ'. τ̃ ιβ'. Ἑβδ. καὶ ἡ διακοπὴ, οϛ'. Περὶ τοῦ Πάσχα, Ματ. ξγ'. Μάρ. μέ.
Τῇ β'. τῆς Τυροφάγου. οζ'. Περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων.
οή. καὶ περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ Σατανᾶ, Ματ. ξϛ'. Μάρ. μζ'.
σπ'. ΡΘ'. Τῇ γ'. τ̃ Τυροφάγου.
ΚΓ'. τά. ΡΙ'. Τῇ έ. τ̃ Τυροφάγου. οθ'. Περὶ τῆς παρ' Ἡρώδου ἐξουθενήσεως.
π'. Περὶ τῶν κοπτομένων Γυναικῶν.
τιζ'. ΡΙΑ'. Τὸ ή. τῶν Ἁγίων Παθῶν, καὶ ἡ διακοπὴ, πά. Περὶ τοῦ Μετανοήσαντος Λῃστοῦ.
Τῇ έ. τ̃ Τυροφάγου. πβ'. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κυριακοῦ σώματος, Ματ. ξή. Μάρ. μή. Ἰωάν. ιή.
ΚΔ'. τλϛ'. ΡΙΒ'. Ἑωθινὸν Δ'.
τλθ'. ΡΙΓ'. Ἑωθινὸν Ε'. πγ'. Περὶ τοῦ Κλεόπα.
τμ'. ΡΙΔ'. Ἑωθινὸν ϛ'.

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΚΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ.

ΟΥΚΑΣ, ὁ Ἰατρὸς Ἀντιοχεύς, καθὼς τὰ Συγγράμματα αὐτοῦ δηλοῖ, τῇ Ἑλληνικῇ οὐκ ἄπειρος, ὡδαγὸς ἦν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ πάσης αὐτοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀκολουθος, συνέταξεν Εὐαγγέλιον, περὶ οὗ αὐτὸς ὁ Παῦλος, ἀπεμνημόνευσεν, ὡς αὐτῷ τὸν ἀδελφὸν, ὃν ὁ Ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, καὶ πάσας τὰς Ἐκκλησίας· καὶ πρὸς τοὺς Κολασσαεῖς· ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ Ἰατρὸς, ὁ ἀγαπητός. καὶ πρὸς Τιμόθεον. Λουκᾶς ἐστι μετ' ἐμοῦ μόνος. καὶ ἕτερον δὲ ἐξέδωκε τεῦχος ἐξαίρετον, ἐπιγραφὴν, Πράξεις Ἀποστόλων, ἃ ἡ Ἱστορία ἕως διετίας, διάγοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ Παύλου, ἐκτείνεται, τουτέστιν, ἕως τεσσάρων Νέρωνος ἐνιαυτῶν· ἀφ' ὧν πεπείσμεθα, ἐν τῇ αὐτῇ Πόλει τὴν βίβλον συντετάχθαι· ἡ γὰρ περίοδος Παύλου καὶ Θέκλας, καὶ πᾶς ὁ μῦθος ὡσανεὶ Λέοντος βαπτισθέντος, εἰς τὰς ἀποκρύφους γραφὰς ψηφισθήσεται· οὐδὲ γὰρ ἐνέχωρει τὸν ἀχώριστον τοῦ Ἀποστόλου μεταξὺ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ πράξεων τοῦτο ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ καὶ Τερτυλλιανὸς ἐκείνου τὸν ζῆλον, ἀφαιρεῖ πρεσβυτέρου τινὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὡς διδασκάλῳ Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐλεγχθέντα ἐπὶ Ἰωάννου, οἷα παρ' αὐτοῦ συνταγείσης βίβλου, ὁμολογήσαντα φίλτρῳ κατεχόμενον Παύλου, τοῦτο πεποιηκέναι· διὸ καὶ ἐκβεβλῆσθαι τοῦτον τιμὴν ὑπολαμβάνουσιν· ὅσάκις γὰρ Παῦλος ἐν ταῖς οἰκείαις Ἐπιστολαῖς λέγει, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου, δῆλον ὡς περὶ τοῦ τάχους τοῦ κατὰ Λουκᾶν σημαίνει, καὶ Λουκᾶν μόνον παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μεμαθηκέναι τὸ Εὐαγγέλιον, οἷα μὴ τοῦ Κυρίου τεωρακότα ἐν τῷ σώματι μηδὲ γενόμενον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰδίου συντάγματος περιφανῶς λέγει· καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται. τοιγαροῦν τὸ Εὐαγγέλιον, καθὼς ἀκήκοεν ἔγραψε. τὰς δὲ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, καθὰ ἱστόρησεν αὐτὸς, καὶ συνέταξεν. Ἠμέχθη τὰ λείψανα αὐτοῦ, καὶ ἀπετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει· εἰς ἣν Πόλιν τῷ εἴκοστῷ Κωνσταντίνου ἐνιαυτῷ, τὸ τοῦτο σῶμα μετὰ τῶν Λειψάνων Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου μετωικέσθη.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΥΝΟΨΕΩΣ.

ΟΥΚΑΣ ὁ Εὐαγγελιστὴς, Ἀντιοχεὺς μὲν τὸ γένος ἦν, Ἰατρὸς δὲ τὴν τέχνην. Συνεγράψατο δὲ τὸ μὲν Εὐαγγέλιον, κατ' ἐπιτροπὴν Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου. Τὰς δὲ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων κατ' ἐπιτροπὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. συναπεδήμησε γοῦν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ μάλιστα τῷ Παύλῳ, ᾧ καὶ μιμησάμενος ὁ Παῦλος, ἔγραψεν ἐν Ἐπιστολαῖς· ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ Ἰατρὸς, ὁ ἀγαπητὸς τῷ Κυρίῳ. Ἀπέθανε δὲ ἐν Ἐφέσῳ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. μετετέθη δὲ ὕστερον ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ καὶ Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου τῶν Ἀποστόλων, κατὰ καιροὺς Κωνσταντίνου Βασιλέως, Υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς

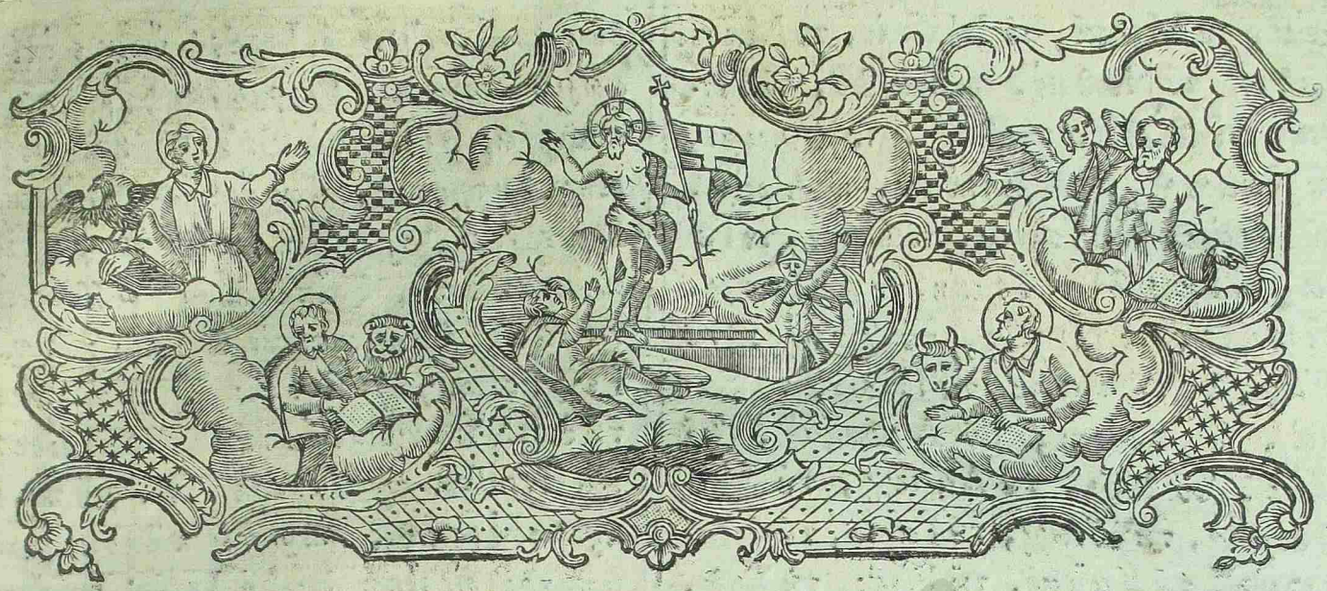

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΤΗ΄Σ ΠΡΩ΄ΤΗΣ Ε΄ΒΔΟΜΑ΄ΔΟΣ.

ΤΟΥ ΝΕΟΥ Ε΄ΤΟΥΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ι.

Γ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡρώδης ὁ Τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπὸ Ἰωάννου περὶ Ἡρωδιάδος τῆς Γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ
ιγ. α. Φυλακῇ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν Οὐρανὸν, καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ περιστερὰν ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ Οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.

Τῇ γ΄. τῆς α΄. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ια΄.

Γ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ὁ Ἰησοῦς, ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) Υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἠλεὶ, τοῦ Μαθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννᾶ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ματτατθίου, τοῦ Ἀμὼς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγγαὶ, τοῦ Μαὰθ, τοῦ Μαθαθίου, τοῦ Ἐλιακεὶμ, τοῦ Σεμεὶ, τοῦ Ἰωσὴχ, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησᾶ, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ Νειρὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμαδὰμ, τοῦ Ἤρ, τοῦ Ἰωσῆ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰμ, τοῦ Ἡλια-

κεὶμ, τȣ̃ Μελεᾶ, τȣ̃ Μαϊνὰν, τȣ̃ Ματταθὰ, τȣ̃ Ναθὰν, τȣ̃ Δαβὶδ, τȣ̃ Ἰεσσαὶ, τȣ̃ Ὠβὴδ, τȣ̃ Βοὸζ, τȣ̃ Σαλμὼν, τȣ̃ Νααοσσὼν, τȣ̃ Ἀμιναδὰβ, τȣ̃ Ἀρὰμ, τȣ̃ Ἰωρὰμ, τȣ̃ Ἐσρὼμ, τȣ̃ Φαρὲς, τȣ̃ Ἰȣ́δα, τȣ̃ Ἰακὼβ, τȣ̃ Ἰσαὰκ, τȣ̃ Ἀβραὰμ, τȣ̃ Θάρα, τȣ̃ Ναχὼρ, τȣ̃ Ζαρȣ̀χ, τȣ̃ Ῥαγὰβ, τȣ̃ Φαλὲκ, τȣ̃ Ἐβὲρ, τȣ̃ Σαλὰ, τȣ̃ Καϊνὰν, τȣ̃ Ἀρφαξὰδ, τȣ̃ Σὴμ, τȣ̃ Νῶε, τȣ̃ Λάμεχ, τȣ̃ Μαθȣσάλα, τȣ̃ Ἐνὼχ, τȣ̃ Ἰαρὲδ, τȣ̃ Μαλελεὴλ, τȣ̃ Καϊναν, τȣ̃ Ἐνὼς, τȣ̃ Σὴθ, τȣ̃ Ἀδὰμ, τȣ̃ Θεοῦ· Ἰησȣ̃ς δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίȣ, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τȣ̃ Ἰορδάνȣ· καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον.

Τῇ δ'. τῆς α'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν. ιβ'.

Δ'. Περὶ τȣ̃ πειρασμȣ̃ τοῦ Σωτῆρος, ζ'. ιε. β. ιϛ. ε. Λευϊτ. η'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησȣ̃ς ἀπὸ τȣ̃ Ἰορδάνȣ. καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τȣ̃ Διαβόλȣ. Καὶ ȣ̓κ ἔφαγεν ȣ̓δὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος. εἰ Υἱὸς εἶ τȣ̃ Θεȣ̃, εἰπὲ τῷ λίθῳ τȣ́τῳ, ἵνα γένηται ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησȣ̃ς πρὸς αὐτὸν λέγων· Γέγραπται, ὅτι ȣ̓κ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεȣ̃. Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ Διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς Βασιλείας τῆς Οἰκȣμένης ἐν στιγμῇ χρόνȣ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξȣσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν· Σὺ ȣ̓ν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μȣ, ἔσται σȣ πάντα. Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησȣ̃ς· ὕπαγε ὀπίσω μȣ Σατανᾶ. Γέγραπται γάρ· προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σȣ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερȣσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τȣ̃ Ἱερȣ̃, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ Υἱὸς εἶ τȣ̃ Θεȣ̃, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω. Γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτȣ̃ ἐντελεῖται περὶ σȣ̃ τȣ̃ διαφυλάξαι σε· καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρȣ̃σί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σȣ· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· ὅτι εἴρηται· ȣ̓κ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σȣ· Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ Διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτȣ̃ ἄχρι καιροῦ. Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησȣ̃ς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς Περιχώρȣ περὶ αὐτȣ̃. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Λευϊτ. ϛ'. καὶ ι'. Ψαλμ. ιγ'. ιζ'. α'.

Τῇ ε'. τῆς α'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν. ιγ'.

Δ'. Τὸ αὐτὸ καὶ Σεπτεμβρίῳ α'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησȣ̃ς εἰς τὴν Ναζαρὲτ, ȣ̓ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων εἰς τὴν Συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτȣ· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον. Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ σε· Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένȣς ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον,

Ἡσαΐȣ. ξα'.

ἀπο-

ἀποδὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε, καὶ πάντων ἐν τῇ Συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ι. θ. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς α. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ιδ'.

Δ'. Τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ Προφήτου Ἠλιού.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ Πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς Γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ Συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ Ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ Πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ καταξρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

ι. θ. α.

Σαββάτῳ ά.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ι. έ.

Δ'. κδ. β. κε. η.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ, Πόλιν τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν ταῖς Σάββασι. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ Συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα, τί ἡμῖν, καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει, ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

Περὶ τοῦ ἔχοντος πνεῦμα Δαιμονίου, ά.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α'.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ι. ζ'.

Ε'. κθ. ι.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν Λίμνην Γενησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἑστῶτα παρὰ τὴν Λίμνην. οἱ δὲ Ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. Καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν. ἐπὶ δὲ

Περὶ τῆς ἄγρας τῶν ἰχθύων, ά.

λ. θ.

τῷ ῥήματί σου, χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. λα. ιο. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι Κύριε· Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ἣν συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι· Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τῇ β'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ις'.

Δ'. Περὶ τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ Πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα, διηκόνει αὐτοῖς. Δύνοντος δὲ τοῦ Ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν, τὰς χεῖρας ἐπιθείς, ἐθεράπευσεν αὐτούς. Ἐξήρχετο δὲ καὶ Δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα, καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν, οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν, κς. β. Περὶ τῶν ἀθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων, ι. κζ. η. κη. η. τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις Πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι· Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Τῇ γ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ιή.

Ε'. Περὶ τοῦ Λεπροῦ, ι β'. λγ. β.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ὢν ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Πόλεων, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ, μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν, δεῖξον σεαυτὸν τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. λδ. α. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς Ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος. λε. β.

Τῇ δ'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κά.

Ε'. μ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ Φαρισαῖοι, εἶπον αὐτῷ· διὰ τί οἱ Μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς Υἱοὺς τοῦ Νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ Νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς

ἡμέ-

ἡμέραις. Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται. Ἀλλὰ οἶνον νέον, εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον, καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται. Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον. Λέγει γὰρ, ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Τῇ ε'. τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κγ'.

ς'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ· Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρᾳ, προσεφώνησε τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ Ἀποστόλους ὠνόμασε. Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην. Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον· Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν· Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν· Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης. Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς Παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· Οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

μγ'. β. Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων Ἐκλογῆς, ιϛ'. μδ. β. με. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς β'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κδ'.

ς'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς Παραλίου Τύρου, καὶ Σιδῶνος. Οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Ὁσίους. μϛ. ε. μζ. ε. μη. ε. μθ. ε. Περὶ τῶν Μακαρισμῶν, ιζ'.

Σαββάτῳ β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ιθ'.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ Νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης Κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς· Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες, φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὑρόντες πῶς εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν

λϛ. δ. λζ. α. Περὶ τοῦ Παραλυτικοῦ, ιγ'.

ὄχλον,

ὄχλον, ἀναβαίνες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῆς κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον, ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· τίς ὄζιν ἔτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰμὴ μόνος ὁ Θεός; Ἐπιγνὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν. ἔγειραι καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἶπε τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρας τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἆρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν· Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· ὅτι εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κς'.

ς'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως· Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε, παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

ν δ. ε. νε. ι.

Τῇ β. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κέ.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε, καὶ κλαύσετε· Οὐαὶ ὑμῖν, ὅταν καλῶς εἴπωσιν ὑμᾶς πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις, οἱ Πατέρες αὐτῶν. Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς· παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὰ σά, μὴ ἀπαίτει.

ς'. ν. ι. νβ. ε. νγ.

Τῇ γ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κζ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος, μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν πεπιεσμένον, καὶ σεσαλευμένον, καὶ ὑπερεκχυνόμενον

ς'. νς. β.

δώσου-

δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν. οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν. ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ, προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. κή.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τί με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν, τίνι ἐστὶν ὅμοιος. Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε, καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν, χωρὶς θεμελίου· ἣ προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

Τῇ ε. τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. λά.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος. ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων, καὶ μαστίγων, καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν

Ἰωάν-

ξδ. ε.

ξε. γ.

Ζ'. Τὸ αὐτὸ καὶ Φλωρεντίῳ, κδ'.

ξθ. Περὶ τῶν ἀποσταλθέντων παρὰ Ἰωάννου, κ'.

νζ. ε. νη. γ. ιθ. ε. ξ. ε. ξα. ε. ξβ. ς'. ξγ. γ. ς'.

Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς Βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς Γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ Τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες το Βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

ο. β. οα. ι. ρβ. ι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λβ'.

Ζ'. ργ. ε.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Τίνι ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε. Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· δαιμόνιον ἔχει. Ἐλήλυθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος Τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

Σαββάτῳ γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ε'. λη. Περὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Τελώνου, ιδ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, ἐθεάσατο Τελώνην, ὀνόματι Λευὶν, καθήμενον ἐπὶ τὸ Τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην ὁ Λευὶ αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος Τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι· Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τῶν Τελωνῶν, καὶ Ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες Ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λ'.

Ζ'. Περὶ τοῦ Υἱοῦ τῆς Χήρας, ιθ. ξζ. ι. ξη.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς Πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ Πύλῃ τῆς Πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, Υἱὸς μονογενὴς τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἦν χήρα. καὶ ὄχλος τῆς Πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε· Καὶ προσελθὼν, ἥψατο τῆς σορου, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν.) Καὶ εἶπε· Νεα-

νίσκε,

νίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθησεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ Μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λγ'.

Ζ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τὸν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ Γυνὴ ἐν τῇ Πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου, καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέματτε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος, ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος εἰ ἦν Προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ Γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο· Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν Γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν Γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε· Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. Οὗ χάριν λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν Γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

ο δ. α.

Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, κ' α.

ξ'. μ.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λδ'.

Η'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς κατὰ Πόλιν καὶ Κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖκές τινες, αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν. Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει, καὶ Ἰωάννα Γυνὴ Χουζᾶ, Ἐπιτρόπου Ἡρῴδου, καὶ Σωσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

α ε. ι.

Τῇ δ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λζ'.

Η'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν, εἰς τὸ πέραν τῆς Λίμνης· καὶ ἀνήχθησαν. Πλεόντων δὲ αὐτῶν, ἀφύπνωσε, καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην·

π γ. β'.

Περὶ τῆς Ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων, κγ'.

καὶ

καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον. Καὶ προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει, καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Τῇ ε. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μά.

Θ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπότινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπότινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη. ἄλλων δὲ, ὅτι Προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. Καὶ εἶπεν Ἡρώδης. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ Ἀπόστολοι, διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν, εἰς τόπον ἔρημον Πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά· Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

ηα. ν. ηβ. γ. ηγ. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μβ'.

Θ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ δώδεκα Μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ. Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ Κώμας καὶ τοὺς Ἀγρους, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν· Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· Οἱ δὲ εἶπον· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι, καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς, ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα· ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς, κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ἐποίησαν οὕτω· καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας· Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς Μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς, κλασμάτων δώδεκα κόφινοι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Περὶ τῶν πέντε ἄρτων, καὶ τῶν δύο ἰχθύων, κή.

ηδ. α.

Σαββάτῳ δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί. Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων, εἶπον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι; καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰμὴ μόνους τοὺς Ἱερεῖς; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ

ς'. μα. β. μβ. β.

τῷ Σαββάτῳ. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ Σαββάτῳ, εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν Συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. Παρετήρουν δὲ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ Σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, ἔστη. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· ἔξεστι τοῖς Σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι; Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα, ι έ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. λέ.

Η΄. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν, ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι, ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· Ὁ δὲ εἶπεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ Διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ἀπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι, συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ο η. β.

Περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ σπόρου, κβ΄.

Τῇ β. τῆς έ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. μγ΄.

Θ΄. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν προσεύχόμενον κατὰ μόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο. εἰπών· ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

υδ. α.

Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου Ἐπερωτήσεως, κθ΄.

υέ. β.

Τῇ γ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. μδ'.

θ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ; οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν Κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστώτων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

ηϛ'. β'.

ρη. β'.

Τῇ δ'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. μζ'.

θ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα, ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

ρα. β'.

Περὶ τοῦ διαλογιζομένων τίς μείζων, λβ'.

ρβ. β'.

Τῇ ε'. τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. μή.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἷς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα, ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήρισε, τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς Κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς τε ἑτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν, πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε; Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν Κώμην.

θ'. ργ. η.

ρδ. α.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ε'. Ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. ν'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα Μαθητὰς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο, πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν Πόλιν καὶ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

ι'. ρϛ'. ι.

Ἐν-

ρη. ε. Περὶ τῶν ἀναδειχθέντων. Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν, λδ'.

Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβαλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ· Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ Υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰδὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει· Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν Πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἣν δ' ἂν Πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε· Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἀπὸ τῆς Πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν. Πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ Πόλει ἐκείνῃ. Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι, μετενόησαν. Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι, ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ Οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

ρθ. ι. ρι. β. ρια. β. ριβ. β. ριγ. ι. ριδ. β. ριε.

Σαββάτῳ ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κθ'.

Ζ'. Περὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, ιη. ξε. γ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ· Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, ὅτι ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ Ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν Συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· Ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι, ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν Στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον, ὑγιαίνοντα.

σξς'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πγ'.

Ιϛ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος· καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμ-

Περὶ τοῦ πλουσίου, καὶ τοῦ Λαζάρου,

πρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν Πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος· καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι, ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ Ἅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας, εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με· καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθάσου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά. νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Πατρός μου· Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχὶ, Πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν· Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

νθ. ρυζ.

Τῇ β'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. νβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ Υἱὸς, εἰμὴ ὁ Πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ Πατὴρ, εἰμὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε· Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ Προφῆται καὶ Βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Ι'. ριθ. γ.

Τῇ γ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. νέ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν Ἰησοῦν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· Κἀκεῖνος ἔσω-

ΙΑ'. ρκγ. ε. Περὶ τῆς Προσευχῆς. λή. ρκδ. ε.

θεν

ϑεν ἀποκριθεὶς, εἶπε· Μήμοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον· διάγε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐγερθεὶς, δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. ρκε. ε.

Τῇ δ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κθ Λουκᾶ. νς'.

ΙΑ'. Ἦν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν Πατέρα αἰτήσει ὁ Υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος, ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ Οὐρανοῦ, δώσει Πνεῦμα Ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Τῇ ε'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κθ Λουκᾶ. νζ'.

ΙΑ'. Περὶ τοῦ ἔχοντος Δαιμόνιον Κωφὸν, λϑ'. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ὁ Ἰησοῦς ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. Ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ Κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν, εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ Ἄρχοντι τῶν Δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ Οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα Βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει· εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰδὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια· οἱ Υἱοὶ ὑμῶν, ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο, κριταὶ αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται· εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ, ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἔστι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν, νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. ρκς. ε.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ς'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κθ Λουκᾶ. νη.

ΙΑ'. Εἶπεν ὁ Κύριος· ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα, πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. ρλ. ε.

Σαββάτῳ ς'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λς'.

Η'. ΕΙπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ καὶ οἱ Ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· ἡ Μήτηρσου, καὶ οἱ Ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ Ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

ο θ. α. π. β. π α. ε. π β. β ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λή.

Η' π δ. Περὶ τοῦ ἔχοντος τὸν Λεγεῶνα, κδ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν Χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς Πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱματιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν· Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαιμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· τίσοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ Ὄρει. Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν Λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγονὸς, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν Πόλιν, καὶ εἰς τοὺς Ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς Περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδεῖτο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· ὑπόστρεψον εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν Πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Τῇ β. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. νθ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπαθροιζομένων τῶν ὄχλων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ ΙΑ'.

Περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον, μά.

καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς. ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε. Ἄνδρες Νινευῖ ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι, τὸ φέγγος βλέπωσιν.

ρλβ. ε.

ρλγ. β.

Τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξ.

ΙΑ'.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος. Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε. Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις, ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι, τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου, καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν, γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας. Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε; πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην. καὶ ἰδοὺ πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔσται.

ρλδ. ε.

Περὶ τοῦ Φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν Κύριον, μβ.

ρλε. ε.

ρλς. ε.

Τῇ δ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξά.

ΙΑ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ πήγανον, καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφεῖναι. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς Ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω, οὐκ οἴδασιν. Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν Νομικῶν, λέγει αὐτῷ: Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων, καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε· καὶ ὑμῖν τοῖς Νομικοῖς οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

ρλζ. β.

ρλη. ε.

Περὶ τοῦ παλαιοῦ μὲ τοὺς Φαρισαίους καὶ Νομικῶν, μγ.

ρλθ. ε.

Τῇ ε'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξβ.

ΙΑ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν Προφητῶν, οἱ δὲ Πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συναδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν Πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν. Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς Προφήτας, καὶ Ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ

ρμ. α.

ρμα. ε.

ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν Προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκ-
ρμβ'. ε'. ζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Λέγοντος δὲ αὐ-
Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, μδ'. τοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων· ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐ-
μγ'. τοῦ. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ. Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξγ'.

ΙΒ'. ρμδ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπ-
ρμέ. πτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεσαι. Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου. Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα, μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέ-
ρμς. β'. ρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ρμζ'. β'. καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· Τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν
ρμή. β'. ὑμᾶς ἐπὶ τὰς Συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε. τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Σαββάτῳ ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μ'.

Θ'. πς'. β'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Μηδὲν αἴρετε εἰς
Περὶ τῆς Ἀποστολῆς τῶν δώδεκα, κζ'. τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μείνατε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται
πζ'. β'. ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς Πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑ-
πή. β'. μῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐ-
πθ'. ή. τούς. Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς Κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λθ'.

Η'. πέ. β'. Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου, κέ. Περὶ τῆς Αἱμορρούσης, κϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ. ᾧ ὄνομα Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς Ἄρχων τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν· καὶ Γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος, ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἥψατό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θάρσει Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ Ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· ὅτι τέθνηκεν ἡ Θυγάτηρ σου, μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν Πατέρα τῆς παιδὸς, καὶ τὴν Μητέρα. Ἔκλαιον δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· Ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· Καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Τῇ β'. τῆς ἡ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξέ.

ΙΒ'. ρμθ'. Περὶ τοῦ θέλοντος μερίσασθαι τὴν κληρονομίαν, μέ. Διακοπὴ, ξϛ'. ρν', ί.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάσκοντος τοῦ Ἰησοῦ, εἶπέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν, ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ, ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε· ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύματος. Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, πῆχυν ἕνα; εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; Κατανοήσατε

τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δοξῃ αὐτοῦ, περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ Κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν, ὅτι χρῄζετε τούτων. Πλὴν, ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Τῇ γ'. τῆς ἑ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ξή.

IB'. ρνζ'. έ. Εἶπεν ὁ Κύριος. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς Οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας, καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἥξει ὁ Κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς. Ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

ρνθ'. ί.

Τῇ δ'. τῆς ἑ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ξθ'.

IB'. ρνθ'. ί. Εἶπεν ὁ Κύριος· παντὶ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη; ρξ'. ή. Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ; Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγένομην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Διαμερισθήσεται Πατὴρ ἐπὶ Υἱῷ, καὶ Υἱὸς ἐπὶ Πατρί· Μήτηρ ἐπὶ Θυγατρὶ, καὶ Θυγάτηρ ἐπὶ Μητρί· Πενθερὰ ἐπὶ τῇ Νύμφῃ αὐτῆς, καὶ Νύμφη ἐπὶ τῇ Πενθερᾷ αὐτῆς. Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ Δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω· καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' Ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν Κριτὴν, καὶ ὁ Κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ βάλῃ σε εἰς Φυλακήν. Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

ρξ'. ά. έ.

ρξβ'. έ.

Τῇ

Τῇ ε. τῆς η. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ό.

ΙΓ. Περὶ τῶν Γαλιλαίων, καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωὰμ, μζ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο, παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ Ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι, ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ Συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

ρξγ'. ε. ρξδ'. ι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς η. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ογ'.

ΙΓ. ροέ. Περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ διὰ Ἡρώδην, νά.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον τινὲς Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες, εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ ἐρχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται Προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ· Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς Προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μή με ἴδητε, ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ροδ'. ε. ροέ.

Σαββάτῳ η.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μς'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, κατελθόντι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ Ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν Υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν· καὶ ἐδεήθην τῶν Μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε τὸν Υἱόν σου ὧδε. Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, Ϛ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ Πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.

Θ'. υθ'. β'. Περὶ τοῦ Σεληνιαζομένου, λά. ρ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η'.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. νγ'.

Ι. ρκά, β'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ Νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει· καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ, Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν· Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. Ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ Πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν, πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ Ἐπερωτήσαντος τὸν Κύριον Νομικοῦ, λέ.

Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς Λῃστὰς, λϛ'.

Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. οέ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκον τινὸς τῶν Ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων, σαββάτῳ, φαγεῖν ἄρτον. Καὶ ἔλεγε τῷ κεκλημότι αὐτόν. ὅταν ποιῇς ἄριστον, ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα. Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλούς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ΙΔ'. ρπ', έ.

Τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. οζ'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, συμπορευόντων τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. καὶ στραφεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς. Εἴτις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν Μητέρα, καὶ τὴν Γυναῖκα, καὶ τὰ Τέκνα, καὶ τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου εἶναι Μαθητής. Καὶ ὅς τις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου Μαθητής. Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ

ΙΔ'. ρπβ'. έ. ρπγ'. ί.

Παραβολὴ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ πύργου, νέ.

μὴ

μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, λέγοντες· ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν· καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι· Ἢ τίς βασιλεὺς πορεύμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν, ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ρπδ. ι.

ρπε. β.

Τῇ δ'. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. οή.

ΙΕ'. Ἦν δὲ αὐτῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦσαν ἐγγίζοντες τῷ Ἰησοῦ πάντες οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους, καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ Οὐρανῷ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα, συγκαλεῖται τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕτω λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ρπζ. ε.

Περὶ τῶν παραβάτων Παραβολή. νϛ'.

ρπη. ι.

ρπθ.

Τῇ ε. τῆς ϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. π'.

Ἔλεγεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ Κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ Κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας, ταχέως γράψον πεντήκοντα. Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ Κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας,

Ις'.

Περὶ τοῦ Οἰκονόμου τῆς ἀδικίας, νή.

κίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ Υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς Υἱοὺς τοῦ φωτὸς, εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ Μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλείπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς θ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πβ'.

Ιϛ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν. Ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ πότε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δέ ἐστι, τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ Νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν Γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει. Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μαθητὰς. αὐτοῦ ἀνένδεκτόν ἐστι, τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. Προσέχετε ἑαυτοῖς· Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ, λέγων· μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ.

ρυγ. ε. ρυδ. ε. ρυε. β. ρυϛ. Διακοπὴ, πγ'. ΙΖ'. ρυζ. β. ρυη. ε. ρυθ. ε.

Σαββάτῳ θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μθ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, πορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον, θάψαι τὸν Πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελλε τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου· Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Θ'. κε. ε. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν, λγ'. ρϛ. ι.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξϛ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου· καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου· Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν

ΙΒ'. ρν. Περὶ οὗ εὐφόρητεν ἡ χώρα Πλουσίου, μϛ'.

ἀπ' σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Τῇ β'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. πϛ'.

ΙΖ'. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπερωτηθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς Μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε· καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' Οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' Οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

σβ. σγ. ι. σδ. β. σε. ε. σϛ.

Τῇ γ'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. πζ'.

ΙΖ'. Ἔλεγεν ὁ Κύριος· Καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε· οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' Οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν. Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται· δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται καὶ οἱ ἀετοί. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν, ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

σ϶. β. σι. ι. σια. β. σιβ. ε. σιγ. ε.

Τῇ δ'. τῆς ι'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. μ.

ΙΗ'. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, προσέφερον τῷ Ἰησοῦ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ, ἐπετίμησαν αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν

σιε. β. Διακοπὴ γά. σκ.

κεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον.

Τῇ ε. τῆς ι. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. υβ'.

ΙΗ'. σκβ. β. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαβὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν Προφητῶν, τῷ Υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς Ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαντες, ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. σκγ. ι.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ι. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. υε'.

ΙΘ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς Χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ Βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι. Καλέσας δὲ δέκα δούλους αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. Οἱ δὲ Πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν Βασιλείαν, εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τι διεπραγματεύσατο. Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶσου προσειργάσατο δέκα μνᾶς· Καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα Πόλεων. Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶσου ἐποίησε πέντε μνᾶς· εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε Πόλεων. Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶσου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. Λέγει δὲ αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα. Καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν Τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. σκβ. β. σκθ'. ε. σλ. β. σλα. ε.

Σαββάτῳ ι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. να'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ· Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον. Ι'. ρις.

ὅτι

ρις. ε. ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· Ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ι'.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. οά.

ΙΓ'. ρξε. β. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὡδίδασκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν Συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι· καὶ ἰδοὺ Γυνὴ ἦν, πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; Ταύτην δὲ, Θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας, μή.

Τῇ β'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. ιζ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγγίζοντος τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξατο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Μαθητῶν, χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν Οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς Μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν Πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακάσοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πανθεν· Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

ΙΘ'. σλδ. α. σλέ. σλς. ι.

Τῇ γ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. ιή.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· ὁ Οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε Σπήλαιον Λῃστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ Ἱερῷ. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ

ΙΘ'. σλθ. α.

οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. υθ'.

Κ'. σμ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάσκοντος τοῦ Ἰησοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι· Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ Οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ Οὐρανοῦ, ἐρεῖ, διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς. πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην Προφήτην εἶναι. Καὶ ἀπεκρίθησαν, μὴ εἰδέναι πόθεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Περὶ τῶν Ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, ξθ'.

Τῇ ε'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρ'.

Κ'. ΕΙπὲν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν Ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν Γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ Ἀμπελῶνος δώσωσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ Γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἐξέβαλον. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος. Τί ποιήσω; πέμψω τὸν Υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ Γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ Κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τοῦ Ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς Γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν Ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

σμα. β.

Περὶ τοῦ Ἀμπελῶνος, Παραβολὴ, ο'.

Ψαλμ. ριζ'.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιά. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρά.

Κ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὰς παραβολὰς ἔλεγε. Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ Ἡγεμόνος. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς. Τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος

σμβ. α. σμγ. α.

Περὶ τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον, οά.

ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος, ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

Σαββάτῳ ιά.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξζ'

ΙΒ'. ρνα. ι. ρνβ. β. ρνγ. ε. ρνδ. ι.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, δοῦναι ὑμῖν τὴν Βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν Κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι. Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΑ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οϛ'.

ΙΔ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου, εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους, καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος. Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δοῦλον. Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Περὶ τῶν καλεσμένων ἐν τῷ δείπνῳ, νδ'.

Τῇ β. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρβ'.

Κ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν

Περὶ τῶν Σαδδουκαίων, οβ.

αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τινος Ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων Γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα ὁ Ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ τὴν Γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ Ἀδελφῷ αὐτοῦ· Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν Γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν Γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ Γυνή. Ἐν τῇ οὖν Ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται Γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν Γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ Υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίζονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς Ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ Υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἀναστάσεως Υἱοὶ ὄντες· Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ. Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν· Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν Γραμματέων, εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν Υἱὸν Δαβὶδ εἶναι; καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν Βιβλῷ Ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς Υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

σμδ. β. σμ. β.

Περὶ τοῦ πῶς υἱὸς Δαβὶδ ἐστὶν ὁ Χριστός. ογ. Ψαλμὸς ρθ'.

Τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρς'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς Συναγωγὰς καὶ Φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, ἢ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ Γονέων, καὶ Συγγενῶν καὶ Φίλων καὶ Ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΚΑ'. σν. β. σνα. β.

Τῇ δ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρδ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, λεγόντων τινῶν τῷ Ἰησοῦ περὶ τοῦ Ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε· Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ Βασιλεία ἐπὶ Βασιλείαν. Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' Οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων

ΚΑ'. σμθ. β. Διακοπὴ σνβ. β.

τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ Ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς Χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ Ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ Ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ Ἐθνῶν.

Περὶ τῆς σωτελείας, οέ.

συγ. β.

συδ. β.

συε. β.

Τῇ ε. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρζ.

ΚΑ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν, καὶ πάντα τὰ δένδρα. ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν, γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

συζ. β.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρή.

ΚΒ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ τὰς ἡμέρας· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος,ηὐλίζετο εἰς Ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ, ἀκούειν αὐτοῦ. Ἤγγιζε δὲ ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα· Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ ἀπελθὼν, συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι. Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες, ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

Περὶ τοῦ Πάσχα, οσ.

σξ. α.

σξα. θ.

σξβ. θ.

σξγ. β.

Σαββάτῳ ιβ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οβ'.

ΙΓ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ παραβολικῶς Ταύτην. Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Πάλιν εἶπε· τίνι ὁμοιώσω τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ, ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ Πόλεις καὶ Κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοί λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ Οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ

Περὶ τῆς Παραβολῆς, μθ'.

ρξζ. β.

ρξη. ε.

ρξθ. β.

ρο. ε.

ροα. ς.

κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς Πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς Προφήτας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσιν ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ Νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

ροβ. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΒ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πέ.

ΙΖ'. σα. Περὶ τῶν δέκα Λεπρῶν, ξ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἴς τινα Κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν. καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς Ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα, ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Τῇ β'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λγ'.

Η'. οζ. ϛ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀναστενάξας τῷ Πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς πάλιν εἰς Πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν· καὶ ἐπελάθοντο οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ Πλοίῳ. Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες, οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε; Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα. Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς οὔπω νοεῖτε;

Ἀπὸ τῆς παρούσης β'. μεταβαίνει τὸ κατὰ Μάρκον εἰς τὰς Ἑβδομάδας τοῦ Λουκᾶ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις.

οη. οθ. β.

Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, κβ'.

π.

Τῇ γ'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λδ'.

Η'. πα. ι.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθσαϊδά· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα αὐτοῦ ἅψηται. Καὶ ἐπιλαβόμενος

Περὶ τ̃ Τυφλ̃, κ γ'.

τ̃ς χειρὸς τ̃ τυφλ̃, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τ̃ς Κώμης· ϗ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτ̃, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτόν, εἴτι βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτ̃, ϗ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· ϗ ἀποκατεστάθη, ϗ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτ̃, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν Κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ Κώμῃ.

Τῇ δ'. τ̃ς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκου. λς'.

Η'. ΤΟΝ καιρὸν ἐκεῖνον, ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτ̃, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, ϗ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τ̃ν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων ϗ Γραμματέων, ϗ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· ϗ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς ϗ ἰδὼν τοὺς Μαθητὰς αὐτ̃, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τ̃ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τ̃ν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτ̃, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ϗ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτ̃, ϗ ἀκολουθείτω μοι.

πγ. β.

πδ. ς.

πε. β.

Τῇ ε. τ̃ς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκου. λζ'.

ΤΟΝ καιρὸν ἐκεῖνον, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τ̃ Ἰησοῦ, πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες, τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι· Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· ϗ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν Υἱὸν τ̃ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ, ϗ ἐξουδενωθῇ. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ϗ Ἠλίας ἐλήλυθε, ϗ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς Μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, ϗ Γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς· ϗ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

πη. ς.

Τῇ Παρασκευῇ τ̃ς ιγ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκου. μά.

Θ'. ΤΟΝ καιρὸν ἐκεῖνον, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ϗ οἱ Μαθηταὶ αὐτ̃ εἰς Καπερναούμ· ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, ϗ λέγει αὐτοῖς· Εἴτις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, ϗ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν· ϗ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. Καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ

Περὶ τ̃ν διαλογιζομένων τίς μείζων, κζ.

πθ. α.

πε. β.

πς. α.

ηζ. η. αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Σαββάτῳ ιγ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οδ'.

ΙΔ'. ρος. Πεοὶ τοῦ ὑδρωπικοῦ, νβ. ροζ. β. ρο η. ι. Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν πρωτοκλισίας, νγ.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκον τινὸς τῶν Ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων Σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον· καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς Νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ Σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀναβήσεται αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ καταπέσῃς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι. Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν· Ἀλλ' ὅταν κληθῇς; πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσαναβήθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι· ροθ. ι. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ηά.

ΙΗ'. σιη. β. σιθ. β. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλησίον Ἰησοῦν, ξγ. σκ. β. σκα.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας. Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν Οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε. Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

Τῇ β'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μβ'.

Θ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστι αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περικεῖται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. ρ. ε. Καὶ ἐὰν σκανδαλίσῃσε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν. καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. ρα. ι. Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃσε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃσε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται. ρβ. β. Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις. ργ. ς. Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

Τῇ γ'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μγ'.

Ι'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε, βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν Πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν Γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον, εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα κή.

ργ.

ρδ. ι.

Τῇ δ'. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μδ'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται. Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός

ρε. β.

ρς.

με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

Τῇ ε. τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. με'.

Ι'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός· Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς. Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ. Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν Οὐρανῷ· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν Σταυρόν· Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος. ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ Μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς. Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Ϛ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· Πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

ρζ. β. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Κύριον, κθ'. ρη. β. ρθ. δ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιδ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μϛ'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς. καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· Πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. Ἤρξατο δὲ ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν Οἰκίαν, ἢ Ἀδελφοὺς, ἢ Ἀδελφὰς, ἢ Πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ Γυναῖκα, ἢ Τέκνα, ἢ Ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, Οἰκίας, καὶ Ἀδελφοὺς, καὶ Ἀδελφὰς, καὶ Πατέρα καὶ μητέρα, καὶ Τέκνα, καὶ Ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες, ἐφοβοῦντο.

ρι. β. ρια.

Σαββάτῳ ιδ'.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. πά.

Ιε'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ τῷ πολλῷ ἄδικός ἐστιν. Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ Μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ Κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ Μαμωνᾷ· Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΔ'.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. ψγ'.

ΙΗ'. Περὶ τοῦ Τυφλοῦ, ξδ. σκδ. β. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν πτωχεύων. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἴη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Τῇ β. τῆς ιέ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. μή.

Ι'. ρις. β. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἰεριχὼ, καὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, Υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· ὁ Υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ, ἵνα σιωπήσῃ. ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι. Καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ σε. Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Περὶ τοῦ Βαρτιμαίου τοῦ Τυφλοῦ, λά.

Τῇ γ'. τῆς ιέ. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. ν'.

ΙΑ'. ρκ'. ς. Περὶ τῆς ξηρανθείσης Συκῆς λγ'. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε. Καὶ ἰδὼν Συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῇ, οὐδὲν εὗρεν, εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ

ἦν καιρὸς σύκων. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν
ρκα. α. αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερο-
σόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ἱε-
ρὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀ-
γοράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ. καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πω-
λούντων τὰς περιστερὰς κατέστρεψε. Καὶ
οὐκ ἤφιεν, ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ
Ἱεροῦ. Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· οὐ γέ-
ρκβ. α. γραπται· ὅτι ὁ Οἶκός μου, Οἶκος προσευ-
χῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς Ἔθνεσιν; Ὑ-
μεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον Λῃστῶν.
Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐ-
φοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε-
πλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὀ-
ρκγ. ε. ψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς Πόλεως·
καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν Συ-
κῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνη-
σθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, ἴ-
ρκδ. ϛ. δε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω, ἐξήραται. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔ-
χετε πίστιν Θεοῦ. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ μὴ δια-
κριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύ-
σῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ
ἐὰν εἴπῃ.

Τῇ δ'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νά.

ΙΑ'. ΕΙ'πεν ὁ Κύριος· Ἔχετε πί-
στιν Θεοῦ. Ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
ρκδ. τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθη-
τι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ
λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ, ὃ ἐὰν εἴπῃ.
Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν προ- ρκε. δ.
σευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμ-
βάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε
προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατά
τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐ- Περὶ ἀμνησικακίας. λδ'.
ρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑ-
μῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παρα-
πτώματα ὑμῶν.

Τῇ ε'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νβ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ΙΑ'.
Ἰησοῦς πάλιν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα· καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ περιπα-
τοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ρκζ'. β.
ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐ- Περὶ τῶν Ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον Ἀρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων. λε'.
περωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀπο-
κρίθητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
ἐξ Οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Καὶ διε-
λογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν
εἴπωμεν ἐξ Οὐρανοῦ· ἐρεῖ· διὰ τί οὖν οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ ἀν-
θρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες
γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως Προφή-
της ἦν. καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰη-
σοῦ· οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς, λέγει αὐτοῖς. Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑ-
μῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Τῇ ϛ'. τῆς ιε'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νγ'.

ΕΙ'πεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ΙΒ'.
ταύτην· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ρκη. θ.
ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγ-

μὸν,

μὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν Γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν Γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. Ἔτι οὖν υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ Γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. Τί οὖν ποιήσει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς Γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις· Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· Ἔγνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος. λε'.

ρκθ.

Ψαλμ. ριζ. ,, ,, ,, ,,

Σαββάτῳ ιέ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πδ'.

ΙΖ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων· μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ· Καὶ εἶπον οἱ Ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν· Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ, ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσαι; ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑτοίμασόν τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι, καὶ πίεσαι σύ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

ρλθ. ε. σ. ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ΙΕ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ηδ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ι'. Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχὼ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος. καὶ αὐτὸς ἦν Ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδυνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι διὰ ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ Οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀν-

σκε.

δρὶ

δεῖ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἰδοὺ τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴτινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ Οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς Υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

σκς. ε.

Τῇ β. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. νδ'.

ΙΒ'. ρλ. β.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. Οἱ δὲ ἐλθόντες, λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ· δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

Περὶ τῆς Ἐπερωτησάντων αὐτὸν κῆνσον, λζ'.

Τῇ γ'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. νέ.

ΙΒ'. ρλ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάντινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα· ἐσχάτη δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ Γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται Γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν Γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται. ἀλλ' εἰσὶν ὡς Ἄγγελοι ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς Βάτου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Περὶ τῶν Σαδδουκαίων, λή.

Τῇ δ'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. νϛ'.

ΙΒ'. ρλα. ε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθὼν εἷς τῶν Γραμματέων τῷ Ἰησοῦ, ἀκούσας συζητούντων τῶν Σαδδουκαίων μετ' αὐτοῦ, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι· καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη

Περὶ τοῦ Γραμματέως, λθ'.

τη

τη ἐντολή. Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεύς· καλῶς Διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ Ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς Υἱός ἐστι Δαβὶδ; Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν Πνεύματι ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, καθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν Υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

ρλβ. β. — ρλγ. β. — Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἐπερωτήσεως, μ'. Ψαλμ. ρθ'. — ρλδ. β.

Τῇ ε'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νζ'.

ΙΒ'. Εἶπεν ὁ Κύριος. Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν Χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ Γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· Καὶ ἐλθοῦσα μία Χήρα πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι Κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ Χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ, πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν, ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

ρλε. ρλϛ. β. — Περὶ τῆς τὰ δύο λεπτὰ βαλούσης, μα'.

Τῇ ϛ'. τῆς ιϛ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νη'.

ΙΓ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκπορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ· Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ Ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας· Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· Ϛ πολλοὺς πλανήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι· ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ Ἔθνος ἐπὶ Ἔθνος, καὶ Βασιλεία ἐπὶ Βασιλείαν, καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ ταραχαί. Ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα.

ΙΓ'. λρζ. β. — Περὶ τῆς συντελείας, μβ'. — ρλη. β.

Σαββάτῳ ιϛ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πή.

ΙΗ'. σιδ. ι. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Κριτής τις ἦν ἔντινι Πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. Χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ Πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· Μετὰ δὲ τοῦτο, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι· διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν Χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτὴν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη, ὑπωπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ Κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Περὶ τοῦ κριτοῦ τῆς ἀδικίας. ξά.

ΚΥΡΙΑΚΗ,

ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ξβ'.

ΙΕ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ Γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἔκραζεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε Υἱὲ Δαβὶδ, ἡ Θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν Κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὦ Γύναι, μεγάλησου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ Θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ρνη. ε. ι.

Περὶ τῆς Χαναναίας, κθ.

Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ τοιαύτη τῆς Χαναναίας Κυριακὴ, ἐὰν μηκύνηται ἡ Ἀποκρέως διὰ τὸ Ἐξώπασχα, καὶ λείψῃ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Κυριακή· εἰ γοῦν μέλλει ἀναγνωσθῆναι ἡ τοιαύτη Κυριακὴ, ἀναγνωσθήτωσαν καὶ ἐκ τῶν ὄπισθεν αἱ πέντε ἡμέραι, μετὰ τοῦ Σαββάτου.

ΚΥΡΙΑΚΗ, Ιϛ'.

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ, ΚΑΙ τοῦ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πθ'.

ΙΗ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ Ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο. Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ Τελώνης. Νηστεύω δὶς τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν ἑστὼς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐπᾶραι. ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν Οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος. Ὅτι πᾶς ὁ

Περὶ τοῦ Φαρισαίου, καὶ τοῦ Τελώνου. ξβ'.

σιε. ι.

ὑψῶν

ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Τῇ β'. τῆς ιζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου. νθ'.

ΙΓ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Βλέπετε ὑμεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς Συνεδρια καὶ εἰς Συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ Ἡγεμόνων καὶ Βασιλέων ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ Ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Παραδώσει δὲ Ἀδελφὸς Ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ Πατὴρ Τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται Τέκνα ἐπὶ Γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. ρλθ. β.

Τῇ γ'. τῆς ιζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου. ξ'.

ΙΓ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ Ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὤν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς Κτίσεως, ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ. ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός· ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ Ψευδόχριστοι καὶ Ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα. ρμβ. ε. ρμγ. β. ρμδ. β. ρμε. ε. ρμς. β. ρμζ. ε. ρμη. β. ρμθ. ι.

Τῇ δ'. τῆς ιζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου. ξά.

ΙΓ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλῖψιν ἐκείνην, ὁ Ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ Σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ Ἀστέρες τοῦ Οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες· καὶ αἱ Δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν Νεφέλαις, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων Ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου Γῆς ἕως ἄκρου Οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς Συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρελθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελ- ρν. δ. ρνα. β.

λάσονται· οἱ δὲ λόγοι μου ὐ μὴ παρέλθωσιν.

Τῇ ε. τῆς ιζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ Μάρκου. ξβ'.

ΙΓ. ρνβ. ς. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ Γῆ παρελάσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας, ὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι οἱ ἐν Οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε, καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ, πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ Θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. Γρηγορεῖτε οὖν. (οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ Κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ·) μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας. ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε. Ἦν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ Ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, μγ'. ρνγ. β. ρνε. β. ρις. δ. ρνζ. δ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ιζ'. Ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ Μάρκου. ξγ'.

ΙΔ. ρνη. α. Ὡ, χαιρῷ ἐκείνῳ, ὄντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ Οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε Γυνὴ ἔχουσα Ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ Ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, μδ. ρνθ.

Σαββάτῳ ιζ'.

Ἐκ τοῦ κ Μάρκου. ργ'.

Κ'. σμς. β. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς Ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. Οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν Χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. οὗτοι λήψονται περισσότερον κρῖμα. Ἀναβλέψας δὲ, εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον πλουσίους. εἶδε δέ καί τινα Χήραν πενιχρὰν, βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά. καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ Χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη, πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ. αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήματος αὐτῆς, ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε· Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

τμζ. η. ΚΑ'. σμη. καὶ Περὶ τῆς τὰ δύο λεπτὰ βαλούσης, οδ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ̃ ΤΟΥ̃ Α'ΣΩ'ΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οθ'.

ΙΕ'. ρυ'. Ἔιπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο Υἱούς. Ϛ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ Πατρί. Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον· Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος Υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς Χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν Χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι· Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν Πολιτῶν τῆς Χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους· Καὶ ἐτεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ Πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι; Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου, Ϛ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι Υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου· Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, Ϛ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι Υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ Πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. καὶ ἐξενέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ Υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ. καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας, καὶ χορῶν· Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει. καὶ ἔθυσεν ὁ Πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν Πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ Πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέ ποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέ ποτε ἔδωκας Ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ Υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν Μόσχον τὸν σιτευτόν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Περὶ τοῦ ἀποδημήσαντος εἰς Χώραν μακρὰν νζ'.

Τῇ β'. τῆς Ἀποκρέω. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μθ'.

Α'. ριζ'. α. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι Κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώ-

Περὶ τοῦ Πώλου, λβ'.

πων ἐκάθισε. λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀποστελεῖ ὧδε· Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον τὸν Πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν, ἔξω ἐπὶ τοῦ Ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων, ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες τὸν Πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς, καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἀφῆκαν αὐτούς. καὶ ἤγαγον τὸν Πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν. καὶ οἱ προάγοντες, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες. Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη Βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ Ἱερόν. καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα Μαθητῶν.

ρι η. β.

ρι θ. α.

ρκ. α.

Τῇ γ΄. τῆς Ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξδ΄.

ΙΔ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ τὸν Ἰησοῦν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν. καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ Ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ· Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν Ἀζύμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ Πάσχα; Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς. ὑπάγετε εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ Οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ Διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει Ἀνώγεων μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ὑμῖν· Καὶ ἐξῆλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα, καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ Τρυβλίον· Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, καὶ εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ Σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ Ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς Ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίω καινὸν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ

ρξ. β.

Περὶ τοῦ Πάσχα μέ.

ρξ α. β.

Περὶ τῆς παραδόσεως Προφητεία, μς. ρξ β. ά.

ρξ γ. β.

ρξ δ. ς.

ρξ ε. α.

ρξ ς. β.

ρξ ζ. ς.

ρξ η. δ.

ρξθ. ε. νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Παταξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ Πέτρος ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον· Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως ἀπελθὼν προσεύξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι, καὶ ἀδημονεῖν· καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ· Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών· καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι) καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι· Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδοται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν· Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.

Τῇ Δ'. τῆς Ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξέ.

ΙΔ'. ρπα. α. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λαλοῦντος τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς Μαθητὰς, παραγίνεται Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Χαῖρε Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν· Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἐκράτησαν αὐτόν· Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με; ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. Καὶ εἷς τις Νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού-

ρπβ. β.

ρπγ. α.

ρπδ. α.

ρπε. ε.

ρπς. ι.

ρπζ. α.

ρπθ. β. ησεν αὐτῷ, ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον ἐζήτων κατὰ τῦ Ἰησῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὕρισκον. Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῦ. καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῦ, λέγοντες· ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτῦ, λέγοντος· ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως, ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησῦν, λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί σοῦ κατα- ρυα. α. μαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο· Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τῦ εὐλογητῦ; Ὁ δὲ Ἰη- ρυβ. σῦς εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυ- νάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τῦ Οὐρανῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς διαῤῥήξας ρυγ. α. τὸν χιτῶνα αὐτῦ, λέγει· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασ- φημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν, εἶναι ἔνοχον θανάτυ· ρυδ. α. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτῦ, καὶ κο- λαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος τῦ Πέτρυ ἐν τῇ Αὐ- ρυε. α. λῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαι- νόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τῦ Ναζαρηνῦ Ἰησῦ ἦσθα. Ὁ δὲ Περὶ τῆς ἀρνήσε- ως τῦ Πέτρυ, μζ. ἠρνήσατο, λέγων· οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι, τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ Προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνη- σε. Καὶ ἡ Παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ρυς. ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν· ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο· Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιά- ζει. Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀ- μνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρυ Ἀλέκτωρ ἐ- ρυζ. φώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήμα- β. τος, ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησῦς, ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε. Καὶ διαθέως τὸ πρωὶ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιε- ρυη. β. ρεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησῦν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

Τῇ Ε'. τῆς Ἀποκρέω.

Ἐκ τῦ κατὰ Μάρκον. ξς'.

ΤΩ̄, καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβού- ΙΕ', λιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ Συνέδριον κατὰ τῦ Ἰησῦ· καὶ δήσαντες αὐ- τὸν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν τῷ Πι- λάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλά- τος. Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ ρυθ. δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις. α. Καὶ κατηγόρουν αὐτῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά. σ. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, α. λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου σα. κατα- μαρτυροῦσιν· Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἔτι σβ. οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν β. Πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐ- τοῖς ἕνα δέσμιον, ὃν περ ἠτοῦντο. Ἦν δὲ σγ. ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασια- δ. στῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον

ἐπε-

ἐπεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς· σδ. α. λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; (ἐγίνωσκε γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς.) Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω, ὃν λέγετε Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

σε. ε. σς. α.

Τῇ ε΄. τῆς Ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξή.

ΙΕ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ Στρατιῶται παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν, ἤγαγον αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Κρανίου τόπος. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἴδε, Ἠλίαν φωνεῖ. Δραμὼν δέ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων·

σζ. Διακοπὴ σί. α. Διακοπὴ σιγ. Διακοπὴ σιθ. σκβ. β.

ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέπνευσε· καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ Σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

σκγ. α. σκδ. β. σκε. β. σκς. ς.

Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρέ.

ΚΑ΄. Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων, ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῆς ἐπερχομένης τῇ οἰκουμένῃ. Αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπέλθῃ

Περὶ τῆς συντελείας, οέ. Διακοπὴ ΚΑ΄. ρς. συζ. β. Διακοπὴ

ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελάσεται Θῷ πάντας τοὺς καθημένους Θῷ πρόσωπον πάσης τῆς Γῆς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρς'.

ΚΕ'. σογ. ι.

ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ξά. Καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ Ἔθνη· καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ Ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἔρίφια ἐξ ἀριστερῶν· Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου· Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε· Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς Κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τῇ Β'. τῆς Τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρς'.

ΙΘ'. Περὶ τοῦ πώλου, ξή.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὡς ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθφαγὴ, καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ Ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι Κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι, εὑρήσετε Πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν Πῶλον, εἶπον οἱ Κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν Πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον· ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

σλβ. β.

σλγ. β.

καὶ

καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιβίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν Πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ, περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνη ἐν Οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίμησον τοῖς Μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. Ἦλθε δὲ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν, ὅ εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ Οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει ὁ Διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου φάγω; Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον. ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ, εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος πο-

σλδ. α.

σλε. ι.

Διακοπὴ ΚΒ'. ρή. σξγ.

Περὶ τοῦ Πάσχα, ος.

σξδ. ι.

σξε. β.

τήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον· Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς Τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν· ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ μου, Βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς Τραπέζης μου ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ Θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα Φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων· Ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον. Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς Ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·

σξς. α.

σξζ. β.

ξση. β.

σξθ. α.

Περὶ τῆς φιλονεικησάντων τίς μείζων ὀφ.

σο. β.

σοα. ι.

σοβ. ε.

σογ. ε.

Περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ Σατανᾶ οή.

σοδ. β. Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι, καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον Ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τὸ, καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος, εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

σοε. α. σοϛ. έ. σοζ. η. σοη. ι. σοθ. α.

Τῇ Γ'. τῆς Τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρθ'.

ΚΒ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος, εἰς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα, προσηύχετο, λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν, μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς Μαθητὰς, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημεῖον δέδωκεν αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς, καὶ Στρατηγοὺς τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν, καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν· Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς Αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν Παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν Ἀλέκτωρ. καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέ-

σπε. α. σπϛ. β. σπζ. α. σπη. ι. σπθ. α. συ. α. συα. α. συβ. α. συγ. β.

συδ. α. τῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

συε. β. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ Λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

συζ. συη. ι. συθ. β. τ. α.

Τῇ Ε'. τῆς Τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κθ' Λουκᾶ. ρ'.

ΚΓ. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Λαοῦ πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ ἤρξαντο κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ Ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν Βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

τα. ι. τβ. α.

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις. τγ.
Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἕως ὧδε. Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρῴδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν Λαὸν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐτὸν, ἀπολύσω. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ Ἑορτὴν ἕνα. Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γε-

τγ. δ. τδ. ι. τε. β. τς. ε. Περὶ τῆς παρὰ Ἡρῴδου ἐξουθενήσεως, οθ'. τζ. δ. τη. ια. τθ. β. τι. α.

νομέ-

νομβρίαν ἐν τῇ Πόλει ἢ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ ἐφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν· Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; αἰτίαν θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν, ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι, καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκεινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ Λαοῦ, καὶ Γυναικῶν. αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι. Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν. Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς Ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς Βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ Καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ Πνεῦμά μου· Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέστρεφον. Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ Γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος (οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν) ἀπὸ Ἀριμαθαίας Πόλεως τῆς Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ Σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, ὃ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. Καὶ ἡμέρα ἦν Παρασκευὴ, καὶ Σάββατον ἐπέφωσκε. Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ Γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ Μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ Σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν Σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

τια. α. τιβ. θ. τιγ. α. τιδ. α. τιε. α. τις. ι. Περὶ τῆς ἀποπεμφθέντων Γυναικῶν, τ'. Διακοπὴ Διακοπὴ ΚΓ'. ρια. τκη. β. τκθ. β. τλ'. β. τλα. ι. τλβ. α. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, πβ'. τλγ. α. τλδ. ι. τλε.

Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιϛ'.

ϛ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος. Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν, μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰδὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ
μβ. ι. τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ Ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς Ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστεράσου τί ποιεῖ ἡ δεξιάσου· ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ Ὑποκριταὶ, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς Γωνίαις τῶν Πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
μγ. ε. ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ Ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ Πατρίσου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ, μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ Ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομάσου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλείασου· Γενηθήτω τὸ θέλημάσου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιζ'.

ϛ. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει μδ. ϛ. καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ Οὐράνιος· Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ Ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρίσου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ· Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυρὸν ἐν Οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀναγινωσκόμενα εἰς τὰς παννυχίδας τῆς Πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρέ.

ΚΑ'. σμθ'. Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται Ἔθνος ἐπὶ Ἔθνος, καὶ Βασιλεία ἐπὶ Βασιλείαν· σεισμοί τε κατὰ τόπους, καὶ λοιμοὶ, καὶ λιμοὶ ἔσονται. Φόβητρά τε, καὶ σημεῖα ἀπ' Οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς Συναγωγὰς, καὶ Φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ Γονέων καὶ Ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ Στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ Ὄρη. καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς Χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ Ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ καὶ Ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς συνοχὴ Ἐθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου· ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ Οἰκουμένῃ. Αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς. Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ

Περὶ τῆς συντελείας, ρέ.

ρς. σν. β.

σνα. β.

σνβ. β.

σνγ. β.

σνδ. β.

σνε. β.

σνϛ. ι.

ρξ. σνζ. β.

σνη. β.

σνθ. β.

καρ-

καρδίαι ἐν κραπάλῃ ἢ μέθῃ, ἢ μερίμναις βιωτικαῖς, ἢ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Τῇ Γ'. Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιϛ'.

ε'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου. Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ Ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται· Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πατὲρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ Δ'. Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μαρκον. νά.

ΙΑ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος. Ἔχετε πίστιν Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

ρκδ. δ.

ρκθ. ε.

Περὶ ἀμνησικακίας, λδ'.

Διακοπὴ Ματθ. ζ.

νγ. ι.

Τῇ Ε'. Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κ'.

Ζ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται· Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ν'.

ΙΕ'. ρλβ. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται· Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. ρλγ'. δ.

ΕΥ'ΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ' ΤΑ'ΞΙΝ ΤΩ'Ν ΚΕΦΑΛΑΙ'ΩΝ
ΤΟΥ' Υ'ΦΟΥΣ
ΤΟΥ' ΚΑΤΑ' ΜΑ'ΡΚΟΝ
Α'ΓΙ'ΟΥ ΕΥ'ΑΓΓΕΛΙ'ΟΥ.

Α'.	ά.	Α'.	Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.		
	ζ'.	Β'.	Τῇ β'. τῆς ιβ'. Ε'βδ. Ματθαίου.		
	θ'.	Γ'.	Τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ε'βδ.		
	ιδ'.	Δ'.	Τῇ δ'. τῆς ιβ'. Ε'βδ.	α'.	Περὶ τοῦ Δαιμονιζομένου.
Β'.	ιέ.	Ε'.	Τῇ έ. τῆς ιβ'. Ε'βδ.	β'.	Περὶ τῆς Πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, Ματθ. ή. Λουκᾶ θ'.
				γ'.	Περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων. Ματθ. θ'. Λουκ. ί.
	ιζ'.	ς'.	Σαββάτῳ β'. τῶν δ'. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ Λεπροῦ, Ματθ. ς'. Λουκ. κ'.
Γ'.	κ'.	Ζ'.	Κυριακῇ Β'. τῶν έ. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ Παραλυτικοῦ, Ματθ. ιγ'. Λουκ. ιγ'. Ἰωάν. ζ'.
	κά.	Η'.	Σαββάτῳ γ'. τῶν ς'. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Τελώνου, Ματθ. ιδ'. Λουκ. ιδ'.
Δ'.	κγ'.	Θ'.	Τῇ ς'. τῆς ιβ'. Ε'βδ.		
	κδ'.	Ι'.	Σαββάτῳ ά. τῶν ζ'. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα, Ματθ. κά. Λουκᾶ ιέ.
	κς'.	ΙΑ'.	Τῇ β'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.		
	κθ'.	ΙΒ'.	Τῇ γ'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.	ή.	Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῆς, Ματθ. ιθ'. Λουκ. ις'.
	λά.	ΙΓ'.	Τῇ δ'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.		
	λδ'.	ΙΔ'.	Τῇ έ. τῆς ιγ'. Ε'βδ.		
Ε'.	λς'.	ΙΕ'.	Τῇ ς'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.	θ'.	Περὶ τοῦ σπόρου παραβολὴ, Ματθ. κδ'. Λουκ. κβ'.
	λζ'.	Ις'.	Τῇ β'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.		
	μά.	ΙΖ'.	Τῇ γ'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.		
	μς'.	ΙΗ'.	Τῇ δ'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.	ί.	Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων, Ματ. ιά. Λουκ. κγ'.
	μή.	ΙΘ'.	Τῇ έ. τῆς ιδ'. Ε'βδ.	ιά.	Περὶ τοῦ λεγεῶνος, Ματ. ιβ'. Λουκ. κδ'.
ς'.	μθ'.	Κ'.	Τῇ ς'. τῆς ιδ'. Ε'βδ. Συνάπτει καὶ μέρος ἐκ τοῦ κά.	ιβ'.	Περὶ τῆς Θυγατρὸς τοῦ Ἀρχισυναγώγου, Ματθ. ιέ. Λουκ. κέ.
		ΚΑ'.	Τῇ β'. τῆς ιέ. Ε'βδ. Καὶ ἡ Διακοπὴ τῆς ς'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.	ιγ'.	Περὶ τῆς Αἱμορροούσης, Ματθ. ις'. Λουκ. κς'.
	ν'.	ΚΒ'.	Τῇ γ'. τῆς ιέ. Ε'βδ.		
	νγ'.	ΚΓ'.	Τῇ δ'. τῆς ιέ. Ε'βδ.	ιδ'.	Περὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων Διαταγῆς, Ματ. ιθ'. Λουκᾶ κζ'.
	νθ'.	ΚΔ'.	Αὐγούστῳ κθ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν.	ιέ.	Περὶ Ἰωάννου, καὶ Ἡρώδου, Μάρκ. ιέ.
	ξά.	ΚΕ'.	Τῇ έ. τῆς ιέ. Ε'βδ.	ις'.	Περὶ τῶν έ. ἄρτων, καὶ τῶν δύο ἰχθύων, Ματθ. κς'. Λουκᾶ κή. Ἰωάν. ή.
	ξς'.	Κς'.	Τῇ ς'. τῆς ιέ. Ε'βδ.	ιζ'.	Περὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου, Ματ. κζ'. Ἰωάν. θ'.
	ξθ'.	ΚΖ'.	Τῇ β'. τῆς ις'. Ε'βδ.	ιή.	Περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, Ματθ. κή.
Ζ'.	οά.	ΚΗ'.	Τῇ γ'. τῆς ις'. Ε'βδ.		
	οβ'.	ΚΘ'.	Τῇ δ'. τῆς ις'. Ε'βδ.		
	ογ'.	Λ'.	Τῇ έ. τῆς ις'. Ε'βδ.	ιθ'.	Περὶ τῆς Συροφοινίσσης, Ματθ. κθ'.
	οδ'.	ΛΑ'.	Σαββάτῳ δ'. τῶν κ'. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ μογγιλάλου, καὶ Κωφοῦ.
	ος'.	ΛΒ'.	Τῇ ς'. τῆς ις'. Ε'βδ. Ἀπὸ τῆς παρούσης Β'. εἰς τὰς Ε'βδομάδ. τῶν Λουκ.	κά.	Περὶ τῶν ζ'. Ἄρτων, Ματθ. λά.
Η'.	οζ'.	ΛΓ'.	Τῇ β'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.	κβ'.	Περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, Ματ. κβ'. Λουκᾶ μδ'.
	πά.	ΛΔ'.	Τῇ γ'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.	κγ'.	Περὶ τοῦ Τυφλοῦ.
	πβ'.	ΛΕ'.	Σαββάτῳ έ. τῶν κδ'. Νηστειῶν.		Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως. Ματ. λγ'. Λουκ. κθ'.
	πγ'.	Λς'.	Τῇ δ'. τῆς ιγ'. Ε'βδ.		
	πέ.	ΛΖ'.	Κυριακῇ Γ'. τῶν Νηστειῶν.		
Θ'.	πζ'.	ΛΗ'.	Αὐγούστῳ ζ'.	κέ.	Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, Ματθ. λέ. Λουκ. λ'.
	πθ'.	ΛΘ'.	Τῇ έ. τῆς ιγ'. Ε'βδ.		
	υά.	Μ'.	Κυριακῇ Δ'. τῶν κς'. Νηστειῶν.		Περὶ τοῦ σελυνιαζομένου, Ματθ. λέ. Λουκᾶ λά.
	υέ.	ΜΑ'.	Τῇ ς'. τῆς ις'. Ε'βδ.	κζ'.	Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων, Ματθ. λζ'. Λουκ. λβ'.
	υθ'.	ΜΒ'.	Τῇ β'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.	κή.	Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι τὴν Γυναῖκα, Ματθ. μ'.
Ι'.	ργ'.	ΜΓ'.	Τῇ γ'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.		
	ρέ.	ΜΔ'.	Τῇ δ'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.		
	ρζ'.	ΜΕ'.	Τῇ έ. τῆς ιδ'. Ε'βδ.	κθ'.	Περὶ τῶν ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν Κύριον, Ματθ. μά. Λουκ. ξγ'.
	ρί.	Μς'.	Τῇ ς'. τῆς ιδ'. Ε'βδ.		
	ριβ'.	ΜΖ'.	Κυριακῇ Ε'. τῶν λ'. Νηστειῶν.		Περὶ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου, Ματθ. μγ'.

ρις'.

ριδ'. ΜΗ'. Τῇ β'. τ ιέ. Ε'βδ. λά. Περὶ τῶ Βαρτιμαίυ τῶ Τυφλῶ, Ματθ. μδ'. Λυκ. ξδ'.

ΙΑ'. ριζ'. ΜΘ'. Τῇ β'. τ Α'ποκρέω. λβ. Περὶ τῶ Πωλου, Ματθ. μέ. Λυκ. ξή. Ἰωαν. ιδ'.

ρκ'. Ν'. Τῇ γ'. τῆς ιέ. Ε'βδ. λγ'. Περὶ τῆς ξηρανθείσης Συκῆς, Ματθ. μζ'.

ρκδ'. ΝΑ'. Τῇ δ'. τῆς ιέ. Ε'βδ. λδ'. Περὶ Α'μνησικακίας.

ρκζ'. ΝΒ'. Τῇ έ. τῆς ιέ. Ε'βδ. λέ. Περὶ τῶ ἐπερωτησάντων τὸν Κύριον Α'ρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων.

ΙΒ'. ρκή. ΝΓ'. Τῇ ς'. τῆς ιέ. Ε'βδ. λς'. Περὶ τῶ ἀμπελῶνος, Ματθ. ν'. Λυκᾶ ό.

ΝΔ'. Τῇ β'. τ ις'. Ε'βδ. λζ'. Περὶ τῶ ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κλῆσον, Ματθ. νβ'. Λυκ. οά.

ρλ'. ΝΕ'. Τῇ γ'. τ ις'. Ε'βδ. λή. Περὶ τῶ Σαδδουκαίων, Ματθ. νγ'. Λυκ. οβ'.

ρλά. Νς'. Τῇ δ'. τ ις'. Ε'βδ. λθ'. Περὶ τῶ Γραμματέως.

μ'. Περὶ τῆς τῶ Κυρίυ ἐπερωτήσεως, Ματ. γδ'. Λυκ. λέ.

ρλέ. ΝΖ'. Τῇ έ. τῆς ις'. Ε'βδ. μα. Περὶ τ τὰ δύο λεπτὰ βαλόντος.

ΙΓ'. ρλζ'. ΝΗ'. Τῇ ς'. τ ις'. Ε'βδ. μβ'. Περὶ τ σωτελείας, Ματθ. νζ'. Λυκ. οέ.

ρλθ'. ΝΘ'. Τῇ β'. τ ιζ'. Ε'βδ.

ρμβ'. Ξ'. Τῇ γ'. τ ιζ'. Ε'βδ.

ρν'. ΞΑ'. Τῇ δ'. τ ιζ'. Ε'βδ.

ρνβ. ΞΒ'. Τῇ έ. τῆς ιζ'. Ε'βδ. μγ. Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, Ματθ. νή.

ΙΔ'. ρνή. ΞΓ'. Τῇ ς'. τ ιζ'. Ε'βδ. μδ'. Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, Ματ. ξβ'. Λυκ. κα. Ἰωαν. ιβ'.

ρξ'. ΞΔ'. Τῇ γ'. τῆς Α'ποκρέω. με. Περὶ τῶ Πάσχα, Ματ. ξγ'. Λυκ. ος'.

μς'. καὶ Περὶ τ Παραδόσεως Προφητεία, Ματθ. ξέ.

ρπά. ΞΕ'. Τῇ δ'. τῆς Α'ποκρέω. μζ'. Περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρυ, Ματθ. ξς'. Λυκ. οζ'.

ΙΕ'. ρυή. Ξς'. Τῇ ε. τ Α'ποκρέω.

σζ'. ΞΖ'. ΞΗ'. Τὸ ς'. τῷ Α'γίων Παθῶν, καὶ τῆς ἕκτης Ὥρας.

σκζ'. ΞΘ'. Δέκατον τῷ Α'γίων Παθῶν. μή. Περὶ τῆς αἰτήσεως τῶ σώματος τῶ Κυρίυ, Ματ. ξη. Λυκ. πβ'. Ἰωαν. ιή.

Ις'. σλ'. Ο'. Ε'ωθινὸν Β'.

σλς'. ΟΑ'. Ε'ωθινὸν Γ'.

Εὐαγγέλιον Ἰωάννου Ναυπλίου
Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροδίων

ΒΙΌΣ ΤΟΥ̃ ΑΓΙΌΥ ΚΑῚ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΚΑΤᾺ ΣΩΦΡΌΝΙΟΝ.

ΜΑΡΚΟΣ, Μαθητὴς καὶ ἑρμηνευτὴς Πέτρου, καθὼς τοῦ Πέτρου ἐξηγουμένου ἀκήκοε, παρακληθεὶς ἐν τῇ Ῥώμῃ παρὰ τῶν ἀδελφῶν, βραχὺ συνέταξεν Εὐαγγέλιον· ᾧπερ ἐντυχὼν Πέτρος ἐδοκίμασε, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθησόμενον ἀνθεντίσας ἐξέδωκε, καθὰ συνεγράψατο Κλήμης ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν ὑποτυπώσεων Λόγῳ, καὶ Παπίας Ἱεραπολίτης Ἐπίσκοπος. Μέμνηται τούτου τοῦ Μάρκου καὶ Πέτρος ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπιστολῇ, ἐπ' ὀνόματι Βαβυλῶνος, εἰκονικῶς Ῥώμην σημαίνων· ἀσπάζεται ὑμᾶς φησὶν ἡ ἐν Βαβυλῶνι συν̀ τῇ Ἐκλεκτῇ, καὶ Μάρκος ὁ ἐμὸς Υἱός. Παραλαβὼν τοιγαροῦν τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπερ αὐτὸς συνέταξε, καταλαμβάνει τὴν Αἴγυπτον, καὶ πρῶτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ἰησοῦν Χριστὸν κηρύττων, κατεστήσατο Ἐκκλησίαν. Τοσαύτῃ παιδεύσει καὶ βίου καρτερίᾳ διέπρεψεν, ὥστε πάντας τοὺς ἀκολουθοῦντας τῷ Χριστῷ ἕπεσθαι τῇ τούτου διαγωγῇ. ὅθεν καὶ Φίλων ὁ τῶν Ἰουδαίων ἐλλογιμώτατος, ὁρῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρώτην Ἐκκλησίαν ἔτι ἰουδαΐζουσαν, ὡσανεὶ εἰς ἔπαινον τοῦ οἰκείου Ἔθνους, βίβλον περὶ τῆς τούτων διαγωγῆς συνεγράψατο. καὶ ὥσπερ Λουκᾶς διηγεῖται τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις πιστεύσαντας πάντα ἐσχηκέναι κοινὰ, οὕτω κἀκεῖνος ὅπερ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μάρκου τοῦ Διδασκάλου ἑώρα γινόμενον, τῇ μνήμῃ παρέδωκε. τελευτήσας δὲ τῷ ὀγδόῳ τοῦ Νέρωνος ἔτει, ἀπετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, διαδεξαμένου αὐτὸν Ἀνανίου.

ΤΟΥ̃ ΑΥΤΟΥ̃ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ̃ ΒΙΌΣ ΕΚ ΤΗ̃Σ ΤΟΥ̃ ΔΩΡΟΘΕΌΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑῚ ΤΥΡΙΩΝ ΕΠΙΣΚΌΠΟΥ ΣΥΝΌΨΕΩΣ.

ΜΑΡΚΟΣ ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ πρῶτος Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ πάσῃ τῇ Περιχώρῳ αὐτῆς ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου. ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ μέχρι Πενταπόλεως· ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κάλων λαβὼν κατὰ τοῦ τραχήλου, καὶ συρθεὶς ἀπὸ τῶν καλουμένων Βουκόλου τόπων, ἕως τῶν καλουμένων Ἀγγέλων, ἐκεῖ ἐκάη πυρὶ ὑπὸ τῶν Εἰδωλομανῶν. Μὴν φαρμουθίλεως, καὶ ἐκεῖ ἐταφη ἐν τοῖς Βουκόλου.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς μάρκος.

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΠΡΩΤΩ

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐν τῷ κατὰ Μάρκον. ι.

Β'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων. καὶ ἤρξαντο οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον· ὥστε Κύριός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου. καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν Συναγωγήν. Καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ ξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς, ὡς ἡ ἄλλη.

Περὶ τοῦ ξηραμμένην ἔχοντος τὴν χεῖρα, ζ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α'.

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. έ.

Α'. ιη. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ιησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ. ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Σαββάτῳ Β'. τῶν Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ς'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν, ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι πάντες ζητοῦσί σε. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας Κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα. Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν Λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη, καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Α'. ιζ. η. Περὶ τοῦ Λεπροῦ, δ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'.

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ζ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ. καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, Παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ Β'. κ. α. Περὶ τοῦ Παραλυτικοῦ, έ.

μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες, χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ Παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ Παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ Πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ Παραλυτικῷ· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· ἔγειραι, καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ Παραλυτικῷ·) Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων. Ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

Σαββάτῳ Γ'. τῶν Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ή.

Β'. ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ Τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ Τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν Τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν Τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει; Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

κα. β. Περὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Τελώνου, ς'.

κβ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'.

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λζ'.

Η'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν· Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν Κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

πε. β.

Σαββάτῳ Δ'. τῶν Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λά.

Ζ'. οδ. ι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐστέναξε, Ϛ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθὰ, ὅ ἐστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν. Ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον. καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Περὶ τοῦ μογιλάλου, καὶ Κωφοῦ.

οε. η.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'.

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μ'.

Θ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν Υἱόν μου πρὸς σὲ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον, καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς Μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν Πατέρα αὐτοῦ, πόσος χρόνος ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε, καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴτι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ Πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε, βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγώσοι ἐπιτάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

υα. β.

Περὶ τοῦ σεληνιαζομένου, κστ.

υβ. ι.

υγ. β.

Σαββάτῳ Ε'. τῆς Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κῆ Μάρκου. λέ.

Η. πβ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὰς Κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, εἷς τῶν Προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως, κδ'.

πγ. β.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε'.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐκ τοῦ κῆ Μάρκου. μζ'.

Ι'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν· καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ριβ. β.

ριγ. ς.

Περὶ τῆς τῶν Ζεβεδαίου, λ'.

Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ Υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος. Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ριδ. β.

ριε. δ.

Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ τοῦ κῆ Ἰωάννου. λθ'.

ΙΑ'. υδ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὡς τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς Κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει.) Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πρὸς

Περὶ τῆς Ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου, ια'.

αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς Μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν Πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταί· Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουσε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας; ἐάντις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δέτις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ Μαθηταὶ αὐτῷ. Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει· Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε· καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς Συμμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθανωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.) καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει σοι ὁ Θεός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου· Λέγει αὐτῷ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις τοῦτο; Λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐρχόμενος· Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα· Ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖσε. Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.) Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέμου ὁ ἀδελφός· Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν· καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε· Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. Τινὲς δὲ αὐτῶν

εἶπον.

εἶπον. Οὐκ ἠδύνατο ἕτερος ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα μὴ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε τὸν λίθον· λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα· Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ; Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ἤδειν, ὅτι παντότέ μου ἀκούεις, ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς, δεδεμένος τοὺς πόδας, καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν· Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Εἰς τὴν Λιτὴν· Ζήτει, τῇ Β'. τῆς Α'. τοκρέω. Φύλ. 129. Ἄλλο. Ζήτει τῇ β' τῆς Τυρινῆς, φύλ. 134.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Ἐκ τοῦ κθ' Ματθαίου. πγ'.

ΚΑ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθφαγῆ, πρὸς τὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο Μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν Κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν. καὶ εὐθέως εὑρήσητε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε· ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου· Πορευθέντες δὲ οἱ Μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον, καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ Πόλις, λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς ὁ Προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ

Περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πώλου, μέ. σζ. ζ. Ησαΐας, ξβ'. Ζαχ. θ'. " " σπ. β.

Διακοπὴ πδ'.

σι.γ. Ἱερῷ καὶ λέγοντας. Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν· καὶ εἶπον αὐτῷ. Ἀκούεις, τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς Πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

Ψαλμ.η'. ,, ,, σιδ. ς.

Τῆς Λειτουργίας τῶν Βαΐων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μά.

ΙΒ'. ιγη. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μῦρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν· Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ ἐστί· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου· Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς. τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ Σημεῖον.

Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, ιβ'. ιγθ. ι. α. ς. ρα. ζ. Ζαχ. θ'. Περὶ τῆς ὄνου, ιδ'.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Β'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. πέ.

ΚΑ'. σιδ. ρ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Πόλιν, ἐπείνασε. καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ. Καὶ ἰδόντες οἱ Μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν

Περὶ τῆς ξηρανθείσης Συκῆς, μζ'. σιε. ς.

τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἄρθητι· ϗ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται. ϗ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ Προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε. Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ Ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ϗ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα. ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ Οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ Οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὡς Προφήτην. ϗ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· οὐκ οἴδαμεν· Ἔφη αὐτοῖς ϗ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, ϗ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἐγὼ Κύριε, ϗ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ Πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ Τελῶναι ϗ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ϗ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι ϗ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ. ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, ϗ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, ϗ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, ϗ ᾠκοδόμησε πύργον· ϗ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, ϗ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγιζεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. ϗ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· ϗ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, λέγων. ἐντραπήσονται τὸν Υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν Υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ϗ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· ϗ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, ϗ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ϗ δοθήσεται ἔθνει, ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

σις. δ. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Χριστὸν Ἀρχιερέων, ϗ Πρεσβυτέρων, μή.

σιζ. β. Περὶ τῶν δύο υἱῶν Παραβολὴ, μθ'.

σιη. ε.

σιθ.

Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος, ν'.

Ψαλμ. ριζ. ,, ,, ,,

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Β'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μή.

ΚΔ'. σμγ. β. Περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ρζ.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων. Ὁρᾶτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ Βασιλεία ἐπὶ Βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους. πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων. Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν· καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς. καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ Οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, ἑστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων, νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ Ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω, ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν Σαββάτῳ. ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς Κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε. ἐγερθήσονται γὰρ Ψευδόχριστοι, καὶ Ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ, μὴ ἐξέλθητε. ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ Ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ Σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων,

σμθ. β. σν. ϛ. σνα. β. σνβ. ϛ. σνδ. ϛ. σνε. ε. σνϛ. ε. σνζ. ε. ρ'. σνη. β. σνθ. β.

σμδ. α. σμε. ε. ηθ'. σμϛ. ϛ. σμζ. β. σμή. β.

μων, ἀπ' ἄκρων Οὐρανῶν, ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπο δὲ της συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. ρά.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Γ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ηά.

ΚΒ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν, μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν. Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ Γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται Γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς Γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν Οὐρανῷ εἰσί. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν Νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς, ὅλος ὁ Νόμος, καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαβίδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύ-

σκγ. β. Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων διὰ τὸν κῆνσον, νβ. Περὶ τῶν Σαδδουκαίων, νγ'. ηβ'. Ε'ξοδ. α. 3. σκδ. 5. ηγ'. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος Ἰησοῦν, ὁμοίως, νδ'. σκε. β. Περὶ τῆς τοῦ Κυρίου περωτήσεως, νέ.

Ψαλμ. ρϑ'. πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδυνάτο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐ δὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε. Λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασι ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι, πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια ἑαυτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν. Φιλοῦσί τε τὰς πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββὶ Ῥαββί. Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ Διδάσκαλος ὁ Χριστός. πάντες δὲ ὑμεῖς Ἀδελφοί ἐστε. Καὶ Πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μηδὲ κληθῆτε Καθηγηταί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστιν ὁ Καθηγητὴς, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν Χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχόμενοι. διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι κλείετε τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ Ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ Ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν; ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν; καὶ ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον; τὸ δῶρον, ἢ τὸ Θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον; Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ Οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταὶ, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται

σκς. β. σκζ. β. ΚΓ'. υδ'. Περὶ τοῦ παλαιισμοῦ τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, νς'. σκη. ε. σκθ. β. σλ. ε. σλα. ε. υέ. σλβ. ι. σλγ. ι. υς'. σλδ. ε. σλε. ε. σλς. ε.

σλζ. ε. νηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς ϛ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν Προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων· καὶ λέγετε· εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν Προφητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς Προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν Πατέρων ὑμῶν. Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφήτας, καὶ Σοφοὺς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε, καὶ σταυρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ Πόλεως εἰς Πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς Προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε.

σμ. ε.

σμα. ε.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. ρβ'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ϛ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ Ἄγγελοι τῶν Οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος. Ὡς δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν· καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται. Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, ϛ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ Οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ϛ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος ϛ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. χρονίζει

ΚΔ'. σξ. ϛ.

Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας, νήσ. σξα. ε.

σξβ. ε.

ργ'. σξγ. ε. σξδ. β.

σξε. ε.

σξϛ. ε.

σξζ. ε.

ὁ Κύ-

ὁ Κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων· ἥξει ὁ Κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί. αἵτινες μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν, ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως· Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν, ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν, ἔρχεται ὁ Κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐν αὐτοῖς. Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω. εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ Κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον λαβὼν, εἶπε. Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ, ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ

Περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων, ξ'. σο. ι.

ΚΕ'. ρδ. σξη. ε. Περὶ τῶν δέκα Παρθένων, νθ'.

ρέ. σξθ. β.

σοα. α.

δέκα

σοβ. ε

δεκα τάλαντα. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ Ἔθνη· καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς περ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. Καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ξά.

σογ. ε

σοδ. α.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Δ'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ'.

ΙΒ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπεδέχετο αὐτὸν ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε, ὁ Κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ Ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων·

Περὶ τῶν προσελθόντων Ἑλλήνων, καὶ ἐρωτώντων τὸν Φίλιππον, ιέ. ργ. δ.

ρδ. ε. Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τ̃ ἀνθρώπ. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τ̃ σίτ πεσὼν εἰς τὴν γ̃ν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μ̃νει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτ̃, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτ̃ ἐν τ῵ Κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

ρε. γ. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπ ειμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

ρς. ε. Νῦν ἡ ψυχή μ̃ τετάραχται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τ̃ς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τ̃τ ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σ τὸ ὄνομα· Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τ̃ Οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

ρζ. δ. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτ῵ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τ̃ Κόσμ τούτ· νῦν ὁ Ἄρχων τ̃ Κόσμου τούτ ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τ̃ς γ̃ς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.

ρη. ι. Ἀπεκρίθη αὐτ῵ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τ̃ νόμ, ὅτι ὁ Χριστὸς μ̃νει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τ̃ ἀνθρώπ; τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τ̃ ἀνθρώπ; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐκ οἶδε π̃ ὑπάγει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς,

ρθ. α. καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτ῵ν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτ῵ν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τ̃ Προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτ. Ἡσαΐου ς'.

Ὅμως μέντοι, καὶ ἐκ τ῵ν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τ῵ν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἤπερ τὴν δόξαν τ̃ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ρια. α. ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ ρια. φῶς εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τ̃ ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν. Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν Κόσμον· Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Δ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρή.

Κσ'. ΤΟῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ Γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ σος. Μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

σοζ. δ.

σοη. β.

Τῇ Ἁγίᾳ & Μεγάλῃ Ε'.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρή.

ΚΒ'. ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ σξ. ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσι τὸν Ἰησοῦ· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ Πάσχα. καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες, ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· πῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν Πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν, ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει ὁ Διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου φάγω, κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ, εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρ-

σξα. θ.

σξβ. θ.

σξγ. γ.

Περὶ τοῦ Πάσχα, οσ'.

σξδ. ι.

σξε. β.

σξς. α.

τον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με, μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ Βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν· Τίς γὰρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατήρ μου Βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, καὶ σύποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς Ἀδελφούς μου· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μη εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπεστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μήτινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· Καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι· Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

σξζ. β. σξη. β. σξθ. α. Περὶ τῶν φιλονεικησάντων τίς μείζων. οζ. σο. δ. σοα. ι. σοβ. ι. Περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ Σατανᾶ, οη. σογ. ε. σοδ. β. σοε. α. σος. ι. σοζ. η. σοη. ι. σοθ. α.

Εὐαγγέλιον Α'. τοῦ Νιπτῆρος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μδ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι παντὰ δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· Καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν

ΙΓ'. ριε. ε. Περὶ τοῦ Νιπτῆρος, ιϛ'.

μὴ

μὴ νίψωσε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

Εὐαγγέλιον Β΄. τοῦ Νιπτῆρος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μέ.

ΙΓ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἔνιψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

ριϛ. α. ριζ. ι. ριη. γ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Ε΄.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρζ΄.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι, καὶ ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ Γυνὴ, ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μῦρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς. Τί κόπους παρέχετε τῇ Γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μῦρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκον-

Κϛ΄. σοδ. α. σοε. α. σοϛ. α. Περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον Μύρῳ, ξβ΄. ρή. σοζ. δ. σοη. γ.

Περὶ τῆς Πάσχα, ξγ.

τὰ ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν Ἀζύμων προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ. Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν Πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ. ὁ Διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ Μαθηταί, ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν μὴ νίψωσε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλήν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστε, ἐὰν ποιῆτε αὐτά. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν. Μήτι ἐγώ εἰμι Κύριε; Ὁ δὲ ἀποκριθείς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει. Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτόν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, Ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς Μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ

σοφ. δ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφάλ. ΙΓ'. μδ'.

ριδ. γ. ριε. ιφ

Περὶ τοῦ Νιπτῆρος, ιϛ'.

ριϛ. α.

ριζ. ε.

ριη. γ.

Πάλιν Ματθ.

σπ. α.

σπα. β.

σπβ. ϛ.

σπγ. ι.

σπε. ϛ.

Περὶ τοῦ Μυστικοῦ δείπνου, ξδ'.

σπς. ς. Βασιλείᾳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαν-
τες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
σπζ. ς. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑ-
μεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ
σπη. ζ. νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατά-
ξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται
τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης. Μετὰ δὲ τὸ
ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γα-
σπθ. α. λιλαίαν· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶ-
πεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθήσον-
ται ἐν σοὶ, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλι-
συ. ς. σθήσομαι· Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
μὴν λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ,
πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ
με. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέῃ με
σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μήσε ἀπαρνή-
σομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ Μα-
συα. α. θηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ
Ἰησοῦς εἰς Χωρίον λεγόμενον Γεθσημα-
συβ. ς. νῆ, καὶ λέγει τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ.
καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύ-
ξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέ-
τρον, καὶ τοὺς δύο Υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο
λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐ-
συγ. δ. τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περιλυπός ἐστιν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρη-
συδ. α. γορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ προσελθὼν μι-
συε. α. κρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προ-
Ἐκ τοῦ κατὰ Λου κᾶν. σευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου εἰ
δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πο-
Κεφ. κβ'. ρθ'. τήριον τοῦτο, πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω,
ἀλλ' ὡς σύ. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος
ἀπ' Οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενό-
μενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύ-
χετο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ, ὡσεὶ
θρόμβοι αἵματος, καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς,
ἔρχεται πρὸς τοὺς Μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει
Πάλιν Ματθ. κς'. αὐτοὺς καθεύδοντας. καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ·
Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆ-
σαι μετ' ἐμοῦ; Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχε-
σθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· συς. ε.
τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν,
προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ συζ. δ.
δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ'
ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου. Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς συη. ς.
πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλ- συθ. δ.
μοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς,
ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου,
τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Τότε ἔρχεται
πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀνα- τ. α.
παύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁ-
μαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ Περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Ἰούδα, ξέ.
ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα
ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς με-
τὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν Ἀρ-
χιερέων καὶ Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ τα. β.
δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ση-
μεῖον, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐτόν· Καὶ εὐθέως προ-
σελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε Ῥαββί.
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ- τβ. γ.
πεν αὐτῷ· Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; Τό-
τε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐ-
πὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ
ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ
πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, ἀφεῖ-
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ τγ. ε.
Ἰησοῦς· ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λα-
βόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθα-
νοῦνται. Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρ-
τι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ
παραστήσει μοι πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶ-

νας Ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην, διδάσκων ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαὶ τῶν Προφητῶν. Τότε οἱ Μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον. Οἱ δὲ, κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ τὸ συνέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν. καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζωσε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ Οὐρανοῦ. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· Οἱ δὲ ἐρράπισαν, λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν Πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη· καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὅρκου· ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι.

τδ. α. τε. ς. ρϑ'. τς. δ. Ἀρνησις Πέτρου, ξς'. τζ. δ. τη. β. τϑ. ς. τ. α. τ α. ς. τ β. β. τγ. α. τ δ. α. τ ε. α. τ ς. α. τ ζ. ε. τ η. α.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α'.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μϛ'.

ΙΓ'. ρκε. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν διδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται παντες, ὅτι ἐμοὶ Μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει, ἕως οὗ απαρνήσῃ με τρίς.

ρκϛ. α.

ΙΔ'. μζ'. ρκζ. ι. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία. πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς εμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε, καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν· Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ὑμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ. ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν, λέγω ὑμῖν. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι. Καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μείνῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ Κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό. ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ Κόσμος με οὐκ ἔτι

θεω-

θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ
ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πα-
τρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν.
Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρων αὐ-
ρκθ. α. τὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με. Ὁ δὲ ἀ-
γαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πα-
τρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμ-
ρλ. ε. φανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν· Λέγει αὐτῷ Ἰού-
δας· (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης.) Κύριε, τί γέ-
γονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυ-
τὸν, καὶ οὐχὶ τῷ Κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με,
τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀ-
γαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμε-
ρλα. α. θα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ
μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ
ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με Πατρός. Ταῦτα λελά-
ρλβ. ε. μθ'. ληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων. Ὁ δὲ Πα-
ράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὃ πέμ-
ψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος
ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς
πάντα, ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑ-
μῖν· Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ
καθὼς ὁ Κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑ-
μῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία,
μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον·
πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα, ὅτι ὁ Πα-
τήρ μου μείζων μου ἐστί. καὶ νῦν εἴρηκα ὑ-
μῖν, πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γενηται,
πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ'
ὑμῶν. ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ Κόσμου τούτου
Ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ'
ἵνα γνῷ ὁ Κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πα-
τέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πα-
τὴρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐν-
ΙΕ'. τεῦθεν. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθι-

νὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. πᾶν ν'.
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει ρλγ. δ.
αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαί-
ρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤ- ρλδ. α.
δη ὑμεῖς καθαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον ὃν λε-
λάληκα ὑμῖν, μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται
καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν
τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν
ἐμοὶ μείνητε· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑ-
μεῖς τὰ κλήματα· Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀ-
γὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν·
ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν
μήτις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ
κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν
αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίε-
ται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήμα-
τά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰ-
τήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐ- νά.
δοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί
Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ἠ-
γάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε,
μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ
τὰς ἐντολὰς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ
μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ρλε. ς.
ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μεί-
ζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐὰν ποιῆ- ρλς. ς.
τε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκ ἔτι
ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶ-
δε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ Κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα πα-
ρὰ τοῦ Πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.
Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε-

ξάμην

ξάμλω ὑμᾶς, ϗ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε, ϗ καρπὸν φέρητε, ϗ ὁ καρπὸς ὑμῶν μθρὴ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μυ, δῷ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλυς. εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τῦ Κόσμυ ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τῦ Κόσμυ ὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμλω ὑμᾶς ἐκ τῦ Κόσμυ, διὰ τῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. Μνημονύετε τῦ λόγυ, ὃν ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δῦλος μείζων τῦ Κυρίυ αὐτῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ϗ ὑμᾶς διώξυσιν· εἰ τὸν λόγον μυ ἐτήρησαν, ϗ τὸν ὑμέτερον τηρήσυσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσυσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μυ, ὅτι ὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, ϗὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν ὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν ὐκ ἔχυσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, ϗ τὸν Πατέρα μυ μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ ὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν ὐκ εἶχον· νῦν δὲ ϗ ἑωράκασι, ϗ μεμισήκασι ϗ ἐμὲ ϗ τὸν Πατέρα μυ. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ Λόγος, ὁ γεγραμμθνος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τῦ Πατρός· (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῦ Πατρὸς ἐκπορύεται)· ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμῦ. ϗ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγυς ποιήσυσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσυσιν ὑμῖν, ὅτι ὐκ ἔγνωσαν τὸν Πατέρα ὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμλω. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, ϗ ὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· πῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος ὐκ ἐλύσεται πρὸς ὑμᾶς. ἐὰν δὲ πορλθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν Κόσμον περὶ ἁμαρτίας, ϗ περὶ δικαιοσύνης ϗ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ὐ πιστύυσιν εἰς ἐμέ. Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μυ ὑπάγω, ϗ ὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με. Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ Ἄρχων τῦ Κόσμυ τύτυ κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' ὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκύσῃ, λαλήσει, ϗ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τῦ ἐμῦ λήψεται, ϗ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, ἐμά ἐστι. διὰ τῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τῦ ἐμῦ λήψεται, ϗ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, ϗ ὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρὸν, ϗ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτῦ πρὸς ἀλλήλυς· Τί ἐστι τῦτο, ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν ϗ ὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρὸν ϗ ὄψεσθέ με· ϗὶ, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα; Ἔλεγον οὖν· Τῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; ὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησῦς, ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, ϗ εἶπαν αὐτοῖς· Περὶ τύτυ ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρόν, ϗ ὐ θεωρεῖτέ με· ϗ πάλιν μικρόν, ϗ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι

κλαυ-

ρλζ. δ. νβ'. ρλη. ι. ρλθ. γ. ρμ. ι. ρμα. α. ρμβ. γ. ρμγ. ι. ρμδ. ι. ρμε. ι. Περὶ τῦ Παρακλήτυ, ιζ'. ιζ'. νγ'. ρμς. α. ρμζ. α. νδ'. ρμη. γ. ρμθ. ι.

κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ Κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ Γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν Κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. ρν. δ. Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ρνα. ε. ἀλλὰ παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ Πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν Κόσμον, πάλιν ἀφίημι τὸν Κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. ρνβ. δ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ Κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε. Ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν Κόσμον. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ΙΖ. νέ. ρνγ. ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου τὸν Υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε. Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ Πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν Κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ Κόσμου, σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωσαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ Κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ Ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα

αὐτοῖς τὸν λόγον σε, καὶ ὁ Κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ Κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ Κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ Κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ εἰμί. Ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· Ὁ λόγος ὁ σὸς, ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν Κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν Κόσμον, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ὦσι, καθὼς σὺ Πάτερ ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ Κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν, καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν. Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ, ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἕν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ Κόσμος, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ οὓς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς Κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ Κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῆς κέδρων, ὅπου ἦν Κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

ρνδ. γ.

ρνε. ι.

ρνς. α.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β΄.

Ἐκ τοῦ κζ Ἰωάννου. νή.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῆς κέδρων, ὅπου ἦν Κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον· ὅτι πολλάκις συνήχθη ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς. Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν, ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ, Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; Ἡ οὖν Σπεῖρα καὶ ὁ Χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων, συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ

ΙΗ΄.

ρνς. α.

ρνζ. ι.

ρνη. α.

ρνθ. ι.

ρξ. α.

ρξ α. α.

ρξ β. α.

ρξ γ. ι.

γὰρ Πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν Ἀρ-
ρξδ. χιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊά-
β. φας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι
ρξε. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ
ι. τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σί-
ρξϛ. μων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής·
α. ὁ δὲ Μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρ-
χιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
ρξζ. αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος εἱ-
ι. στήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν
ὁ Μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ
Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσή-
ρξη. γαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ
α. θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν Μα-
ρξθ. θητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖ-
ι. νος· οὐκ εἰμί. Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ
οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι
ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ'
αὐτῶν ὁ Πέτρος, ἑστὼς καὶ θερμαινόμε-
νος. Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰη-
σοῦν περὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ
τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
ρο. σοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ Κόσ-
α. μῳ. Ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ Συνα-
γωγῇ, καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ
Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλά-
ροα. λησα οὐδέν· Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον
ι. τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε,
ροβ. οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ
α. εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς,
ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· οὕτως
ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐ-
ρογ. τῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρ-
ι. τύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί
με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας
δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.
ροδ. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαι-
α. νόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ὑπηρέται· μὴ
ροε. καὶ σὺ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρ-
α. νήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέ-
γει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγ-
γενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώσε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰη- ροϛ.
σοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώ- α.
ριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον ροζ.
εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ι.
ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρθ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρα- Κϛ'.
τιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰη-
σοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊά-
φαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου
οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συ-
νήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐ-
τῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ
Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ τζ.
δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ τὸ συ- δ.
νέδριον ὅλον, ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τη.
τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ β.
οὐχ εὗρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προ-
σελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελ- τθ.
θόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· οὗτος ϛ.
ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν Ναὸν τοῦ
Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν
αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ, τί οὗτοί σου κατα-
μαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
Ἐξορκίζωσε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· τι.
πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν α.
Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς

δυνά-

δωαμεως, ϗ ἐρχόμβρον Χῶ τῷ νεφελῶν τ̃ Ουρανȣ̃. Τοτε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια ἀυτȣ̃, λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε. Τί ἔτι χρείαν ἔχομβ μαρτύρων; ἴδε νῦ ἠκȣ́σατε τ̃ȣ̀ μαρτυρίαν ἀυτȣ̃. Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος θανάτȣ θ́ί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον ἀυτȣ̃. ϗ ἐκολάφισαν ἀυτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν λέγοντες· Προφήτȣσον ἡμῖν Χριστὲ, τίς ὄξιν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ ἀυλῇ· ϗ προσῆλθεν ἀυτῷ μία παιδίσκη, λέγȣσα· ϗ σὺ ἦθα μετ̀ Ἰησȣ̃ τ̃ȣ̀ Γαλιλαίȣ. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν ἀυτῶν παντων, λέγων· ȣ̓κ οἶδα τί λέγεις· Ἐξελθόντα δὲ ἀυτὸν εἰς τὸν Πυλῶνα, εἶδεν ἀυτὸν ἄλλη, ϗ λέγει τοῖς ἐκεῖ· ϗ ἦθος ἦν μετ̀ Ἰησȣ̃ τ̃ȣ̀ Ναζωραίȣ. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκȣ, ὅτι ȣ̓κ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς ϗ σὺ ἐξ ἀυτῶν εἶ· ϗ γὰ ἡ λαλιά σȣ δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, ϗ ὀμνύειν, ὅτι ȣ̓κ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἀθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. ϗ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τ̃ȣ̀ ῥήματος Ἰησȣ̃, εἰρηκότος ἀυτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

τια. ς. τιβ. β. τιγ. α. τιδ. α. τιε. α. τις. β. τιζ. β.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'.

Ἐκ τ̃ȣ̀ κατὰ Ἰωάννην. νθ'.

ΙΗ. ροσ. α. ροζ. ι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγȣσι τὸν Ἰησȣ̃ν ἀπὸ τ̃ȣ̀ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον. Ἦν δὲ πρωΐ· ϗ ἀυτοὶ ȣ̓κ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Ἐξῆλθεν ȣ̓ν ὁ Πιλάτος πρὸς ἀυτȣ̀ς, ϗ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κ̃ατ̀ τ̃ȣ̀ ἀνθρώπȣ τ̃ȣ̀τȣ; Ἀπεκρίθησαν, ϗ εἶπον ἀυτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, ȣ̓κ ἄν σοι παρεδώκαμβ ἀυτον. Εἶπεν ȣ̓ν ἀυτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε ἀυτὸν ὑμεῖς, ϗ κ̃ατ̀ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε ἀυτόν· Εἶπον ȣ̓ν ἀυτῷ οἱ Ἰȣδαῖοι· Ἡμῖν ȣ̓κ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι ȣ̓δένα· ἵνα ὁ λόγος τ̃ȣ̀ Ἰησȣ̃ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν ȣ̓ν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, ϗ ἐφώνησε τὸν Ἰησȣ̃ν, ϗ εἶπεν ἀυτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τ̃ῶ Ἰȣδαίων; Ἀπεκρίθη ἀυτῷ ὁ Ἰησȣ̃ς· ἀφ' ἑαυτ̃ȣ̀ σὺ τ̃ȣ̀το λέγεις; ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμȣ̃; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰȣδαῖός εἰμι; τὸ Ἔθνος τὸ σὸν, ϗ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάνσε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς· Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ ȣ̓κ ἔξιν ἐκ τ̃ȣ̀ Κόσμȣ τ̃ȣ̀τȣ· εἰ ἐκ τ̃ȣ̀ Κόσμȣ τ̃ȣ̀τȣ ἦν ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ ȣ̓κ ἔξιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν ȣ̓ν ἀυτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκȣ̃ν Βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς· Σὺ λέγεις, ὅτι Βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τ̃ȣ̀το γεγέννημαι, ϗ εἰς τ̃ȣ̀το ἐλήλυθα εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τ̃ῆς ἀληθείας, ἀκȣ́ει μȣ τ̃ῆς φωνῆς. Λέγει ἀυτῷ ὁ Πιλάτος· τί ὄξιν ἀλήθεια; Καὶ τ̃ȣ̀το εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τȣ̀ς Ἰȣδαίȣς, ϗ λέγει ἀυτοῖς· Ἐγὼ ȣ̓δεμίαν αἰτίαν ἀυρίσκω ἐν ἀυτῷ. ἔξι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα· βούλεσθε ȣ̓ν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τ̃ῶ Ἰȣδαίων; Ἐκραύγασαν ȣ̓ν παντες, λέγοντες· Μὴ τ̃ȣ̀τον, ἀλλὰ τὸν

ροη. α. ροθ. ι. ρ. δ. ρα. ρβ. θ. ργ. δ. ρε.

Βα

Βαραββᾶν· ἰῶ δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃ-
ΙΘ'. στὴς. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε· καὶ οἱ στρατιῶται πλέ-
ξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν
ρπϛ. αὐτοῦ τῇ Κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν
δ. περιέβαλον αὐτόν· καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ
Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ
Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν
ρπζ. αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδε-
δ. μίαν αἰτίαν εὑρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰη-
σοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς,
ρπη. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ
α. Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν,
λέγοντες· σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν·
ρπθ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν
ι. ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω
ρν. ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐ-
θ. τῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ
ρια. κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν,
ι. ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν
ρνβ. ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλ-
δ. λον ἐφοβήθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραι-
τώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πό-
θεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔ-
ρνγ. δωκεν αὐτῷ· Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν
ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπο-
λῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
μέσοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τού-
του ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν·
Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν τοῦ-
το ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος.
πᾶς ὁ Βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει
ρνδ. τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τού-
α. τον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τό-
πον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ
Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πά-
ρνε. χα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη, καὶ λέγει τοῖς
ι. Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ
ἐκραύγασαν· ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐ-
τόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν Βα-
ρνς. σιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ
Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα, εἰ
ρνζ. μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν
ι. αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. ρια'.

ΚΖ'. Περὶ τῆς τοῦ Ἰούδα μεταμελείας, ξζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰού-
δας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρί-
θη, μεταμεληθεὶς, ἀπέ-
στρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέ-
ροις, λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα
ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς;
σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ
Ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγ-
ξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀρ-
γύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ
εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.
Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ
αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγ-
ρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐ-
πληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφή-
του, λέγοντος. Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ,,
ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ,,
ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν ,,
αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ ,,
συνέταξέ μοι Κύριος· Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη τκ.
ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν α.
αὐτὸν ὁ Ἡγεμών, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βα- τκα.
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη δ.

αὐ-

αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Ϛ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρε-
σβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει
τκβ. αὐτῷ ὁ Πιλάτος. Οὐκ ἀκούεις πόσα σου
β. καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ πρὸς οὐδὲ ν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν
τκγ. τὸν Ἡγεμόνα λίαν· Κατὰ δὲ ἑορτὴν,
δ. εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσ-
μιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν.
Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Πιλάτος. τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χρι-
τκδ. στόν; ᾔδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν
1. αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βή-
ματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
τκε. ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ'
α. ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰ-
τήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
τκς. ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν,
α. εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο
ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραβ-
βᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν
ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;
Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω· Ὁ
τκζ. δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίη-
1. σεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι
οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γί-
νεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖ-
ρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός
εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ
λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν
τκη. φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
α. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος, πα-
ραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον,
συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. τκθ.
καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ δ.
χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐ-
τοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐ-
τὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐ- τλ.
τῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέ- ς.
δυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗ- τλα.
ρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· α.
τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ϛ'.

Ἐκ τοῦ κζ Μάρκου. ξζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶ- ΙΕ'.
ται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω
τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι Πραιτώ-
ριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύ-
ραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαν-
τες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀ- σζ.
σπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βα- α.
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ
τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐ-
τῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν
αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυ- ση.
σαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐ- α.
τὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· Καὶ ἐξάγουσιν αὐ- σθ.
τὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγα- α.
ρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον,
ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν Πατέρα Ἀλε-
ξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐ-
τοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ σι.
Τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Κρανίου α.
Τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισ- σια.
α.

σιβ. α. μβμον οἶνον. Ὁ δὲ ὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἱματια αὐτῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτα, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτον. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτῦ ἐπιγεγραμμμένη· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο Λῃσάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ ἀνύμων αὐτῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφὴ, ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορεύομμοι ἐβλασφήμων αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐὰ, ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν· σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμμεν, καὶ πιστεύσωμμεν αὐτῷ.

σιγ. ι. σιδ. α.

σιε. α. σις. α. σιζ. ς.

σιη. β.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ριγ.

ΚΖ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμμενος Κρανίου Τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμμένον· καὶ γευσάμμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ καθημμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῦ τὴν αἰτίαν αὐτῦ γεγραμμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο Λῃσαὶ· εἷς

γλγ. δ.

γλδ. α.

Ψαλμ. κα. " " γλε. α. γλς. α.

ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἀνύμων. Οἱ δὲ παραπορεύομμοι ἐβλασφήμων αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμμεν αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ Λῃσαὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, Λαμὰ, σαβαχθανί; τοῦτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλαμῳ, ἐπότιζεν αὐτον. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ Πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημμένων ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόν-

τλζ. ς.

τλη. β.

τλθ. β.

τμ. β.

τμα. ς.

τμβ. α.

τμγ. α.

τμδ. β.

τμε. β.

τμς. β.

τες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες. ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ριά.

ΚΓ'. τιζ. α. τιη. α. τιθ. α. τκ. α. τκα. α. τκβ. β. τκγ. β. τκδ. α. τκε. β. τκϛ. ι. Περὶ τοῦ μετανοήσαντος Λῃστοῦ, πά. τκζ. β.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ Ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγωσοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν Γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ Καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ μέσον· Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ Πνεῦμά μου· Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων. Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέστρεφον. Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

τκη. β. τκθ. α. τλ. β. τλα. ι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξά.

ΙΘ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Εἱστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, Ϛ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· (ἦν γὰρ με-

σβ. ι. σγ. δ. σδ. α. σε. ι.

γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῶ Σαββάτω) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, ϗ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ Στρατιῶται, ϗ τῶ μὲν πρώτω κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῶ ἄλλω τῶ συσταυρωθέντος αὐτῷ· Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἷς τῶν Στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἀθρόως ἐξῆλθεν αἷμα ϗ ὕδωρ· ϗ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, ϗ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ϗ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Ἐξοδ. ιβ. Ἀριθ. θ. Ζαχα. ιβ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ι'.

Ἐκ τοῦ κῦ Μάρκου. ξθ'.

ΙΕ'. σχζ. α.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Σωματος τοῦ Κυρίου, μζ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, βουλήμων βουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, ϗ ἠτήσατο τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· ϗ προσκαλεσάμενος τὸν Κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε· ϗ γνοὺς ἀπὸ τοῦ Κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. ϗ ἀγοράσας σινδόνα, ϗ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, ϗ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· ϗ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἦν δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ϗ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΑ'.

Ἐκ τοῦ κῦ Ἰωάννου. ξβ'.

ΙΘ'. Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κυριακοῦ σώματος, ιή. σε. α.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν Μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ϗ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν ϗ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ ϗ Νικόδημος, (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης ϗ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ϗ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, Κῆπος, ϗ ἐν τῷ Κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. σπ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐκ τοῦ κῦ Ματθαίου. ριδ'.

ΚΖ'. τνα. ι.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, ϗ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ϗ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον. σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς Κουστωδίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΩΝ ΩΡΩΝ,

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς.

Ὥρα Α'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ριά.

ΚΖ'. τιζ. ε. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης, Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων. ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει· Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβαναν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος. Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέμοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος. Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν· Κατὰ δὲ ἑορτὴν, εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββαν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος. τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββαν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ᾔδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ Γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββαν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββαν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω· Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββαν· τὸν δὲ Ἰησοῦν

τιη. α. τιθ. ι. Περὶ τῆς τοῦ Γούδα μεταμελείας, ξζ'. τκ. α. " " " " τκα. δ. τκβ. β. τκγ. δ. τκδ. ι. τκε. α. τκς. α. τκζ. ι. τκη. α.

Φραγγελώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.
τκθ. δ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν Σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ,
τλ. ε. λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα. Τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς Τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου Τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο Λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἀριστερῶν. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ Λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, Λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ ἀθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ Πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες. ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ Γυναῖκες πολλαὶ, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι

τλη. β. τλθ. β. τμ. β. τμα. ε. τμβ. α. τμγ. α. τμδ. β. τμε. β. τμς. β. τμζ. β.

Ψαλμ. κά.

αὐ-

αὐτῷ. ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου.

Ὥρα Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξζ'.

ΙΕ'. σζ. α. ΤΩ̣ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ γραμματεῖς ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι Πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ, πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν, καὶ λέγειν· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. σκ. α. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια. σθ. α. Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν Πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. σι. α. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ Τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Κρανίου Τόπος. σια. α. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. σιβ. α. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. σιγ. ι. ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. σιδ. α. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. σιε. α. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. σις. α. καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφὴ, ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. σιζ. ε. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐά, ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν· σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. σιη. β. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον. Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν· γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν Γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, Λαμὰ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ἴδε Ἠλίαν φωνεῖ. Δραμὼν δέ τις, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέγων· Ἄφετε ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Κεντυρίων, ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ Γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ Σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

σκ. β. σκα. β. σκα. ε. σκβ. β. σκγ. α. σκδ. α. σκε. β. σκς. ε.

Ὥρα ς'.

Ἐκ τοῦ κζ' Λουκᾶ. ρια'.

ΚΓ. τιζ. α τιη. α. τιθ. α. τκ. α. τκα. α.

ΤὩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ ϛ' ἕτεροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε. Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ Ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Στρατιῶται προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ, γράμμασιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν Γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ Ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ Καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖρας σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέστρεφον. Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες, αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Περὶ τῶν μετανοησάντων Λῃστοῦ, πα. τκζ. β. τκη. β.

τκθ. α. τλ. β. τλα. ι.

Ὥρα Θ'.

Ἐκ τοῦ κζ' Ἰωάννου. ξά.

ΤὩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ, ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου· Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἴδε ἡ Μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ Γραφὴ, λέγει· Διψῶ· Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν

ΙΘ'. σα. α. Ψαλμ. κά. " " " σβ. ι. σγ. δ.

σδ. α. σε. ι.

καν αὐτὸ τῷ σώματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε. Τετέλεσται. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ Στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. Ἀλλ' εἷς τῶν Στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἀθρόως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Ἐξοδ. ιβ. Ἀριθ. θ'. Ζαχαρ. ιβ'.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. ρέ.

κζ'. τιζ. ε. τιν. α.

ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων· Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα

ριά. τιθ. ι. Περὶ τοῦ Ἰούδα μεταμελείας, ξζ'.

ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων. Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ

τκγ. τκδ. ι. τκε. β.

Ἡγε-

Ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς. Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη. Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ Στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν Σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου Τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο Λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ, καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγωσοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσω. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· Εἰ Βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γάρ· ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ Λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ,

τκϛ. α. — τκη. α. — τκθ. δ. — τλ. ϛ. — τλα. α. — τλβ. α. — τλγ. δ. — τλδ. α. — Ψαλμ. κά. — ,, — ,, — τλέ. α. — τλϛ. α. — Διακοπὴ Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΓ'. ρια. — Περὶ τοῦ μετανοήσαντος Λῃστοῦ, πά. — Πάλιν Ματθ. τλζ'. ϛ. — τλη. β. — τλθ. β.

τμα. β. γάλη, λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμὰ σαβαχθανί; τουτέστι, Θεέμου, Θεέμου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ηλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ηλίας σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ Πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν· (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν, λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα Γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ. ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ Σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ. καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Ἐξοδ. ιβ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Ιθ'. ξά. σε. ι.

τμβ. β.

τμγ. α.

τμδ. β.

τμε. β.

τμς. β.

Α'ριθ.θ'. Ζαχ.ιβ'.

Πάλιν Ματθ. τμζ. α. τμη. α.

Περὶ τῆς ἀπὸ σεως τοῦ Σώματος τοῦ Κυρίου, ξή.

τμθ. α. τ.

Τῷ Ἁγίῳ, καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Πρωΐ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ριδ'.

ΤΗ, ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον, ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε Κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσα-

ΚΖ'.

τοα. ι.

σθε

σθε ὡς οἴδατε· Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς Κουστωδίας.

Τῷ Ἁγίῳ, καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Ἑωθινὸν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ριέ.

ΚΗ'. Ὀψὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ Οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε. δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδού τινες τῆς Κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν Πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν, ὑμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ Ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ Ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Εωθινὰ Ἀναστάσιμα ΙΑ'.

Εωθινὸν Α'.

Ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. ριϛ'.

ΚΗ'. τνϛ. ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὸ Ὄρος, ὅ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τῦ Πατρὸς, καὶ τῦ Υἱῦ, καὶ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εωθινὸν Β'.

Ἐκ τῦ κατὰ Μάρκον. ό.

Ι ϛ'. ΔΙαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβυ, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίυ, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῦ μνημείυ; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λαμπρὰν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς. Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε. Ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τῦ μνημείυ. Εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

σλβ. β.

σλγ. α.

Εωθινὸν Γ'.

Ἐκ τῦ κατὰ Μάρκον. οά.

Ι ϛ'. ΑΝαστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρωῒ πρώτῃ Σαββάτυ, ἐφάνη πρώτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μυ δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· Ὄφεις ἀροῦσι· Κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώ-

σλδ. η.

σλε. η.

σας χέρας ἐπιθήσωσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εἰωθινὸν Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ριβ'.

ΚΔ'. σλς. α. ΤΗ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα. καί τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

σλζ. β.

σλη. α.

σλθ. η.

Εἰωθινὸν Ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ριγ'.

ΚΔ'. πλθ. η. Περὶ τοῦ Κλεόπα, πγ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν, εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν

ἐπὶ

Χῦ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν Χῷ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην οὗ ἐπορεύοντο· Καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ἑωθινὸν ς'.

Ἐκ τοῦ κθ Λουκᾶ. ριδ'.

ΚΔ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν Πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· Ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα· Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. Ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

τμα. ι.

τμβ. ι.

Ἐκ

Ἑωθινὸν Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξγ'.

Κ'. σθ. ε. ΤΗ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. σι. ε. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια. οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸν ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί,

Ἑωθινὸν Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξδ'.

Κ'. σια. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς, καθεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι. Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· ὅτι σιβ. ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἑστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ Κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Ἑωθινὸν Θ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξέ.

Κ'. σιγ. ε. ΟΥσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. σιδ. ι. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. σιε. ζ. ἀντινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἀντινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. σιϛ. ε. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ

λε-

λεγόμενος Δίδυμος, ἦν ἰῶ μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν, καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ.

σι ζ. θ.

σιη. ι.

σιθ. θ.

Ἑωθινὸν Ι'.

Ἐν τῇ Κ' Ἰωαννίου. ξς'.

ΚΑ'. σκ. θ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μὴν ᾔδεισαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὔ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνὸς) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθαν, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν Γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

σκα. θ.

σκβ. β.

σκγ. θ.

σκε. θ.

Ε'ωθινὸν ΙΑ'.

Ε'κ τοῦ κ Ι'ωάννου. ξζ'.

ΚΑ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλέον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου· Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες. ὅταν δὲ γηράσῃς ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις· Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ. Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ. Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα. Καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

σκζ. θ. σκη. ε. σκθ. θ. σλ. ι. σλα. θ. σλβ. ιβ.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ, ΑΓΙΩ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

1. α'. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. ἤτοι τοῦ Νέου Ἔτους. Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Δ'. ιη. ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ιγ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρὲτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, εἰς τὴν Συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει. κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν· Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῇ Μανδρᾳ.

Ἡσαΐου, ξά.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὰς ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνός. Φύλλ. 208.

2. β'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μάμαντος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ν'.

ΙΕ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ Γεωργός ἐστι· Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε, διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἐφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μήτις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται· Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν· Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ Μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· Μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ Πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

ρλγ. δ'.

ρλδ. ε.

Καὶ τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῦ Νηςευτῦ.

Ἐκ τῦ κῦ Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ιγ'. τῆς Λειτουργίας. Φύλ. 208.

3. γ'. Τῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ, ε'. τῆς Λειτουργίας. Φύλ. 211.

4. δ'. Τῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα.

Ἐκ τῦ κῦ Ματθαίου. λή.

Ι'. ψ δ'. γ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅς τις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῦ Πατρός μου τῦ ἐν Οὐρανοῖς· ὅς τις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγώ, ἔμπροσθεν τῦ Πατρός μου τῦ ἐν Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς Πόλεσιν αὐτῶν.

Διακονία ΙΑ. λθ. ρα. ι.

5. ε'. Τῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν Γραμματεῖς.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλ. 63.

6. ς'. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ Θαύματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν ταῖς Χώναις.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Ζήτει εἰς τὰς ἡ. τοῦ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Φύλ. 207.

7. ζ'. Τῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 114.

8. ἡ. Ἡ Γέννησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Τὸ Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ς'. δ'.

Α'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς Πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ

Σω-

Σωτῆρίμε· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Διακοπή

Τῆς Λειτουργίας.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. δ'.

Ι'. Περὶ τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας λζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθήσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τοῦ λόγου αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε· Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Διακοπή ΙΑ'. η. ρλα.

Περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνῆς. μ'.

9. θ'. Τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἅψας. Ζήτει τῇ γ'. τῆς Β'. Ἑβδομάδος κατὰ Ἰωάννην. Φύλλ. 100.

10. ι'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ξύλου.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅτως ἠγάπησεν ὁ Θεός. Ζήτει τῇ γ'. τῆς Β'. Ἑβδομάδος κατὰ Ἰωάννην. Φύλλ. 13.

11. ια'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ξύλου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν. Ζήτει τῇ γ'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος κατὰ Ἰωάννην. Φύλλ. 27.

12. ιβ'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ξύλου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, σωτήριον. Ζήτει τῇ β'. τῆς ς'. Ἑβδομάδος τοῦ Γαϊνίου. Φύλλ. 27.

13. ιγ'. Εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ξύλου.

Ἐκ τοῦ τοῦ Ἰωάννου. μβ'.

ΙΒ'. Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοί τις διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται. καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα· καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου. Νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

ρε. γ.

τῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἔτι μικρὸν χρόνον, τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι. περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Σαββάτῳ πρὸς τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λθ'.

Ι'. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα ἢ Μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς Πόλεσιν αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ϑ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν Οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ Οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν Κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ Κόσμος δι' αὐτοῦ.

Γ'. ψε'.

14. ιδ'. Ἡ Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου· νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαί-

ΙΒ'. ρπ'.

μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστί. περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ξ'.

ΙΘ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· ρπθ. ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· Ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα. ρνα. ι. ρνβ. δ. Διακοπὴ ρνδ. ι.

ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν Βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα· Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ρνθ. α. ἀπήγαγον, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν· Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· τοῦτον τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς Πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἴδε ἡ Μήτηρ σου· Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, ρνγ'. α. Διακοπὴ ξ α. σβ. Διακοπὴ σε. ι.

καὶ τὰ ἄλλα τὰ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ ἀθρόως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε. καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὕψωσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λ΄.

Η΄. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε. Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί. ὑμεῖς ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ Κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν· πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν. ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν Κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ΄

ΜΕΤΑ΄ ΤΗΝ Υ΄ΨΩΣΙΝ.

Ἐκ τοῦ κζ΄ Μάρκου. λζ΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος. Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν Κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ, τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Η΄.

πέ. β΄.

θ΄. Μάρ.

15. ιέ. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λς΄.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς

Ι΄.

μαρ-

μαρτύριον αὐτοῖς, καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε, πῶς ἢ τί λαλήσητε. δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσετε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ Πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

16. ις΄. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ. Ἕτερα τῇ β΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φωνὴ. 93.

20. κ΄. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἕτερα τῇ γ΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φωνὴ. 114.

23. κγ΄. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. β΄.

Α΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθ' ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος, καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· καὶ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευ-

σας

σας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ· ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς Λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

24. κδ'. Τῆς Ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν Παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις.

Ζητεῖ Σαββάτῳ ιζ'. Ματθαίου. Φ. 79.

26 κς'. Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Θεολόγου.

Ἐκ τοῦ κῆ Ἰωάννου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ.

Ζητεῖ Ἐωθινὸν ιά. Φύλλ. 194.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κῆ Ἰωάννου. ξά.

ΙΘ'. σβ. γ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆκεισαν παρὰ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια· Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλά, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς· ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Διακονὴ ΚΑ'.

κζ. σλβ'.

28. κή. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφη ὁ Ἰησοῦς τοῖς τόποις πεδινοῖς.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς β'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 89.

30. λ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμηνίας.

Ἐκ τοῦ κῆ Ματθαίου. ργ'.

ΚΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ Οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ Φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

1. ά. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Ἀνανίυ.

Ἐκ τῦ κζ Λυκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Ζητεῖται ἐμπροσθεν εἰς τὰς ὀκτὼ τῦ Νοεμβρίυ εἰς τὴν Λειτυργίαν τῆς Ταξιαρχῶν. Φυλλ. 207.

2. β'. Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Κυπριανῦ.

Ἐκ τῦ κζ Ἰωαννῆ.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Ζητεῖται ἐμπροσθεν εἰς τὰς ιγ'. τῦ Νοεμβρίυ Μηνὸς τῆς Λειτυργίας, τῦ Χρυσοστόμυ. Φυλλ. 208.

3. γ'. Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Διονυσίυ τῦ Ἀρεοπαγίτυ.

Ἐκ τῦ κτ Ματθαίυ. νέ.

ΙΓ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ· ἣν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα. τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἀφορίσουσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων· καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὸν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ Οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν.

6. ς'. Τῦ Ἁγίυ ἐνδόξυ Ἀποστόλυ Θωμᾶ.

Ἐκ τῦ κζ Ἰωαννῆ. ξέ.

Κ'. Ὀψίας οὔσης τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

Ζητεῖται Ἑωθινὸν θ'. Ἐν τῇ Κυριακῇ τῦ Ἀντιπάσχα. Φυλλ. 12.

7. ζ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίυ καὶ Βάκχυ.

Ἐκ τῦ κζ Λυκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζητεῖται τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος Λυκᾶ. Φυλλ. 114.

9. θ'. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Ἰακώβυ τῦ Ἀλφαίυ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὄχλον πολύν.

Ζητεῖται τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ματθαίυ. Φυλλ. 42.

12. ιβ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.
Ζήτει τῇ γ. τῆς ιβ. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Ὡς καὶ εἰς τὰς ζ. Φύλλ. 114.
13. ιγ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, καὶ Παπύλου.

Ἐκ τοῦ κῳ Ματθαίου. κά.

Ζ. Εἶπεν ὁ Κύριος· πάντα ὅσα ἂν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ Προφῆται. Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης, ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς. ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν· Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν Ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ. τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ· Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἄρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς.
16. ιϛ. Τῆ Ἁγίᾳ Λογγίνῳ τῇ Ἑκατονταρχῃ.

Ἐκ τοῦ κῳ Ματθαίου.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ.
Ζήτει Εὐαγγέλιον ζ'. Τῶν Ἁγίων Παθῶν. Φύλλ. 178.
18. ιή. Τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ Λουκᾶ.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.
Ζήτει εἰς τὰς ὀκτὼ τοῦ Νοεμβρίου. Τῆς Λειτουργίας τῶν Ταξιαρχῶν. Φύλλ. 207.
21. κά. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἱλαρίωνος.

Ἐκ τοῦ κῳ Λουκᾶ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τόπον πεδινόν.
Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς β'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 89.
23. κγ. Τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Ἰακώβῳ τῷ Ἀδελφοθέῳ.

Ἐκ τοῦ κῳ Ματθαίου.

ΙΓ. ρμα. α. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις; οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ Τέκτονος Υἱός; Οὐχὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας; καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστι Προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. ρμβ. α. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

24. κδ'. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρ@ Ἀρέθα, καὶ τῆς σὺν αὐτῇ.

Εἶπεν ὁ Κύρι@· μὴ φοβῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον.

Ζήτει Σαββάτῳ ιά. Λυχνά. Φύλ. 113.

25. κέ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαρκιανῦ καὶ Μαρτυρίυ.

Ἐκ τῦ κϛ' Λυχνῶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ἐδὼν συγκεκαλυμμένον.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδ@. Φύλ. 120.

26. κϛ'. Τῦ Ἁγίυ ἐνδόξυ Μεγαλομάρτυρ@ Δημητρίυ τῦ Μυροβλύτυ.

Ἐκ τῦ κϛ' Ἰωάννου. νβ'.

ΙΕ'. ρλη. ι'.

Εἶπεν ὁ Κύρι@ τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλυς. εἰ ὁ Κόσμ@ ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τῦ Κόσμυ ἦτε, ὁ Κόσμ@ ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τῦ Κόσμυ οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τῦ Κόσμυ, διὰ τῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμ@· Μνημονεύετε τῦ λόγυ, ὃν ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλ@ μείζων τῦ Κυρίυ αὐτῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξυσιν· εἰ τὸν λόγον μυ ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσυσιν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσυσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μυ, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχυσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν· Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μυ μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλ@ πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμισήκασι, καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μυ· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγ@ ὁ γεγραμμέν@ ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητ@, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖν@ μαρτυρήσει περὶ ἐμῦ· κἀ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγυς ποιήσυσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Περὶ τῦ Παρακλήτυ, ιζ'.

Καὶ τῦ Μεγάλυ Σεισμῦ.

Ἐκ τῦ κϛ' Ματθαίου. κζ'.

Η'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ· Καὶ ἰδὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετ@ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε· Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετ@ γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος; ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι, καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούυσιν αὐτῷ. ξθ'. Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῷ ὑδάτων. ιά.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

1. α΄. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λδ΄.

Ι΄. οζ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς Πόλιν Διακοπὴ Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ· Πορευόμενοι δὲ, κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν· Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· λεπροὺς καθαρίζετε· νεκροὺς ἐγείρετε· δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

2. β΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ΄. τῆς ιβ΄. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 114.

3. γ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσηφ, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Οὐδὲν συγκεκαλυμμένον.

Ζήτει τῇ ϛ΄. τῆς ζ΄. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 102.

6. ϛ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξδ΄.

ΙΒ΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ρμϛ΄. τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσεται· Ὅταν δὲ ρμη. β. προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς, ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν·

8. η΄. Ἡ Συναξις πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. οε΄.

ΙΗ΄. Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ρπα. ὅτι οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν Οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς· ρπβ. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός· Τί ὑμῖν δοκεῖ; Περὶ τῶν Ἑκατὸν προβάτων παραβολὴ λη΄. ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν.

οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν Οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. ρπγ. ε. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ, καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα, ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ Ἐθνικὸς, καὶ ὁ Τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς, συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. να.

Ι'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. ρις. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ Πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

12. ΙΒ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ια.

Ε'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. οὐ δύναται Πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω Ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, ἰῶτα ἕν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω

λβ.

τοὺς

τὰς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

13. ΙΓ. Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λέ.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί, ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ, ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λϛ.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

14. ΙΔ'. Τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Φιλίππῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Ζήτει Κυριακῇ Πρώτῃ τῶν Νηστειῶν. Φύλ. 148.

15. ΙΕ'. Τῶν Ἁγίων Ὁμολογητῶν, Γυρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβιβοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων.

Ζήτει Σαββάτῳ ιζ'. Λουκᾶ. Φύλ. 128.

16. ιϛ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. λ'.

Θ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ Τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ Τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν Τελωνῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες Ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

οα.

Περὶ Ματθαίου τοῦ Τελώνου, ιδ.

17. ιζ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς.

Ζήτει Νοεμβρίῳ α'. Φύλλ. 206.

21. κα'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς Πόλιν Ἰούδα.

Ζήτει Φύλλ. 196.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κωμήν τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα.

Ζήτει εἰς τὰς η'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός. Φύλλ. 197.

24. κδ'. Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ζήτει Σαββάτῳ γ'. Ἰωάννου. Φύλ. 17.

30. λ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τοῦ Πρωτοκλήτου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. θ'.

Δ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ Ἁλιεῖς·) καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, ς ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοίῳ, μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς,

κα. β.

διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Α'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει. Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο Μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃ λέγεται ἑρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε; Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὑρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρό τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει· Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

4. δ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ σωέθλιβον αὐτόν.

Ζήτει τῇ β. τῆς ιέ. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλλ. 73.

5. ε. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. κδ'.

5'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τόπον πεδινὸν· καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας,

μ5'.

καὶ

καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Περὶ τῶν μακαρισμῶν. ιζ'.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μγ'.

ΙΑ'. ρια.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

ς'. Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στιχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λς'.

Ι'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κδ'.

ς. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ
μς. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας· Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε·
Περὶ τῶν Μακαριτμῶν, ιζ'. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

9. θ'. Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει.

Ζήτει Σαββάτῳ ς'. Λουκᾶ. Φύλλ. 100.

12. ιβ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Ζήτει εἰς τὰς ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς τῆς Λειτουργίας. Φύλλ. 208.

13. ιγ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐστρατίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ζήτει Σαββάτῳ ιζ'. Λουκᾶ, ὡς καὶ τῇ ιε. τοῦ Νοεμβρίου Μηνός. Φύλλ. 128.

17. ιζ'. Τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου,

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν.

Ζήτει τῇ ε. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 101.

20. κ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 117.

Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα.

Ζήτει Κυριακῇ ια'. Λουκᾶ. Φύλλ. 113.

Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως.

Ζήτει Σαββάτῳ ιβ'. Λουκᾶ. Φ. 115.

Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. α',

Α'. Βίβλος Γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαβὶδ, Υἱοῦ
α. Ἀβραάμ· Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ.

Ἰού-

Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς, καὶ τὸν Ζαρὰ, ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών. Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὼβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὼβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν Βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου. Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά. Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν. Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ. Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ. Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ. Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός· Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες. καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦν· Αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

24. κδ'. Η' Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εὐαγγέλια τῶν Ὡρῶν τῆς Παραμονῆς τῆς Ἁγίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Γεννήσεως.

Ὥρᾳ Πρώτῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. β'.

Α'. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Τὸ αὐτὸ ἐν τῇ Ὀρθρῳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

Ὥρᾳ Τρίτῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ε'.

Β'. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην· αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ Πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς Πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ Ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ Χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν Πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς Οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς.

Περὶ τῶν Ποιμένων β.

Οὐ-

Οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως εἰς Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ, καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς· Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Ὥρᾳ ϛ'. τὸ κάτωθεν Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Ὥρᾳ θ'. τὸ, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζείτει Φ. 214. τὸ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

25. κέ. Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις, οὕτως ἦν.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὴν α'. ὥραν τῆς Παραμονῆς. Φύλλ. 214.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. γ'.

Β'. ε. ζ'. Τὸ αὐτὸ καὶ τῇ ϛ'. ὥρᾳ, Περὶ τῶν Μάγων, α'.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ· Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Μιχ. ε. οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν.

26. κϛ'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. δ'.

Β'. Τὸ αὐτὸ καὶ τῇ θ'. Ὥρᾳ, καὶ τῇ Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησ.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν

μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἴπωσοι. Μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, ϛ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρῴδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας, ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος, καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρῴδου, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγων· ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον ϛ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ. τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου· Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἀντὶ τοῦ Ἰουδαίας, ἀντὶ Ἡρῴδου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν. Χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐλθὼν, κατῴκησεν εἰς Πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ὠτηνὶ, ιά. Περὶ τῶν ἀναιρεθέντων παιδίων, βʹ.

27. κζ'. Τῇ Ἁγίᾳ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνῳ Στεφάνῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς παραβολῇ τούτοις· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει Κυριακῇ ιγ'. Ματθαίου. Φύλλ. 69.

28. κή. Τῶν Ἁγίων Δισμυρίων Μαρτύρων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνεπορεύοντο τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 106.

29. κθ'. Τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων.

Ζήτει αἴνεσιν εἰς τὰς κϛ'. τοῦ παρόντος Μηνός. Φύλλ. 215.

30. λ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, τῶν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς.

Ζήτει Κυριακῇ ι. Λουκᾶ. Φύλλ. 111.

Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μϛ'.

ΙΒ'. ριή. δ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἅπαντας, ϛ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ ὁ παῖς μου, Ἡσαΐου, μβ'.
ὃν ᾑρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσεται ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

Κυ-

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὰς κς'. Φύλλ. 215.

Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ε'.

Γ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· Ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην, περὶ τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ. ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἡσαΐου, μ'. „ „ Πρῶτος Ἰωάννης ἐκήρυξε Βασιλείαν οὐρανῶν, γ'.

Ἰστέον ὅτι, εἰ μὲν εἰσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ,

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν Σάββατον, καὶ μία Κυριακὴ, μεταξὺ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, αναγινώσκεται τὸ μὲν Σάββατον, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. α'.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϛ κηρύσσων Βάπτισμα μετανοίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Καὶ ἐξεπορεύοντο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία Χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ Ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, ϛ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ακρίδας, καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Α'. α. θ. β. α. „ „ „ „ γ. ϛ.

ΜΗ'Ν Ι'ΑΝΝΟΥΑ'ΡΙΟΣ.

1. α'. Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Ἐκ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων.

Ζήτει Νοεμβρίῳ, ιγ΄. Εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Χρυσοστόμου. Φύλλ. 208.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ϛ΄.

Β΄. γ. ι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς· Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ Κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἤυξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό· Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ Παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, Ϛ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· Ϛ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρσου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμένσε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Διακοπὴ

2. β΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

Ζήτει τῇ ε΄. τῆς Διακαινησίμου. Φύλλ. 10.

3. γ΄. Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν.

Ζήτει τῇ γ΄. τῆς ια΄. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλλ. 62.

4. δ΄. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Ζήτει τῇ β΄. τῆς Διακαινησίμου. Φύλλ. 8.

5. ε΄. Εὐαγγέλια τῶν Ὡρῶν τῆς Παραμονῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

Ὥρᾳ Πρώτῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ε΄.

Γ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία

τῶν

τῶν Οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Ἡσαΐου, μ'. ρν. α. ρθ. ς'.

Πρῶτος Ἰωάννης ἐκήρυξε Βασιλείαν οὐρανῶν γ'.

Ὥρα Τρίτη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ά.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ὡς γέγραπται ἐν τοῖς Προφήταις. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Καὶ ἐξεπορεύοντο πρὸς αὐτὸν, πᾶσα ἡ Ἰουδαία Χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ Ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας, καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Α'. α. β.

Ἡσαΐου μ. " " β. α. γ. ς.

Ὥρα Ἕκτη.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. β.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Α'. α. β.

Ὥρα Ἐνάτη.

Λέγεται δὲ, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. θ'.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς Ἡγεμονείας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος Χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου Υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· Ἔλε-

Γ'. γ. ς.

Περὶ τοῦ γενομένου ῥήματος πρὸς Ἰωάννην έ.

ζ. α.

Ἡσαΐου μ.

γον

γεν ἓν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑφ' αὐτοῦ· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. παν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν. Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς. Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ Τελῶναι βαπτισθῆναι ὑφ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν· Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν Ἰωάννην, ς'.

6. ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. β'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην· καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Α'. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν Ἁγιασμόν. ε. β.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ς'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑφ' αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην· Τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Γ'. ιδ. α.

7. ζ'. Η' Συνάξις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. γ'.

Α'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν· κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτὸν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ· διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Κἀγὼ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ιδ. α. ιε. α.

8. η'. Μεθέορτον τῶν Φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν Γῆν.

Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου. Φύλλ. 11.

9. θ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου. Μεθέορτον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ζήτει τῇ β'. τῆς ιβ'. Ἑβδ. Ματ. Φ. 65.

10. ι'. Μεθέορτον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἡρώδης.

Ζήτει τῇ β'. τῆς α'. Ἑβδ. Λουκᾶ. Φύλ. 85.

Καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Γρηγορίου Νύσσης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ι'.

Δ'. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς Ὁσίους.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ Ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

κδ. Περὶ τῶν Μακαρισμῶν. ε'.

Σαββάτῳ μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ζ'.

Δ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ Διαβόλου· καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λί-

θοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ ἀποκρι-
Δευτ. ή. θεὶς, εἶπε· Γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
" μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παν-
" τὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος
Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διά-
βολος εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἵστησιν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ, καὶ
λέγει αὐτῷ· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε
Δευτ. έ. σεαυτὸν κάτω· Γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς
" Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ
" ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκό-
" ψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· Ἔφη αὐ-
Δευτ. ς. τῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν
παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ Διάβολος εἰς
Ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πά-
σας τὰς Βασιλείας τοῦ Κόσμου, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν. Σ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάν-
τα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι·
Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω
μ. μου Σατανᾶ· Γέγραπται γάρ. Κύριον τὸν
" Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ
" λατρεύσεις· Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διά-
βολος· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελοι προσῆλθον,
καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ' ΜΕΤΑ' ΤΑ' ΦΩΤΑ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ή.

Δ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας
ιη. ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης πα-
δ. ρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
ιθ. Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν
ζ. τὴν Ναζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς
Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν
ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα
Ησαί. πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ησαΐου τοῦ Προ-
θ. φήτου, λέγοντος· Γῆ Ζαβουλὼν, καὶ Γῆ
" Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν
" τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν· ὁ
" λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς
μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ,
καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐ-
τοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κη-
ρύσσειν, καὶ λέγειν· μετανοεῖτε. ἤγγικε
γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

11. ιά. Μεθέορτον τῶν Φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς
ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδ. Λουκᾶ. Φύλ. 86.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου
τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μγ'

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ ΙΑ'.
Μαθηταῖς· Πάντα μοι πα- ρια.
ρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν
Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα
τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ
ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι· Δεῦ-
τε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πε-
φορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι, καὶ
ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνά-
παυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ
ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου
ἐλαφρόν ἐστιν.

12. ιβ'. Μεθέορτον τῶν Φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάσκοντος τοῦ Ἰησοῦ.

Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Μηνολογίου.
Φύλλ. 245.

13. ιγ'. Μεθέορτον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι πιάσαι.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος Λου-
κᾶ. Φύλλ. 112.

14. ιδ'. Τῶν Ἁγίων Ἀββάδων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν
ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατήρ.

Ζήτει Σαββάτῳ ια. Λουκᾶ. Φύλ. 113.

15. ιέ. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατήρ.

Ζήτει ὡς ἄνωθεν τῇ ιδ'. Φύλλ. 113.

16. ις'. Ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων.

Ζήτει Ἐωθινόν, ιά. Φύλλ. 194.

17. ιζ'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ;

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μγ'.

ΙΑ'. ρια. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κδ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφη ὁ Ἰησοῦς τοῖς τόποις πεδινοῖς· καὶ ὄχλῳ μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλήθει πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας· Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

18. ιή. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Ἱεραρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ια'.

Ε'. λβ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· οὐ δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω Ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν

ἔμ-

ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, ἰῶτα ἕν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν Ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

20. κ'. Τῇ Ὁσίᾳ καὶ Θεοφόρῳ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ζήτει ἅπαντα ὡς ἐν τῇ ιζ'. τοῦ παρόντος Μηνὸς, τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Φύλ. 223.

22. κά. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐκ τοῦ κῷ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ϛ'. Φύλ. 206.

22. κβ'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἀποστόλῳ Τιμοθέῳ, καὶ τῇ Ἁγίᾳ Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίᾳ τῇ Πέρσῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί.

Ζήτει Κυριακῇ α. Ματθαίου, τῶν Ἁγίων Πατέρων. Φύλ. 39.

23. κγ'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Πάπα Ῥώμης.

Ἐκ τοῦ κῷ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων.

Ζήτει Σαββ. α. τῶν Νηστειῶν. Φ. 147.

25. κέ. Τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Ζήτει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου ἐκ τῆς Λειτουργίας ἐν τῇ ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου Μηνὸς, ἤτοι τοῦ Χρυσοστόμου. Φύλ. 208.

27. κζ'. Ἡ ἐπανόδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ζήτει ἅπαντα, ἐν τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου Μηνός. Φύλ. 208.

28. κή. Τῇ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔφη ὁ Ἰησοῦς πρὸς τόπον πεδινόν.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 89.

29. κθ'. Ἡ ἐπανόδος τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἐκ τοῦ κῷ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς Καπερναούμ.

Ζήτει τῇ ϛ'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 117.

30. λ'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν Ἁγίοις μεγάλων Πατέρων ἡμῶν, Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,

Τὸ Εὐαγγέλιον, τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κῷ Ἰωάννου. λζ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα. δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσελθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει· Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, Ι.

καὶ

καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν· Ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν Ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς Ποιμήν.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιά.

Ε'. λβ'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου. οὐ δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω Ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν Ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

31. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ά. Φύλ. 206.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

1. ά. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. να'.

ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει· Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· Ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Ι'. ριζ'.

2. β'. Η' Υ'παπαντὴ τȣ̃ Κυρίȣ, καὶ Θεȣ̃, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ι'ησȣ̃ Χριϛȣ̃.

Τὸ Εὐαγγέλιον τȣ̃ Ὄρθρȣ.

Ἐκ τȣ̃ κ͂τ Λȣκᾶν. ζ'.

β'. ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ι'ερȣσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· Καὶ ὁ ἄνθρωπος ȣ̃τος δίκαιος ϗ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τȣ̃ Ι'σραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τȣ̃ Πνεύματος τȣ̃ Ἁγίȣ, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριϛὸν Κυρίȣ. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ι'ερόν. ϗ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τȣ̀ς γονεῖς τὸ παιδίον Ι'ησȣ̃ν, τȣ̃ ποιῆσαι αὐτȣ̀ς κ͂τ τὸ εἰθισμένον τȣ̃ νόμȣ περὶ αὐτȣ̃, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτȣ̃, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, ϗ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δȣ̃λόν σȣ Δέσποτα κ͂τ τὸ ῥῆμά σȣ ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μȣ τὸ σωτήριόν σȣ, ὃ ἡτοίμασας κ͂τ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαȣ̃ σȣ Ι'σραήλ.

Τῆς Λειτȣργίας.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν. ζ'.

β'. ΤΩ͂ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ Γονεῖς τὸ παιδίον Ι'ησȣ̃ν εἰς Ι'εροσόλυμα, παραϛῆσαι τῷ Κυρίῳ. (καθὼς γέγραπται ἐν Νόμῳ Κυρίȣ· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·) ϗ τȣ̃ δȣ̃ναι θυσίαν κ͂τ τὸ εἰρημένον ἐν Νόμῳ Κυρίȣ, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσȣ̀ς περιϛερῶν. Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ι'ερȣσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος ȣ̃τος δίκαιος ϗ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τȣ̃ Ι'σραήλ· ϗ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τȣ̃ Πνεύματος τȣ̃ Ἁγίȣ, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριϛὸν Κυρίȣ. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ι'ερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσασαγεῖν τȣ̀ς γονεῖς τὸ παιδίον Ι'ησȣ̃ν, τȣ̃ ποιῆσαι αὐτȣ̀ς κ͂τ τὸ εἰθισμένον τȣ̃ Νόμȣ περὶ αὐτȣ̃, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτȣ̃· Ϛ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, ϗ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δȣ̃λόν σȣ Δέσποτα, κ͂τ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μȣ τὸ σωτήριόν σȣ, ὃ ἡτοίμασας κ͂τ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαȣ̃ σȣ Ι'σραήλ. Καὶ ἦν Ι'ωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτȣ̃ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτȣ̃. Καὶ εὐλόγησεν αὐτȣ̀ς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτȣ̃· Ἰδȣ̀ ȣ̃τος κεῖται εἰς πτῶσιν, ϗ ἀνάϛασιν πολλῶν ἐν τῷ Ι'σραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· ϗ σȣ̃ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανȣὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς· ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς Παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίϛατο ἀπὸ τȣ̃ Ι'ερȣ̃, νηϛείαις καὶ δεήσεσι, λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιϛᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτȣ̃, πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ι'ερουσαλήμ: Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν Νόμον Κυ-

Περὶ τȣ̃ Συμεών. γ'.

Περὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος. δ'.

ριȣ,

εἰς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν Πολιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

3. γ'. Τῶ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ζ'.

Β'. ΤΩ̃ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· Καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν. καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετ' ἀνδρὸς ἑπτὰ, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι, λατρεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας. καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

8. η'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλ. 42.

9. θ'. Τῶ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικηφόρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 114.

11. ια'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν.

Ζήτει Νοεμβρίῳ α'. Φύλ. 206.

17. ιζ'. Τῶ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων·

Ζήτει Σαββάτῳ ιζ'. Φύλ. 128.

23. κγ. Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπυ.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. μβ.

ΙΒ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῦ σίτυ πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῦ, ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῦ ἐν τῷ Κόσμῳ τύτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐάν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολυθείτω· καὶ ὅπυ εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Εἶπεν οὖν τοῖς ὄχλοις ὁ Ἰησῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε πῦ ὑπάγει· ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

24. κδ. Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. ζ.

Ζ. Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τῦ Ἰησῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰυδαίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτῦ. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων, καὶ μαστίγων, καὶ πνευμάτων πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκύσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπυσι, χωλοὶ περιπατῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκύυσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν Ἀγγέλων Ἰωάννυ, ἤρξατο λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννυ· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμυ σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; Ἰδὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτυ. Οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μυ πρὸ προσώπυ συ, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν συ ἔμπροσθέν συ. Λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Προφήτης Ἰωάννυ τῦ Βαπτιστῦ, ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῦ Θεῦ, μείζων αὐτύ ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκύσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννυ· οἱ δὲ Φαρισαῖοι, καὶ οἱ Νομικοὶ τὴν βυλὴν τῦ Θεῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτύ.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. μ'.

ΙΑ'. ρβ. ε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ, πέμψας δύο τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται, καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν Βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; Προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον Προφήτου. οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ Προφῆται καὶ ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου, κ'.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

6. ς'. Τῶν Ἁγίων μβ'. Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμμορίῳ.

Ζήτει εἰς τὰς θ'. τοῦ παρόντος Μηνός.

9. θ'. Τῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ Λίμνῃ μαρτυρησάντων.

Ἐκ τοῦ κζ' Ματθαίου. π'.

Κ'. σ. ι,

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ, μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν, οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν δὲ ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθών, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδείς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τῷ ἀμπελῶνος τῷ Ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ. Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν

Περὶ τῶν μισθωμένων ἐργατῶν, μβ'.

ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον· Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι, ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17. ιζ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς δ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 94.

25. κέ. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. γ'.

Α'. Ἐ'Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς Πόλιν Ἰούδα. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου· Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. γ'.

Ἐ'Ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ Γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ, πρὸς Παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗ-

τος·

τος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται. καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. καὶ βασιλεύσει τοῦ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ, καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

26. κς'. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει.

Ζήτει εἰς τὰς ἡ. τοῦ Νοεμβρίου. Τῆς Λειτουργίας. Φύλ. 207.

30. λ'. Τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὰς ιά. τοῦ Ἰανουαρίου. Φύλ. 222.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

1. ά. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κή.

Η'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τῷ Ἰησοῦ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη· καὶ ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· Σὺ οὖν τί λέγεις; Τοῦτο δὲ ἔλεγον ἐκπειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνέκυψε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτῇ· καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ κατελήφθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα· Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Γύναι ποῦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπεν· οὐδείς Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε.

22. κβ'. Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρᾳ τῇ Συκεώτιδι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται.

Ζήτει εἰς τὰς ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Φύλ. 208.

23. κγ'. Τȣ̃ Α'γίȣ ἐν ἐνδόξȣ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίȣ τȣ̃ Τροπαιοφόρȣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίȣ.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν. ρϛ'.

ΚΑ'. σν. β. ΕΙ'πεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλȣ̃σι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξȣσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένȣς ἐπὶ Βασιλεῖς, καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τȣ̃ ὀνόματός μȣ. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν ϛόμα καὶ σοφίαν, ᾗ ȣ̓ δυνήσονται ἀντειπεῖν, ȣ̓δὲ ἀντιϛῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, Ϛ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσȣσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισȣ́μενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μȣ· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ȣ̓ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Ἰωάννην. νβ'.

ΙΕ'. ρλ. ι. ΕΙ'πεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλȣς. Εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τȣ̃ Κόσμȣ ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· Ὅτι δὲ ἐκ τȣ̃ Κόσμȣ ȣ̓κ ἐϛὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τȣ̃ Κόσμȣ, διὰ τȣ̃το μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. Μνημονεύετε τȣ̃ λόγȣ, ȣ̓ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ȣ̓κ ἔϛι δȣ̃λος μείζων τȣ̃ Κυρίȣ αὐτȣ̃. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξȣσιν· εἰ τὸν λόγον μȣ ἐτήρησαν, ἐν τὸν ὑμέτερον τηρήσȣσιν· Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσȣσιν ὑμῖν, διὰ τὸ ὄνομά μȣ, ὅτι ȣ̓κ οἴδασι τὸν πέμψαντά με· Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν ȣ̓κ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν ȣ̓κ ἔχȣσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μȣ μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ ȣ̓δεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν ȣ̓κ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, ἐν μεμισήκασι ἐν ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μȣ· ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἐλθῇ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τȣ̃ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τȣ̃ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμȣ̃· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμȣ̃ ἐϛε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγȣς ποιήσȣσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Περὶ τȣ̃ Παρακλήτȣ, ιζ'.

25. κέ. Τȣ̃ Α'γίȣ Α'ποϛόλȣ, καὶ Εὐαγγελιϛȣ̃ Μάρκȣ.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς· ὁ ἀκȣ́ων ὑμῶν, ἐμȣ̃ ἀκȣ́ει.

Ζήτει Νοεμβρίῳ η. Τῆς Λειτȣργίας τῶν Ταξιαρχῶν. Φύλ. 207.

30. λ'. Τȣ̃ Α'γίȣ Α'ποϛόλȣ Ἰακώβȣ τȣ̃ Ζεβεδαίȣ.

Ἐκ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̀ς δώδεκα Μαθητὰς αὐτȣ̃, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξȣσίαν.

Ζήτει Σαββάτῳ ζ'. Φύλ. 102.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

1. ά. Τῆ Ἁγίᾳ Προφήτῃ Ἱερεμίᾳ.

Ἐκ τῆ κῆ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆ στόματος τῆ Ἰησῆ.

Ζήτει τῇ ς'. τῆς ά. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 87.

2. β'. Τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίᾳ τῆ Μεγάλῳ.

Ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῆ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τῆ Κόσμου.

Ζήτει εἰς τὰς ιή. τῆ Ἰανουαρ. Φύλ. 223.

8. ή. Τῆ Ἁγίᾳ ἐνδόξῳ Πανσέμνῳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ τῆ Θεολόγῳ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἐκ τῆ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησῆς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῆ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ.

Ζήτει Ἐωθινὸν ιά. Φύλ. 194.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τῆ κατὰ Ἰωάννην. ξά.

10'. σα. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τῆ Ἰησῆ ἡ μήτηρ αὐτῆ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτῆ Μαρία ἡ τῆ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησῆς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτῆ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σῆ· εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἴδε ἡ μήτηρ σῆ· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτῆ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησῆς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Διακονή ΚΑ. ξζ'. ρλβ.

Καὶ τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίῳ τῆ Μεγάλῳ.

Ἐκ τῆ κῆ Ματθαῖον. μγ'.

ΙΑ'. ρια. γ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῆ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆ Πατρός μῆ, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· Ἄρατε τὸν ζυγόν μῆ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμῆ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μῆ χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μῆ ἐλαφρόν ἐστιν.

15. ιέ. Τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίῳ τῆ Μεγάλῳ.

Ἐκ τῆ κῆ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησῆς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ά. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλ. 38.

ιζ. κά. Τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λζ'.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

24. κδ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ιβ'. Φύλ. 207.

25. κέ. Ἡ τρίτη Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ζήτει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, καὶ τῆς Λειτουργίας, τῇ κδ'. Φεβρουαρίου. Φύλ. 228. 229.

26. κς'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. μή.

Ι'. ΕΙπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν· Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ Κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα· Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

2. β'. Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσει ἐν ἐμοί·

Ζήτει Νοεμβρίῳ ς'. Φύλ. 206.

4. δ'. Τῇ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μηνοφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους.

Ζήτει Μαΐῳ, κα. ὄπισθεν.

8. η. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Ἐκ

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ιβ'. Ἑβδομάδος Λυκᾶ. Φύλ. 114.

9. θ'. Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλυ Ἀρχιεπισκόπυ Ἀλεξανδρείας.

Ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τῦ κόσμυ.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ιβ'. Φύλ. 207.

11. ια'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίυ καὶ Βαρνάβα.

Ἐκ τῦ κῶ Λυκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ.

Ζήτει εἰς τὰς ἡ. τῦ Νοεμβρίυ, Τῆς Λειτυργίας. Φύλ. 207.

14. ιδ'. Τῦ Ἁγίυ Προφήτυ Ἐλισσαίυ.

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῦ στόματος τῦ Ἰησῦ.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς α'. Ἑβδομάδος Λυκᾶ. Φύλ. 87.

19. ιθ'. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Ἰούδα, Ἀδελφῦ τῦ Κυρίυ.

Ἐκ τῦ κῶ Ἰωάννυ. μή.

ΙΔ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μυ, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τῦ Πατρός μυ· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν, ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ Κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μυ τηρήσει· καὶ ὁ Πατήρ μυ ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα· Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μυ οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τῦ πέμψαντός με Πατρός.

24. κδ'. Τὸ Γενέθλιον τῦ τιμίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ καὶ Βαπτιστῦ Ἰωάννυ.

Τῦ Ὄρθρυ.

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. β'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίυ, καὶ συνέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγυσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπείδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μυ ἐν ἀνθρώποις· Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν Υἱόν. Καὶ ἤκυσαν οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ συγγλυεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλυν αὐτὸ κατὰ τῦ ὀνόματι τῦ Πατρὸς αὐτῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτῦ, εἶπεν· Οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγλυείᾳ συ, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τύτῳ· Ἐνεύυυν δὲ τῷ Πατρὶ αὐτῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες· Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῦ, καὶ ἐλάλει Α'.

λογῶν τὸν Θεόν· Καὶ ἐγένετο πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ἠυξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ά.

Α'. ΕΠειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων· καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. Ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος. μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται· ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει Ἠλιοὺ, ἐπιστρέψαι καρδίας Πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, καὶ ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ. Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν

νίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ ἤρξατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ, καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμεινε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς Λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνεύευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι. καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

26. κϛ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τόπον πεδινόν· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ.

Ζήτει Δεκεμβρίῳ ϛ'. Τῆς Λειτουργίας. Φύλ. 212.

27. κζ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν Βασιλείαν.

Ζήτει Σαββάτῳ ιά. Λουκᾶ. Φύλ. 113.

28. κή. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ά. Φύλ. 206.

29. κθ'. Τῶν Ἁγίων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ.

Ζήτει Ἑωθινὸν ιά. Φύλ. 194.

Τῆς Λειτουργίας.

Ἐκ τοῦ κζ΄ Ματθαίου. ξζ΄.

ιε΄. ρξς. α. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν. ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. κἀγὼ δέσοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Περὶ τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως, λγ΄.

30. λ΄. Τῶν Ἁγίων καὶ Παυσφήμων Δώδεκα Ἀποστόλων.

Ἐκ τοῦ κζ΄ Ματθαίου. λδ΄.

Θ΄. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι, καὶ ἐρριμμένοι, ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα Ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· Πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ Τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἁλφαίου, καὶ Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ Καναναίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς Πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ· Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Διακοπὴ Ι΄.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

1. ά. Τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐκ τοῦ κζ΄ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ά. Φύλ. 206.

2. β΄. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ.

Ζήτει Σεπτεμβρίου ἡ. τοῦ Ὄρθρου. Φ. 196.

οθ. γ.

8. ή. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἐκ τῶ κατὰ Λουκᾶν. κδ'.

ς'. μς. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ Διακο- πὴ Θ'. μ. προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Διακο- πὴ Ι'. ν α. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ Πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· Ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

11. ιά. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Ἐκ τῶ κῦ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τοῦ Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 93.

15. ιέ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Ἐκ τοῦ κῦ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες.

Ζήτει Σαββάτῳ ί. Ματθαίου. Φ. 61.

16. ις'. Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν ταῖς Σινώδοις.

Ἐκ τοῦ κῦ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ιβ'. Φύλλ. 207.

17. ιζ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἐκ τοῦ κῦ Μάρκου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

Ζήτει τῇ β'. τῆς ιέ. Ἑβδομάδος Μάρκου. Φύλλ. 73.

20. κ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ.

Ἐκ τοῦ κῦ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ά. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 87.

22. κβ'. Τῆς Ἁγίας καὶ Ἰσαποϛόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λδ'.

Η'. ο ε. ι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς κατὰ Πόλιν καὶ Κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, καὶ γυναῖκες τινὲς, αἳ ἦσαν τεθαραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει. καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ, ἐπιτρόπου Ἡρώδου· καὶ Σωσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

25. κε'. Τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν.

Ζήτει Σαββάτῳ ϛ'. Λουκᾶ. Φύλ. 100.

27. κζ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Ζήτει εἰς τὰς κγ'. τοῦ Ἀπριλλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Φύλ. 232.

31. λα'. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει.

Ζήτει Σαββάτῳ ϛ'. Λουκᾶ. Φύλλ. 100.

ΜΗ'Ν ΑΥ'ΓΟΥΣΤΟΣ.

1. α'. Τῶν Ἁγίων Μαρτ. Μακκαβαίων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποϛέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδιομ. Ματθαίου Φύλλ. 42.

2. β'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅς τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτει Κυριακῇ ιγ'. Ματθαίου. Φ. 69.

6. ϛ'. Ἡ Φρικτὴ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριϛοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. με'.

Θ'. Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. λη'. υη'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαϛράπτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας, οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεϛῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ

Πέ-

Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐπισάζα, καλόν ὄξιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοι, καὶ μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἠλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· Ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ὄξιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ὁ.

ΙΖ'. Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. λδ'.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ὄξιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ὄξιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ροβ.

Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ Ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

7. ζ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δομετίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λή.

Θ. Περὶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. κέ.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς χιών, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωϋσῇ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ. Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἠλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ἤδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι. Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ὄξιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε· Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν. Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. πζ.

9. θ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ.

Ζήτει Νοεμβρίῳ, ἡ. τῆς Λειτουργίας, Φύλ. 270.

13. ιγ'. Τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τῦ Ὁμολογητῦ.

Ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ϛ'. Φύλλ. 206.

15. ιέ. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. δ'.

Α'. ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς Πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ Ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Διακοπὴ

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. νδ'.

Ι'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά. Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῆς λόγου αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ, εἶπε. Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ὀλίγων δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· Αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε· Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Διακοπὴ ΙΑ'. ρλ'. Περικοπὴ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνῇ. μ'.

16. ιϛ'. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῦ Ἁγίου Μανδηλίου.

Ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. μή.

Θ'. ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς Ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ

πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἀπέστειλεν Ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς Κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε; Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν. Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν Κώμην. Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ἔλεγε τις πρὸς αὐτὸν ἀκολουθήσω σοι αὐτῷ· Παῦλα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τίς ἐστιν ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ Πατὴρ, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ γραφεὶς πρὸς τοὺς Μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ Βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ διεπορεύετο κατὰ Πόλεις καὶ Κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Διακονὴ ν β'.

Διακονὴ ν β.

18. ιή. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου, καὶ Λαύρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ὁδὸν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται.

Ζήτει τῇ ς'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλλ. 102.

21. κά. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ Ὄρος, καὶ προσκαλεῖται.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ιγ'. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλλ. 68.

25. κέ. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Τίτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ Κόσμου· οὐ δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω Ὄρους κειμένη. Ζήτει Ἰανουαρίῳ ιή. Φύλλ. 223.

29. κθ'. Ἡ Ἀποτομὴ τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νζ'.

ΤΩ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν Γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβεῖτο τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν μετ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. Ἡ δὲ

ΙΔ'. ρμγ'. γ'.

ρμδ.

προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρός αὐτῆς, δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Ϛ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ· Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ, εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κδ'.

ϛ'. νθ. β'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν· ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι Ἠλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι Προφήτης ἐστὶν, ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας, ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Ϛ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε· Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ, δεῖπνον ἐποίει τοῖς Μεγιστᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς Χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι, καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς δώσω σοι, ἕως ἡμίσους τῆς Βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ᾐτήσατο λέγουσα· θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ Βασιλεὺς Σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, Ϛ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Περὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου, ιέ.

ξ. ε. ρκα. β. ρλα. ϛ'.

30. λ'. Τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἐκ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ιβ'. Φύλλ. 207.

31. λά. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὰς ιέ. τοῦ παρόντος Μηνός. Φύλλ. 242.

Ἰαννουαρίου ιβ'. Μεθέορτον τῶν Φώτων.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. λή.

Ι'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐζήτουν οἱ Ἰουδαῖοι πιάσαι τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Χώρας αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ, καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ΕΥ'ΑΓΓΕ'ΛΙΑ

ΕΙ'Σ ΔΙΑΦΟ'ΡΟΥΣ ΜΝΗ'ΜΑΣ Α'ΓΙ'ΩΝ.

ΕΙ'Σ Α'ΣΩΜΑ'ΤΟΥΣ.

Ζήτει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, εἰς τὰς ή. τοῦ Νοεμβρίου. Φύλλ. 206. καὶ τῆς Λειτουργίας, τοῦ αὐτοῦ τῆς Λειτουργίας. Φύλλ. 207.

ΕΙ'Σ ΠΡΟΦΗΤΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς ιά. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλ. 63.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος.

Ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ά. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 87.

ΕΙ'Σ Α'ΠΟΣΤΟ'ΛΟΥΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται Δόξαν Θεοῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα Μαθητάς.

Ζήτει τῇ ς'. τῆς έ. Ἑβδομάδος Λουκᾶ. Φύλ. 96.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον.

Ζήτει τῇ β'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ματθαίου. Φύλ. 42.

Ε'ΤΕΡΟΝ ΕΙ'Σ Α'ΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Ζήτει Νοεμβρίῳ, ή. τῆς Λειτουργίας. Φύλ. 207.

ΕΙ'Σ ΜΑ'ΡΤΥΡΑ.

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, καὶ τῆς Λειτουργίας, Ζήτει εἰς τὰς κγ'. τοῦ Ἀπριλλίου Μηνός. Φύλ. 232.

ΕΙ'Σ ΜΑ'ΡΤΥΡΑΣ.

Ε'κ τȣ̃ κ̃ Λȣκᾶ.

Ε ἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς. Προσέχετε.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς ι β'. Ε'βδ. Λȣκᾶ. Φ. 114.

Ε'τερον. Σεπτεμβρίῳ ιέ. Φύλλ. 200.

ΕΙ'Σ Ι'ΕΡΑ'ΡΧΗΝ.

Ζήτει ἅπαντα εἰς τὰς ιγ'. τȣ̃ Νοεμβρίȣ Μηνός. Φύλλ. 208.

ΕΙ'Σ Ι'ΕΡΑ'ΡΧΑΣ.

Ζήτει τὸ Εὐαγγέλιον τȣ̃ Ὄρθρȣ, καὶ τῆς Λειτȣργίας, εἰς τὰς λ'. τȣ̃ Ιαννȣαρίȣ Μηνός. Φύλλ. 224. 225.

ΕΙ'Σ Ι'ΕΡΟΜΑ'ΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ε'κ τȣ̃ κ̃ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησȣ̃ς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων.

Ζήτει τῇ ϛ'. τῆς δ'. Ε'βδ. Ματθ. Φ. 46.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Ε'κ τȣ̃ κατὰ Λȣκᾶ.

Ε ἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτȣ̃ Μαθηταῖς. Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει Νοεμβρίῳ ϛ'. Φύλλ. 206.

ΕΙ'Σ Ο'ΣΙΟΥΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ε'κ τȣ̃ κ̃ Λȣκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησȣ̃ς ἐπὶ τόπȣ πεδινȣ̃.

Ζήτει Δεκεμβ. ϛ'. τῆς Λειτȣργ. Φ. 212.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Ε'κ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολȣ́θησαν τῷ Ἰησȣ̃ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

Ζήτει Ιαννȣαρίῳ ί. Φύλλ. 221.

ΕΙ'Σ Ο'ΣΙΟΜΑ'ΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίȣ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ε'κ τȣ̃ κ̃ Ματθαῖον.

Ε ἶπεν ὁ Κύριος· πάντα ὅσα ἂν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι.

Ζήτει Ὀκτωβρίῳ ιγ'. Φύλλ. 204.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Ε'κ τȣ̃ κατὰ Μάρκον.

Ε ἶπεν ὁ Κύριος· ὃς τις θέλει ὀπίσω μȣ ἀκολȣθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν.

Ζήτει Κυριακῇ γ'. τῶν Νηστειῶν. Φ. 149.

ΕΙ'Σ ΓΥΝΑΙ'ΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτȣ̃.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μȣ.

Ε'κ τȣ̃ κ̃ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολȣ́θει τῷ Ἰησȣ̃ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

Ζήτει τῇ β'. τῆς ιέ. Ε'βδομάδος Λȣκᾶ. Φύλλ. 73.

Εἰς τὴν Λειτȣργίαν.

Ε'κ τȣ̃ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησȣ̃ς εἰς τὰ μέρη Τυρȣ καὶ Σιδωνος.

Ζήτει τῇ ιζ'. Κυριακῇ, Ματθ. Φύλ. 80.

ΕΙ'Σ Ο'ΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙ'ΚΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ε'κ

Ἐκ τῦ κζ' Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῆ Παραβολῆ ταύτῃ· ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις.

Ζήτει Σαββ. ιζ'. Ματθαίυ. Φύλ. 79.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν.

Ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν.

Ζήτει τῇ β'. τῆς δ'. Ἑβδομ. Λυκᾶ. Φ. 93.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῦ.

Στιχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἐκ τῦ κζ' Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς.

Ζήτει Σεπτεμβρίῳ ιέ. Φύλλ. 200.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν.

Ἐκ τῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τῦ Κόσμυ.

Ζήτει εἰς τὰς ιή. τῦ Ἰανυαρίυ. Φ. 223.

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ.

Ἐκ τῦ κζ' Ματθαίου. ξζ'. Ις'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππυ, ἠρώτα τὺς Μαθητὰς αὐτῦ, λέγων· τίνα με λέγυσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τῦ ἀνθρώπυ; Οἱ δὲ εἶπον. Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ, τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ τῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μυ ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· κἀγὼ δέσοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μυ τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἅδυ οὐ κατισχύσυσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ἕτερον.

Ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. λζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰυδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παῤῥησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, ἐν τῷ ὀνόματι τῦ Πατρός μυ, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μυ ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολυθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς.

Εἰς Σχῆμα Μοναχῦ.

Ἐκ τῦ κατὰ Ματθαίου. λθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν Πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μυ ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν Υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μυ ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτῦ, καὶ ἀκολυθεῖ ὀπίσω μυ, οὐκ ἔστι μυ ἄξιος. Ὁ εὑρὼν

τὴν ψυχὴν αὐτῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενός ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· Ὁ δεχόμενος Προφήτην εἰς ὄνομα Προφήτου, μισθὸν Προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτῦ· Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς Πόλεσιν αὐτῶν.

Εἰς Σχῆμα Μοναχῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρδ'.

ΚΕ. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου· Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραί· αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα· Ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Εἰς Ἀσθενοῦντας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μ'.

Θ'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς Πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς Κώμας εὐαγγελιζόμενοι, καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Ἕτερον. Ζήτει Νοεμβρίῳ ά. Φύλ. 206.

Εἰς Ἀσθενοῦσαν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. κά.

Ε'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος, ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα

ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, ϛ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, ϛ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκούσασα τοῦ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σωθήσομαι. ϛ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς, ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δυνάμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε ϛ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, ϛ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Εἰς Κοιμηθέντας, ϛ λέγε οἷον βούλει.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ιέ.

Ε'. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ ϛ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὥσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς, καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα· Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ϛ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ϛ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Ἕτερον εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐκ τοῦ κϛ Ἰωάννου. ιϛ'.

Ε'. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡς γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ, μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν

ἀπ'
τὸν ἐπιστολὴν βρίσκω, Σ. 909
τετάρτη τοῦ συναξαρίου κανόνα

ἀπ' ἐμαυτῦ ὁδόν. καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· Ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ἕτερον.

Ζήτει τῇ δ'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ἰωάννου. Φύλ. 16.

Ἕτερον.

Ζήτει τῇ ε'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ἰωάννου. Φύλ. 17.

Ἕτερον.

Ζήτει τῇ ς'. τῆς γ'. Ἑβδομάδος Ἰωάννου. Φύλ. 17.

Εἰς Σεισμόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. κγ'.

Η'. ΤΩ̃, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ Σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ.

Εἰς Ἐμπαιγμόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μή.

Θ'. ΤΩ̃, καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἷς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, εἶδόμέν τινα, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε, τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες, εἰσῆλθον εἰς Κώμην Σαμαρειτῶν, ὡς τε ἑτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν, πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε; Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς· καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν Κώμην.

Εἰς Ἀνομβρίαν, καὶ Ἐπινίκια Βασιλέως.

Ἐκ τοῦ κζ' Μάρκου. κγ'.

ΤΩ̃, καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεῖται ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε, ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ Πόλει ἐκείνῃ. ς'.

Καὶ

Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθεραπεύοντο.

Εἰς Ἐπιδρομὴν Ἐθνῶν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ό.

ΙΓ'. ρξγ'. έ. Περὶ τῶν Γαλιλαίων, καὶ τῶν ἐν τῷ Σιλωάμ μζ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; οὐχὶ λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Εἰς ἐπέλευσιν τῶν Σαρακηνῶν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς Ἀναλήψεως.

Ζητεῖ εἰς τὰς ιϛ'. τοῦ Αὐγούστου Μηνός. Φύλλ. 242.

Εἰς πᾶσαν Αἴτησιν.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Κριτής τις ἦν ἔν τινι Πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος.

Ζητεῖ Σαββάτῳ ιϛ'. Λουκᾶ. Φύλ. 126.

Εἰς Ἐξομολογουμένους.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οή.

ΙΕ'. ρπϛ'. έ. Περὶ τῶν ρ. προβάτων Παραβολή. νϛ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦσαν ἐγγίζοντες τῷ Ἰησοῦ πάντες οἱ Τελῶναι, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ· καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους, S τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν· ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρη; καὶ εὑροῦσα, συγκαλεῖται τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα· οὕτω λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

Ἐπὶ Ἐξομολογουμένων Γυναικῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. κή.

Η'. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τῷ Ἰησοῦ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατε-
πϛ'. λήφθη ἐπαυτοφόρῳ μοιχευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο, τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· Σὺ οὖν, τί λέγεις; Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω· καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος, πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε· Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω. πορεύου, καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

ΤΕ'ΛΟΣ ΚΑΙ' ΤΩ' ΘΕΩ' ΧΑ'ΡΙΣ.

Α Ν Α Π Λ Η Ρ Ω Σ Ι Σ

Εἰς τὸ Καθημερήσιον Εὐαγγέλιον, παντὸς τοῦ ἐκλελοιπότος Λόγου τε, καὶ Λέξεως, καὶ Στίχου, τοῦ ἐν τοῖς τέσσαρσιν Ἱεροῖς Εὐαγγελίοις.

Ἐπειδὴ τὸν τῆς ὕψους τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐξεδώκαμεν τάξιν τῷ παρόντι Εὐαγγελίῳ, διὰτοι τοῦτο καὶ τὸν ὁλόκληρον παντὸς τοῦ Κεφαλαίου Ἀκολουθίαν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ προθεῖναι προηρήμεθα· ὡς ἂν ὁ βουλόμενος ταύτῃ ἴσα καὶ Τετραευαγγελίῳ χρῆσθαι δύηται, ἵνα μὴ τὸ ἐν μέσῳ τιμῶν Κεφαλαίων Παραλειπόμενον διαθορυβῇ τὸν ἀναγινώσκοντα, τὸ ὁλοτελὲς τοῦ Εὐαγγελίου ὕφος τυχὸν καταζητοῦντα. ταύτην τοι μηδ' ἐν τούτῳ τὴν πραγματείαν ἐλλιπῶς ἔχειν ἐάσαντες, καὶ τοῦτο παρεσημειώσαμεν, ἵνα διὰ παντὸς ἐντελὴς γένηται ἡ Βίβλος. τίθεται δὲ ἀκολούθως Μεταξὺ Κεφαλαίων τὸ Παραλειπόμενον, ὡς ἐνταῦθα ὁρᾶτε. καὶ πρῶτον τὸ κατ' Ἰωάννην, καθεξῆς δὲ οἱ λοιποὶ τρεῖς. Σημείωσαι δὲ ὅτι μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου Κεφαλαίου τοῦ Ἰωάννου παρελείφθη τοῦτο. Τῇ ἑπαύριον. Τὸ δὲ, βλέπει, ἡ Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου. Ἐκ τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον Κεφάλαιον, τῇ δευτέρᾳ τῶν διακαινησίμων. τὸ δὲ τρίτον τῇ τοῦ Ἰαμνουαρ. ζ'. Εὑρήσεις δὲ καὶ ὅπως ἀκολούθως ὡς ὁρᾶτε κάτω καὶ ἐν τῷ ὕφει.

Τὸ Παραλειπόμενον, μεσόντων Κεφαλαίων τοῦ κατ' Ἰωάννην Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Μεταξὺ τοῦ β'. καὶ γ'. τῇ ἑπαύριον. Βλέπει. Μεταξὺ τοῦ γ'. καὶ δ'. τῇ ἑπαύριον, Εἰσῆλθεν. Μεταξὺ τοῦ δ'. καὶ ε'. τῇ ἑπαύριον. Ἠθέλησεν. Μεταξὺ τοῦ ε'. καὶ ς'. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Γάμος. Μεταξὺ τοῦ ς'. καὶ τοῦ ζ'. μετὰ τοῦτο κατέβη, Εἰς Καπερναούμ. Μεταξὺ τοῦ ζ'. καὶ η'. ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ Ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ Σημεῖα ἃ ἐποίει. αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν. Μεταξὺ τοῦ ι'. καὶ ια'. μετὰ ταῦτα. Ἦλθεν. Μεταξὺ τοῦ ια'. καὶ ιβ'. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα. ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱὸν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, ἢ Ἰωάννης· καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. πάλιν ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας. Ἔρχεται. Μεταξὺ τοῦ ιβ'. καὶ τοῦ ιγ'. μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι Προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ Πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ Ἑορτῇ. καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν Ἑορτήν. ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον καὶ ἰῶ. Μεταξὺ τοῦ ιγ'. καὶ τοῦ ιδ'. μετὰ ταῦτα ἦν ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀνέβη. Μεταξὺ τοῦ ιδ'. καὶ τοῦ ιε'. καὶ διατοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν Σαββάτῳ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς. Ὁ Πατήρ μου. Μεταξὺ τοῦ ιζ'. καὶ τοῦ ιη'. ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἰῶ δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας. Μεταξὺ τοῦ κ'. καὶ κα'. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν, Κύριε πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἐγώ εἰμι. Μεταξὺ τοῦ κβ'. καὶ τοῦ κγ'. ἐστιγραμμένον ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ Θεοῦ. πᾶς οὖν ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με. οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν Πατέρα. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Ἐγώ εἰμι. Μεταξὺ τοῦ κγ'. καὶ τοῦ κδ'. ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις· καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις. Ὁ τρώγων μου. Μεταξὺ τοῦ κδ'. καὶ τοῦ κε'. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ

λβ. ζ. λγ. ι. λδ. ζ. λε. α. λς. ι. λζ. γ.

μζ. γ. μη. α.

ξβ. ι. ξζ. α. οε. ι.

λ. γ.

λα. ι.

ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν. ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην. οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα. Καὶ περιεπάτει. Μεταξὺ τοῦ κε'. καὶ τοῦ κς'. ἤδη δέ. Τῆς Ἑορτῆς. Μεταξὺ τοῦ κς', καὶ τοῦ κζ'. πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μή τι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει, ὧν οὗτος ἐποίησεν; ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα, καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε. καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν Διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας; τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος οὗ εἶπε· ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε; καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ. Μεταξὺ τοῦ κζ'. καὶ τοῦ κη'. καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Ὄρθρου βαθέος δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ Λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. Ἄγουσι δέ. Μεταξὺ τοῦ κθ'. καὶ τοῦ λ'. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ ὑπάγω. Μεταξὺ τοῦ λδ'. καὶ τοῦ λε'. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα. Μεταξὺ τοῦ λθ'. καὶ τοῦ μ'. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς. Συνήγαγον. Μεταξὺ τοῦ μ'. καὶ τοῦ μα'. ὁ Ἰησοῦς. Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν. Μεταξὺ τοῦ μγ'. καὶ τοῦ μδ'. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα. ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω, καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ. Ἀπὸ δὲ τῆς. Μεταξὺ τοῦ με'. καὶ τοῦ μς'. Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω. ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην. ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πτέρναν αὐτοῦ. Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει. Ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ Πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ Μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν; Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμωνι Ἰσκαριώτῃ, καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς, ποίησον τάχιον. Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ. Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν. Ἦν δὲ νὺξ ὅτε ἐξῆλθε. Λέγει ὁ Ἰησοῦς. Νῦν ἐδοξάσθη. Μεταξὺ τοῦ ξε'. καὶ τοῦ ξς'. μετὰ ταῦτα, Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Μεταξὺ τοῦ ξς'. καὶ τοῦ ξζ'. ὅτε οὖν ἠρίστησαν. Λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ.

Τὸ Παραλειπόμενον, μεσούντων Κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Μεταξὺ τοῦ δ'. καὶ τοῦ ε'. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Παραβολ. Μεταξὺ τοῦ ε'. καὶ τοῦ ς'. ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων, ἐρχομένους ἐπὶ τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ καθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. τότε, Παραβολ. Μεταξὺ τοῦ μδ'. καὶ τοῦ με'. με-

τα-

ταβὰς ἐκεῖθεν, Ἦλθεν εἰς τὴν. Μεταξὺ τῶ μή. ⁊ τῶ μϑ'. ἔτι δὲ αὐτῶ Λαλοῦντος τοῖς. Μεταξὺ τῶ μϑ'. ⁊ τῶ μ. λέγων. Ἴδε ἤγγικεν. Μεταξὺ τῶ μά. ⁊ τῶ μβ. ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων. Ὡμοιώθη. Μεταξὺ τῶ μβ'. ⁊ τῶ μγ'. ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· Ὁμοία ἐστίν· Μεταξὺ τῶ μδ'. ⁊ τῶ με. πάλιν, Ὁμοία· Μεταξὺ τῶ μζ'. ⁊ τῶ μή. ⁊ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, Εἶδε πολλοί. Μεταξὺ τῶ ξβ'. ⁊ τῶ ξγ'. ⁊ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, Ἦλθε παρά. Μεταξὺ τῶ οβ'. ἀμ ⁊ ογ'. ⁊ ἐλυπήθησαν σφόδρα, Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ, σκε. β. Προσῆλθον. Μεταξὺ τῆς διακοπῆς τῶ οϛ'. ⁊ τῶ οζ'. διατοῦτο. Ὡμοιώθη. Μεταξὺ τῶ πϛ'. ⁊ ἐλθόντι αὐτῶ εἰς τὸ Ἱερόν. Προσῆλθον αὐτῶ διδάσ. Μεταξὺ τῶ πϛ'. ⁊ τῶ πζ'. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπός τις. Μεταξὺ τῶ πζ'. ⁊ τῶ πή. ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπός τις. Μεταξὺ τῶ πή. ⁊ τῶ πϑ'. διατοῦτο, Λέγω ὑμῖν. Μεταξὺ τῶ πϑ'. ⁊ τῶ ϙ. ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγων. Ὡμοιώθη. Μεταξὺ τῶ ϙ. ⁊ τῶ ϙά. τότε παραλαβόντες οἱ Φαρισαῖοι, Συμβούλιον ἔλαβον. Μεταξὺ τῶ ϙά. καὶ τῶ ϙβ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Προσῆλθον εἰς αὐτὸν, οἱ. Μεταξὺ τῶ ϙβ. ⁊ τῶ ϙγ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ⁊ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, Νομικὸς πειράζων αὐτὸν καί. Μεταξὺ τῶ ϙζ'. ⁊ τῶ ϙή. ⁊ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, Καὶ προσῆλθον οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπί.

Τὸ Παραλειπόμενον μεσούντων Κεφαλαίων τῶ κτ' Λουκᾶ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἀπὸ τῶ δ'. τῆς ά. Διακοπῆς, ⁊ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ⁊ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, ⁊ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, ⁊ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς· ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ ⁊ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἔμεινε δέ. Ἑτέρα Διακοπὴ β'. τῶ αὐτῶ Κεφαλαίῳ. Τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας Σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ Παιδὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ⁊ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ⁊ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι ⁊ δικαιοσύνῃ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Γέγονε Διακοπὴ τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου, τοῦ δοῦναι γνῶσιν Σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει, ⁊ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δέ. Μεταξὺ τῶ ί. ⁊ τῶ ια'. ⁊ αὐτὸς, Ἦν ὁ Ἰησοῦς. Μεταξὺ τῶ ιέ. ⁊ τῶ ις'. ⁊ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου. καὶ ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, Εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. Μεταξὺ τῶ ις'. ⁊ τῶ ιζ'. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον περικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ⁊ αὐτὸς ἦν, Ἑστὼς παρά. Μεταξὺ τῶ ιή. ⁊ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν, Ἐν μιᾷ. Μεταξὺ, τῶ ιή. ⁊ τῶ ιϑ'. ⁊ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ⁊ αὐτὸς, Ἦν διδάσκων, ⁊ ἦσαν. Μεταξὺ τῶ ιϑ'. ⁊ τῶ κ'. ⁊ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε καὶ, Ἐθεάσατο. Μεταξὺ τῶ κά. ⁊ τῶ κβ'. ἐγένετο δὲ Σαββάτῳ δευτέρῳ πρώτῳ, Διαπορεύεσθαι αὐτὸν διά. Μεταξὺ τῶ κβ'. ⁊ τῶ κγ'. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, ⁊ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους· τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, Ἐξῆλθεν εἰς τὸ. Μεταξὺ τῶ κδ'. ⁊ τῶ κέ. κτ' ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς Προφήταις οἱ Πατέρες αὐτῶν. πλὴν Καὶ ὑμῖν. ουε. ιο. Μεταξὺ τῶ κϑ'. ⁊ τῶ λ'. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς. Ἐπορεύετο εἰς πόλιν. Μεταξὺ τῶ λγ'. ⁊ τῶ λδ'. ⁊ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, ⁊ αὐτὸς, Διώδευε κτ' πόλιν. Μεταξὺ τῶ λδ'. ⁊ τῶ λέ. συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, ⁊ τῶν κτ' πόλιν ἐκπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων. Μεταξὺ τῶ λς'. ⁊ τῶ λζ'. ⁊ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ⁊ αὐτὸς, Ἀνέβη εἰς πλοῖα. Μεταξὺ τῶ λζ'. ⁊ τῶ λή. ⁊ κατέπλευσεν εἰς τὴν χώραν τῶν Ναζαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας, ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, Ἀπήντησεν. Μεταξὺ τῶ λή. ⁊ τῶ λϑ'. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ὑπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτὸν, ⁊ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνήρ. Ὄνομα. Μεταξὺ τῶ μά. ⁊ τῶ μβ'. ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν. Προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ ἀπολ.

Μεταξὺ τȣ̃ μγ'. ⲕ̀ τȣ̃ μδ'. ἔλεγε δὲ πρὸς πάν-
τας. Εἴτις θέλει. Μεταξὺ τȣ̃ μδ'. ⲕ̀ τȣ̃ με'.
ἐγένετο δὲ μτ̀ τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς ὡσεὶ ἡμέραι ὀκ-
τώ. Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον. Μεταξὺ τȣ̃
με'. ⲕ̀ τȣ̃ μϛ'. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κατελ-
θόντων αὐτῶν. Ἀπὸ τȣ̃ ὄρȣς. Μεταξὺ τȣ̃ μϛ'. ⲕ̀
τȣ̃ μζ'. πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐποίησεν ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπε πρὸς τȣ̀ς Μαθητὰς αὐτȣ̃.
ρα. Θέσθε. Μεταξὺ τȣ̃ μα'. ⲕ̀ τȣ̃ μβ'. ⲕ̀ ϛραφεὶς πρὸς
β. τȣ̀ς Μαθητὰς, Πάντα μοι. Μεταξὺ τȣ̃ μγ'. ⲕ̀ τȣ̃
μδ'. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτȣ̀ς, ⲕ̀ αὐτός.
Εἰσῆλθεν εἰς Κώμην. Μεταξὺ τȣ̃ ξϛ'. ⲕ̀ τῆς
Διακοπῆς αὐτȣ̃, εἶπε δὲ πρὸς τȣ̀ς Μαθητὰς αὐ-
τȣ̃. Διὰ τȣ̃το. Μεταξὺ τȣ̃ ξζ'. ⲕ̀ τȣ̃ ξη'. Εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβο-
λὴν λέγεις, ἢ πρὸς πάντας; Εἶπε δέ. Μεταξὺ
τȣ̃ οα'. ⲕ̀ τȣ̃ οβ'. Ἔλεγε δὲ, τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
ρογ. Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ. Μεταξὺ τȣ̃ οβ'. ⲕ̀ τȣ̃ ογ'. ⲕ̀
β. ἰδȣ̀ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι. ⲕ̀ εἰσὶ πρῶ-
τοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλ-
θον τινὲς Φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε.
τκζ. Μεταξὺ τȣ̃ ογ'. ⲕ̀ τȣ̃ οδ'. Καὶ ἐγένετο ἐλθεῖν
ι. αὐτὸν, Εἰς οἶκον. Μεταξὺ τȣ̃ οε'. ⲕ̀ τȣ̃ οϛ'. ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἄνθρωπός τις. Μεταξὺ τȣ̃ οθ'.
καὶ τȣ̃ π'. ἔλεγε δὲ πρὸς τȣ̀ς Μαθητὰς αὐτȣ̃.
Ἄνθρωπός τις. Μεταξὺ τȣ̃ πδ'. ⲕ̀ τȣ̃ πε'. ⲕ̀
ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερȣσαλὴμ,
ⲕ̀ αὐτὸς διήρχετο διὰ μεσȣ Σαμαρείας, ⲕ̀ Γα-
λιλαίας, Καὶ εἰσερχομένȣ αὐτȣ̃ εἴς τινα. Με-
ταξὺ τȣ̃ πζ'. ⲕ̀ τȣ̃ πη'. Ἔλεγε δὲ ⲕ̀ παραβολὴν
αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι. ⲕ̀
τμ μὴ ἐκκακεῖν, λέγων. Κριτής. Μεταξὺ τȣ̃ πη'.
θ. ⲕ̀ τȣ̃ πθ'. πλὴν ὁ Υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐλθὼν
ἄρα εὑρήσῃ τὴν πίϛιν ἐπὶ τῆς γῆς; Εἶπε δὲ ⲕ̀
πρός τινας πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δί-
καιοι ⲕ̀ ἐξȣθενȣ̃ντες τȣ̀ς λοιπȣ́ς. Τὴν παραβο-
λήν. Μεταξὺ τȣ̃ ηδ'. ⲕ̀ τȣ̃ ηε'. ἀκȣόντων δὲ αὐ-
τῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολήν. διὰ τὸ
ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι εἰς Ἱερȣσαλὴμ, ⲕ̀ δοκεῖν αὐτȣ̀ς,
ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃ ἀνα-
φαίνεσθαι, εἶπεν ȣ̃ν. Ἄνθρωπος. Μεταξὺ
τȣ̃ ηε'. ⲕ̀ τȣ̃ ηϛ'. καὶ ἐγένετο. Ὡς ἤγγισεν.
Μεταξὺ τȣ̃ ηθ'. ⲕ̀ τȣ̃ ρ. ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
ρνθ. λέγειν. Τὴν παραβολὴν ταύτην. Μεταξὺ τȣ̃
τ. ρβ'. ⲕ̀ τȣ̃ ργ'. ἀκȣόντος δὲ παντὸς τȣ̃ λαȣ̃ εἶπε.
Τοῖς Μαθηταῖς. Μεταξὺ τȣ̃ ριγ'. ⲕ̀ τȣ̃ ριδ'.
Ταῦτα αὐτῶν λαλȣ́ντων, αὐτὸς ὁ Ἰησȣ̃ς. Ἔϛη
ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Τὸ Παραλειπόμενον μεσόντων Κεφαλαίων
τȣ̃ κτ̀ Μάρκον Ἁγίȣ Εὐαγγελίȣ.

Μεταξὺ τȣ̃ α'. ⲕ̀ τȣ̃ β'. ⲕ̀ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις. Ἦλθεν ὁ Ἰησȣ̃ς. Μεταξὺ κϛ.
τȣ̃ δ'. ⲕ̀ τȣ̃ ε'. Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελ- δ.
θόντες. Ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν. Μεταξὺ τȣ̃ ϛ'.
ⲕ̀ τȣ̃ ζ'. Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ
ⲕ̀ διαφημίζειν τὸν λόγον. ὥς τε μηκέτι αὐτὸν δύ-
νασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν
πανταχόθεν. Καὶ πάλιν. Εἰσῆλθεν εἰς Καπ.
Μεταξὺ τȣ̃ ζ'. ⲕ̀ τȣ̃ η'. ⲕ̀ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν
θάλασσαν, ⲕ̀ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν
ⲕ̀ ἐδίδασκεν αὐτȣ́ς. Καὶ παράγων εἶδε. Μετα-
ξὺ τȣ̃ θ'. ⲕ̀ τȣ̃ ι'. ⲕ̀ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν
ἐν τοῖς. Μεταξὺ τȣ̃ ι'. ⲕ̀ τȣ̃ ια'. ⲕ̀ ἐξελθόντες οἱ
Φαρισαῖοι, εὐθέως μτ̀ τῶν Ἡρωδιανῶν. Συμβȣ́- μδ.
λιον ἐποίȣν κατ' αὐτȣ̃ ὅπως. Μεταξὺ τȣ̃ ιε'. ⲕ̀ β.
τȣ̃ ιϛ'. Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν
αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν, Σὺν τοῖς. Μεταξὺ τȣ̃ ιζ'.
ⲕ̀ τȣ̃ ιη'. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
ὀψίας γενομένης Διέλθωμεν. Μεταξὺ τȣ̃ ιθ'.
ⲕ̀ τȣ̃ κ'. ⲕ̀ διαπεράσαντος τȣ̃ Ἰησȣ̃ ἐν τῷ πλοίῳ
πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ'
αὐτόν. ⲕ̀ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν, ⲕ̀ ἰδȣ́. Ἔρχεται
πρὸς αὐτὸν εἰς. Μεταξὺ τȣ̃ λ'. ⲕ̀ τȣ̃ λα'. ⲕ̀ πάλιν.
Ἐξελθὼν ἐκ τῶν. Μεταξὺ τȣ̃ λα'. ⲕ̀ τȣ̃ λβ'. ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Παμπόλλȣ. Μεταξὺ τȣ̃
λθ'. ⲕ̀ τȣ̃ μ'. Καὶ ἐπηρώτησε τȣ̀ς Γραμματεῖς.
τί δὲ ζητεῖτε πρὸς αὐτȣ́ς; Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς
ἐκ τȣ̃ ὄχλȣ εἶπε. Διδάσκαλε. Μεταξὺ τȣ̃ μ'. ⲕ̀
τȣ̃ μα'. Οἱ δὲ ἠγνόȣν τὸ ῥῆμα, ⲕ̀ ἐφοβȣ̃ντο αὐτὸν
ἐπερωτῆσαι. ⲕ̀ ἦλθεν εἰς. Μεταξὺ τȣ̃ μζ'. ⲕ̀ τȣ̃ μη'.
ⲕ̀ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἐκπορευομένȣ αὐτȣ̃
ἀπό. Μεταξὺ τȣ̃ νβ'. ⲕ̀ τȣ̃ νγ'. Καὶ ἤρξατο ἐν
παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα· Μεταξὺ τȣ̃
νϛ'. ⲕ̀ τȣ̃ νζ'. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
αὐτȣ̃· Βλέπετε. Μεταξὺ τȣ̃ ξδ'. ⲕ̀ τȣ̃ ξε'. Καὶ
εὐθέως ἔτι αὐτȣ̃ λαλȣ̃ντος. Παραγίνεται. Μετα-
ξὺ τȣ̃ ξη'. ⲕ̀ τȣ̃ ξθ'. Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐ-
πεὶ ἦν Παρασκ. ὅ ἐστι Προσάβ. Ἦλθεν Ἰωσήφ.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐν τῇ συναναγνώσει τῶν
Εὐαγγελίων τε ⲕ̀ Ἀποϛόλων τῶν τȣ̃ Χρόνȣ
Ἑβδομάδων, ἄρχεται ἡ πρώτη Κυριακὴ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τȣ̃ Ἀντιπάσχα, ἐν δὲ τοῖς Καινονίοις
ἡ Ἁγία ⲕ̀ μεγάλη Κυριακὴ τȣ̃ Πάσχα λέγεται
πρώτη, ἡ δὲ τȣ̃ Ἀντιπάσχα δευτέρα, ⲕ̀ ȣ̃τως
ἀκολȣ́θως αἱ ἐπίλοιπαι, ἕως τῆς Πεντηκοϛῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ.